

Mimarlar Odası'nın, mimarlığa ve mimarlara ait tüm bilgilerin toplandığı bir arşive sahip olması çok sık dile getirilen bir istek. Bu isteği hayata geçirebilmenin ilk adımları, pek çok alanda deneysel projelerle atıldı. Şimdi yeni bir proje için hepimizin destek ve ilgisine ihtiyacımız var.

Mesleki denetim onayı için şubemize gelen her projenin 1 ya da 2 'a4'lük, projeyi okutur özet paftasını almak yoluyla bir Ankara proje arşivi oluşturmak istiyoruz. Bu arşiv kütüphanede ilgilenen mimarların ulaşabileceği dosyalar halinde tutulacağı gibi, dönem dönem de yayınlanarak tüm ortamları paylaşılacak.

Haziran ayından başlayarak, mesleki denetim onayı için başvurulan her mimardan talep edeceğimiz özet sunuş paftaları için belirlenen formatı ayrıca sizlere iletacağız.

Bu çalışmayla, Ankara'daki serbest mimarlık hizmetleri üzerine çok önemli veriler elde edileceğine, "Mesleki Denetim" in dönüşmesi yolunda gelişme kaydedileceğine, her bir projenin mimarlık ortamında tartışılabilmesinin, eleştirilmesinin mümkün olacağına, kentin yeni yapılaşmasının takip edilip, üzerinde düşünülmesinin, kavranması ve fikir üretilmesinin kolaylaşacağına inanıyoruz. Ayrıca projelerin yapımında, ortamları yayın yoluyla paylaşma olanağının meslektaşlarımız için önemli bir pozitif itici güç olmasına da güveniyoruz.

Ayrıca, odamızda bulunacak böylesi bir arşiv, şube coğrafyamızda sık sık yaşadığımız depremler sonrasında, kurtarma çalışmalarında ihtiyaç duyulan bina plan şemalarına kolay ulaşılmasını sağlayacaktır.

Bütün bunlar için en azından bir başlangıcın önemli olduğunu düşünüyoruz.

Daha çok mimarlık konuşulan, tartışılan bir ortam dileğiyle...

YAYIN KOORDİNASYON KOMİSYONU

Kadri Atabaş, Metin Aygün, Nuray Bayraktar,
İndrit Bleta, M. Müge Cengizkan, Rabia Ç. Çavdar,
Ayşe Ergül, Gülnur Özdağlar Güvenç,
Nurcihan Doğmuş Kadioğlu, İlhan Kesmez,
İsben Önen, Mustafa Önge, Aslı Özbay,
Emel Özcanlı Akın, Ali Özer, Mehmet Saner,
Özlem Taşkın, Zübeyde Turan, Selcan Uzun,
Aykut Ülkütekin, Zeynep Ömür Yılmaz,
Ertuğrul Yurdakul

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
H. Ali Ulusoy

Yayına Hazırlayan
Gülnur Özdağlar Güvenç

Grafik Tasarım
Harman Şaner Çakmak

Reklam Yetkilisi
KAREMEDYA
Telefon: (312) 425 69 24, 425 69 42
Faks: 0 (312) 425 55 41
e-posta: ank@karemedya.com

Baskı
Matsa Basımevi

Adres: Konur Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasiankara.org
Http://www.mimarlarodasiankara.org

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.

DOSYA: UIA İSTANBUL 2005...	2
Editörler: Nurcihan Doğmuş, Nuray Bayraktar	
Söyleşi: Aydan Balamir, Kadri Atabaş, Ayşe Ergül, Ali Özer, Mehmet Saner, Gülnur Güvenç	4
Neden UIA?	5
UIA tarafından yayınlanan "WHY UIA?" Broşürü	
Bilim Komitesi Hazırlıkları	12
Aydan Balamir	
Kongre Temaları	14
UIA "Resmi Tarihi" Üzerine Notlar	16
Aydan Erim	
Kongre Kurgusuna Katkı	18
Sait Kozacıoğlu	
Dostlar "Alışverişte" Görmesin	19
Aktan Acar	
UIA Nedir? Yenir mi, İçilir mi?	20
Ahmet Sönmez	
39. Merkez Genel Kurulu	22
Kaan Köksal, H. Ali Ulusoy	
Aalto@turkey	26
Aalto Segisini Korumak	29
Söyleşi: Zeynep Ömür Yılmaz	
Mimar Sinan Haftası	32
Ulusal Mimarlık Ödülleri	34
MESLEK VE BİR ÖMÜR	38
Yolculuğun Sonu Ankara Mı Olmalı?	44
İhsan Duygulu	
Dünyaya Hangi Gözle Bakarsanız...?	45
Şevki Vanlı	
Döneceğiz Geri, Bekle Bizi	46
Tezcan Karakuş Candan	
Kentte Oynuyorum...	48
Okurdan	50
30 Yıl Önce Kaldırılan Yasalar Türkiye'de	51
Orhan Kuntay	
Kentsel Dönüşüm...	52
Gülfer E. Ankoğlu/Emine M. Komut	
Basında Geçen Ay	54
EDEBİ MEKANLAR - Koleksiyoncu	56
John Fowles	
Haber-Duyuru	58
Gelir Gider Tablosu	60

Haziran :

Deprem...

Temmuz/Ağustos :

Ankara Senaryoları, 2004-2009...

UIA İSTANBUL 2005 ...

Son zamanlarda sıkça rastladığınız bir başlık... UIA... İstanbul 2005... Kongre...

Bültenlerde, dergilerde okuyorsunuz bu başlığı... Kongre... Gelişme raporu ... Buluşma ... Mimarlığın buluşması... Binlerce mimar Türkiye'de buluşacak... değerlendirmeleri bu başlık ile birlikte yapılmakta artık...

Genel Kurul'da, Danışma Kurulları'nda, Oda'mızda yapılan toplantılarda duyuyorsunuz bu başlığı... Önümüzdeki yılın en önemli gündem maddesi olarak bu başlık tüm şubelerin ve genel merkezin çalışma programlarında önemli bir yer almış durumda..

Karikatür: Lokman Doğmuş

Örgütümüzde/şubemizde böylesine önemsenen "UIA İSTANBUL 2005" konusunu, Mimarlar Odası üyeleri olarak, konunun aslında tam merkezinde, tam içinde olması gereken kişiler olarak, tam anlamıyla

BİLMEYE ve ANLAMAYA ÇALIŞIYORUZ...
Ancak yine de EKSİK PARÇALAR KALİYOR....

Mimarlık konusunun ilk kez böylesine bir önemseme ile gündem olacağını hissediyor, tüm gücümüzle bu gündem içinde yer almaya çalışıyoruz...

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak "UIA İSTANBUL 2005" gündeminde yer alabilmemiz, eksik parçaları tamamlayabilmemiz, bize dair olan bu konuyu sahiplenebilmemiz için bültenin bu sayısından itibaren, bilgilendirmeleri, konuya ilişkin açıklamaları, "kongreye dair deneyimleri olanların" aktarımlarını, farklı açılımlarla sizlerle paylaşmanın önemli olduğunu düşünüyoruz....

Böylelikle bu bültende dosya konusu olarak belirlenen "UIA İstanbul 2005", salt bu bültenle sınırlı kalmayacak, sadece tartışmayı başlatacaktır.

Bültenin bu sayısından itibaren, her bültende UIA'ya ilişkin bir açıklama, bilgilendirme ve şubemizin öngördüğü bir takvim bulacaksınız. Sürecin katkılarınız ve katılımlarınızla zenginleşeceğini biliyor ve bunu çok önemsiyoruz...

UIA İstanbul 2005 Ankara Şubesi Çalışma Grubu Adına,
Nurcihan Doğmuş

info@mimarlarodasiankara.org

UIA İstanbul 2005 Ankara Şubesi Çalışma Grubu Üyeleri

Aktan Acar, Aydan Balamir, B. Nilgün Öz, Bahriye Öktem, Begüm Yazgan, Berrak Seren, Bülent Hatipoğlu, Can Gündüz, Demet İrklı Eryıldız, Emine Komut, Emre Kuzlu, Evren Başbuğ, Faruk Soydemir, Fatma Başaran, Gökçe Şimşek Kuran, Gülseren Oray, Kerem Yazgan, Leman Ardoğan, Mehmet Onur Yılmaz, Meltem Uçar, Mustafa Mazioğlu, Mustafa Gürbüz, Mükrem Mungan, Nermin (Atılğan) Çelik, Nimet Özgönül, Nuray Bayraktar, Nurcihan Doğmuş Kadioğlu, Ömer Faruk Atay, Saadet Sayın, Selcen Tuncer, Semra Sanitürk, Şekibe Aslan, Zeynep Karaoğlu,

“... Doğrusu UIA benim hayatımı nasıl etkileyecek, hâlâ

Söyleşiye katılanlar: Aydan Balamir, Kadri Atabaş, Ayşe Ergül, Ali Özer, Mehmet Saner, Gülnur Güvenç
24 Nisan 2004

S Ö Y L E S İ

AYŞE ERGÜL- UIA hakkında neler konuşup yazabileceğimizi başlıklar halinde toplasak. Öncelikle bu örgütlenmenin başlangıç noktası nedir, hangi amaca ulaşmak için oluşturulmuştur, yaygınlığı ne kadardır ve Türkiye'nin bu oluşum içerisindeki yeri ve beklentileri neler?

AYDAN BALAMİR-

UIA, 1948 yılında kurulmuş, her ülkedeki ulusal mimarlık örgütlerinin bağlı olduğu bir üst örgüt. Bu örgütte 100 kadar ülke temsil ediliyor; zaman zaman üyelikten düşüp tekrar katılma olabildiği için oynak bir rakam, ama milyon kadar mimarı temsil eden bir kuruluş. UIA'da mimarlık dünyasını ilgilendiren örgütsel bazı kararlar alınıyor, örneğin mimarlık eğitime ve mimarlık mesleğinin işleyişine ilişkin uluslararası standartlar belirleniyor. Mimarlar Odası tarafından dağıtılan Beyaz Kitap'ta yazılı metinler akla gelebilir. Türkiye de bu örgütün kurucu üyelerinden biri olarak galiba bir kere üyelikten düşmüş, sonra tekrar ödentisini vererek girmiş.

UIA kongrelerini devamlı izleyen bir grup, Kongreyi Türkiye'ye getirmek için uzun zamandır çalışmaktaydı. UIA kongreleri, Birleşmiş Milletlerin Habitat Kongresinden sonra sayısal olarak, mimarlık, kentleşme ve çevre sorunlarına yoğunlaşan en büyük kongre olarak biliniyor. Habitat'a dünyada yaklaşık günde 10 bin kişi katılıyorsa, bunun da en az 5, en çok 10 bin gibi bir katılım istatistiği var. Ülkelerin bu kongreyi almaktan en büyük kazançları, hazırlık süresi içinde mimarlığın kamuoyu gündemine taşınması. Kongre, olimpiyatlar gibi yarışılarak alınıyor. Kongre 3 yılda bir, ama alınması 6 yılda bir. Yani Türkiye, 1999'daki Pekin Kongresi'nde almış, aradan Berlin 2002 Kongresi geçti. İyi bir örgütlenme; çünkü 6 yıl önceden işi alıyorsunuz, arada bir başka kongreye gidiyorsunuz, orada hazırlığı sunma ve deneyimden yararlanma imkanı var.

Kongre UIA'nın başlıca gelir kaynağı; Mimarlar Odası, bunun için yüklüce bir para ödüyor, bir de bilet satışlarından olan gelir bir şekilde paylaşıyor. Katılım 4-5 bin kişinin üzerine çıkmazsa kâr yapılmıyor. Mesela 2002

Berlin Kongresi'ni üstlenen Alman Mimarlar Derneği'nin borcunu ödeyemediği, zor duruma düştüğü biliniyor. Bunlar konunun mali boyutları, size bunları benden daha iyi anlatacak kişiler var. Odanın mali kazancı ya da kaybı ne olur bilemiyorum. En büyük kazanç olarak, mimarlığın 6 yıllık hazırlık dönemi boyunca kamuoyu gündeminde yer almış olması beklenir. Bu konuda bir başarıdan söz edemeyiz. Mimarlık dergilerinde yayınlananlar, söyleşiler, basın duyuruları elde bir külliyat oluşturdu ama mimarlık dışında bir kampanya yürütülmedi.

KADRİ ATABAŞ- Mimarlar Odasında, UIA diye bir toplantı için her fırsatta konuşuluyor, Genel Kurulda konuşuldu, danışma kurullarında konuşuluyor... Sadece "bir kongre yapılacak rezil olmayalım" gibi sunuluyor izlenimi var.

AYDAN BALAMİR- Bir boyutu o tabii, kaçınılmaz olarak.

AYŞE ERGÜL- Herhalde Berlin'deki gibi olmasın diye bir endişe var. Türkiye'de de bir iflas olabilir diye korkuluyor. Ne kadar katılım var bilebiliyor muyuz?

AYDAN BALAMİR- Şimdiden bilet almış mimar sayısı çok az, resmi kaynağından öğrenmeniz gerekir. Kampanya parlak değil, ama daha bir sene var. Son bir senede, hatta son 3-5 günde yükselir.

KADRİ ATABAŞ- Mesela Almanya'daki kongrede, katılımcıların büyük yüzdesi, o ülkenin dışından olmuş.

AYDAN BALAMİR- Alman Mimarlar Odası ve kongreyi üstlenen dernek, olayı kapalı tutmuş; Almanlara değil, daha çok ülke dışındaki kişilere itibar etmiş. Sanıyorum 4 bin kişiye yakın bir katılım oldu, fakat Almanya kongrede pek yoktu. Berlin Kongresi'nin başarısızlığı maddi yönden, bir de kendi ülkelerinde iyi katılımı sağlayamamış olmaları. Başarılı oldukları yer ise şu: Genel Kurulda Kongre Başkanının bir açıklaması vardı, "Mali yönden iyi durumda değiliz, ama 6 yıl boyunca özellikle Berlin, hep mimarlık konuştu, mimarlık başroldeydi" dedi. Verdiği istatistik 800 tane yayın, radyo programı, televizyon programı mertebesindeydi. Bunlar, zaten mimarlığın başrolde olduğu ülkeler, orada bile önemsendiği düşünülürse, mimarlığın hiç esamesi okunmayan bir ülkede bu çok daha önemli olabilirdi. Berlin'de bindiğiniz her taksinin şoförü,

göremedim... Dışımnda birşey gibi duruyor”

"Kongreye geldiniz herhalde, Mies'in önünden geçeyim, belki görmemişsinizdir" veya "şuradan geçeyim de Rogers'ın binasını da görmüş olun" gibi sohbet yapıyordu. Şoförler Alman, Türk, İranlı, Tunuslu farketmiyor. Normal zamanda da kentlerine ilgili ve bilgili olsa gerekler, Kongre daha da artırmıştı. Belki Şoförler Odası bazı bilgileri sağlamıştı. Eminim bu bizde de yapılabilir; İstanbul'da nasıldır, bilmiyorum ama Ankara Şoförler Odası'nın ben en iyi çalışan Oda olduğunu düşünüyorum. Taksiiye bindiğinizde, Şoförler Odası'ndan gelen direktifleri duyuyorsunuzdur, sürekli iletişim halindeler. Bizim Ankara Şube de cep telefonları sayesinde böyle olmaya başladı; ben çok memnunum. İstanbul'da şoförler, İstanbul halkı, sivil toplum kuruluşları, İstanbul Belediyesi nasıl aktive edilir, bilemiyorum, Organizasyon Komitesi herhalde üzerinde çalışıyordu.

KADRİ ATABAŞ- Savaşa girecek olsam, önce kendi oğlum, yakın çevremi ikna ederim ki, ben çok haklı bir savaş veriyorum; önce onlar destek olmalı ki, dışarıdan müttefik arayayım. Şoförler Odası'nı aktive etmek iyi ama, önce kendi mimarlarımız Oda tarafından bu işe ne kadar hazırlandı? Ben dünya mimarlığıyla ilgili bir insanım, sofrada oturan arkadaşlar da bir ölçüde ilgililer. Doğrusu UIA, hâlâ benim hayatımı nasıl etkileyecek göremedim ve benim dışımnda bir şey gibi duruyor. Dolayısıyla diğer mimarlar, hele şubeler, temsilcilikler durumu fark etselerdi, şu anda kendi illerinde veya kendi yerel ölçeklerinde çalışmalar yapılıyor olurdu. Oradaki yerel radyolar anlamında örneğin. O kadar büyük çapta yerel radyo ve televizyon var ki Türkiye'de, artık ilçelerde bile var, hiçbirinde Oda'dan kaynaklı, şubelerden veya merkezden kaynaklı bir haber, UIA'nın hayatımıza mimarlar olarak veya Türk halkı olarak nasıl gireceğine dair bir şey duymadım.

AYŞE ERGÜL- Yaptırımlar çıkmadığı için herhalde. Bu kongrelerin sonrasında mimarlık mesleği veya sanatı adına bağlayıcı kararlar alınıyor olsa idi...

AYDAN BALAMİR- Bazı bağlayıcı kararlar çıkıyor; örneğin uluslararası yarışmalarla ilgili kurallar, eğitimle ilgili ilkeler...

n e d e n u i a ?

UIA tarafından yayınlanan "WHY UIA?" Broşürü
İlk çeviri : Günhan Danışman
Redaksiyon: Aydan Erim

Uluslararası Mimarlar Birliği'nin 28 Haziran 1948 tarihinde İsviçre'nin Lozan kentinde, milliyet, ırk, din veya mimari doktrin farkı gözetmeksizin, dünyanın her yanındaki mimarları birleştirmek ve ulusal meslek örgütlerini bir federasyonda toplamak amacı ile kurulduğunu ...

UIA'nın başlangıçta 27 ülkenin temsilcilerinden oluştuğunu...

Bugün yaklaşık 100 ülkenin önde gelen meslek örgütünü içerdiğini, dolayısı ile tüm dünyada bir milyondan fazla mimarı temsil ettiğini ...

UIA'nın, yakın ilişki içinde olduğu başlıca hükümetlerarası kuruluşların gelişmesine paralel olarak, başarılı bir sivil toplum örgütü haline geldiğini, ve mimarların başka örneği olmayan bir meslek ağını oluşturduğunu...

BİLİYOR MUYDUNUZ?

MİSYON VE AMAÇLARI

Uluslararası Mimarlar Birliği'nin amacı, mimarlar arasında dostluk, anlayış ve karşılıklı saygıya dayalı bağlar kurmak; onların İnsanoğlunun yaşam koşulları ve çevresini iyileştirmek yolunda üstlendikleri rolü daha iyi gerçekleştirebilmeleri için, fikirleri ve kavramları ile yüzleşmelerini, deneyimlerini paylaşmalarını, bilgilerini arttırmalarını ve farklılıklarından dersler çıkarmalarını olanaklı kılmaktır.

Uluslararası Mimarlar Birliği'nin ana hedefleri şunlardır:

- Dünya mimarlarını demokratik bir platformda birleştirmek;
- Mimarlar arasında serbest iletişimi sürdürmek;
- Mimarları uluslararası ve hükümetler düzeyinde temsil etmek;
- Mimarların yaratıcı, teknik ve kültürel becerileri ile topluma verdikleri hizmetlerin tanıtımına katkıda bulunmak;
- Bütün ülkelerde mimarların haklarını ve konumunu savunmak;
- Farklı toplumların kendilerine has özelliklerine saygılı kalmak koşulu ile, mesleki yöntemlerin sürekli gelişimini sağlamak;
- Mimari tasarımda yeni teknolojileri desteklemek ve yeni fikirleri ve kavramları cesaretlendirmek;
- Disiplinler-arası iletişime katkıda bulunmak;

“Türkiye’de üniversitede çalışan, devlette, kamuda, şantiyede çalışan değişik kesimlerdeki mimarları ne şekilde ilgilendirir?” sorusu kritik tabii. En kabası, şu şekilde ilgilendirir: Büyük bir dünya kongresine gelmiş olur. Kongreler çekiciliklerini biraz da katılacak olan star mimarlara bağlarlar. Her kongrenin teması ne olursa olsun, 3-5 tane de yıldız geliyor. Bunları birarada izleme şansı, işin pop-star yönü de olsa, bir çekim kaynağı.

Onun dışında, genellikle mimarlığın küresel gündemini kavrayan temalar işleniyor. Bazı UIA kongreleri hiç zihinde yer bırakmamış, mesela bir Bristol Kongresinden bahsediliyor; 2-3 bin kişi ancak gitmiş, bir kongre felaketi olarak bahsediliyor. Ama mesela bir 1993 Chicago Kongresi var “Mimarlık Yol Ayrımında” başlığıyla: o dönem dünya gündeminde tartışılan sürdürülebilirlik konusunun mimarlık söylemine yerleşmesine vesile oluyor. Mimarlığın ekolojik ve kültürel konularda sürdürülebilirlik kavramına duyarlı olması biraz da o kongreden sonra paylaşılar hale geliyor. Galiba ondan sonraki kongreler de bu temadan pek uzaklaşmıyor, yani temalar değişiyor ama altyapısında ana misyon olarak bu tekrar ediyor. Örneğin Pekin kongresi tam 2000 yılı öncesinde olduğu için, “Yeni Milenyumda Mimarlık” temasıyla toplanıyor; başlık o, ama bildirgesini okursanız, yine aynı vurgular var. Berlin’in bence muhteşem bir teması vardı, “Kaynak Olarak Mimarlık.” İngilizcesinde “olarak” da yok, yalnızca “Resource Architecture” = “Mimarlık, Kaynak.” Kaynak kavramının bütün zengin çağrışımlarını içeren muhteşem bir temaydı. Berlin o güzelim temaya da tam sahip çıkamadı. Son anda 11 Eylül faciası olduğundan, gündem hemen “uygarlıklar diyalogu” gibi bir yöne kaydı; konu çok tazeydi çünkü. Dünyanın gündemi değişince, doğal olarak tema da değişiyor. Onun için temalar esnek oluyor ki, değişen gündemlere göre eskimesin. Üstelik tema ne olursa olsun, mimarların sabit bir küresel gündemleri var. UIA’nın temel sorunları var: kentlin sorunları, mimarlık kültürü, yeni teknolojiler, mimarlık mesleğinin işleyişi, mimarlık eğitiminin gidişatı, vs... üst tema ne olursa olsun sonuçta bunlar tartışılıyor.

AYŞE ERGÜL- Bu durumda, bu oluşumun içinde şehir plancılarının da olması şart değil mi?

AYDAN BALAMİR- Bizim Kongrenin teması “Şehirler”

biliyorsunuz. Tam olarak, “Şehirler, Mimarlıkların Pazaryeri” olarak kesinleşti. Duyurumuzda mimarlık dünyası dışında, planlama, tasarım ve mühendislik alanlarına, ve ilgili çevre ve toplum bilimlerine de hitap ediliyor, yani meslekler-aşırı, disiplinler-aşırı bir içeriği olduğu vurgulanıyor. Ama gelirler mi gelmezler mi bilemiyorum. Yalnız şu var; konumuz “şehirler” ama şehir planlama değil; şehrin mimarisi, şehrin mimari yapısı. Hatta metnin altına slogan olarak da “Mimarlar Şehirleri Geri İstiyor” dedik. Kimden geri istiyor; bir kere şehri hiçbir ekspertizi, bilgisi-görgüsü olmadan, kendi kendine yapan politikacılardan, belediyecilerden, mimarlığı bünyelerinden dışlayan herkesten.

AYŞE ERGÜL- Plancılardan...

AYDAN BALAMİR- Mimarlığı dışlayan plancılardan, mühendislerden, hatta mimarlığı dışarda bırakan teknisyen ve teknokrat mimarlardan. Plancılar bizim yakın ortağımız, plancılara gelene kadar mimarlığı dışlayan o kadar çok mekanizma var ki... Mimarlığı kim dışlıyorsa ona hitaben,

KADRİ ATABAŞ- Sanırım cevap gelecek... Peki ya mimarlar?

AYDAN BALAMİR- Doğru, mimarlar da süttten çıkmış ak kaşık değil. Türkiye’deki pek çok imar planı felaketinin altında mimar şehircilerin de imzası var.

KADRİ ATABAŞ- Organizasyonda TMMOB de var mı?

AYDAN BALAMİR- Organizasyonda yok. Bence yakın disiplinleri kongreye kazanmak lazım. Organizasyon Komitesine ya da “ev sahibi ülke düzenlemeleri” altında oluşabilecek çeşitli organlara katılımları gerek. En azından yan disiplinlere yönelik ciddi kampanya gerek.

AYŞE ERGÜL- Kongre teması önceden mi belirlendi? Türkiye mi belirledi, yoksa temayı UIA içinden bir Bilim Grubu mu oluşturdu?

AYDAN BALAMİR- UIA yalnızca “şu kompozisyonda bir Bilim Komitesi kur” diyor: ev sahibi ülkeden 5 üye, UIA’nın 5 bölgesinden birer üye, bir başkan bir de komite sekreteri. Daha önceki hazırlıkları sorarsanız, bir önceki dönemin Merkez Komitesi 2001 yılında geniş bir platform oluşturdu. Platform, Doğan Kuban başkanlığında 6 ay kadar düşünce egzersizi yaptı; Berlin’e gidebilecek temalar için öneriler oluşturuldu. 2002 başında Berlin öncesi Bilim Komitesinin Türkiye kanadının kurulması, en azından

Komite başkanı ile sekreterinin atanması gerekiyordu. Başkan olarak Süha Özkan’ı, sekreter olarak da beni atadılar. Biz de Berlin’e metni hazırladık. Süha Özkan daha sonra kongre başkanlığını da üstlendi. Platformda ortaya atılan çeşitli fikirler arasında “Grand Bazaar” rahmetli Raci Bademli’nin önerisiydi. Sevgili Raci, mimari düşünceler, kavramlar pazarı olarak önermişti bunu, biz sonradan başka bir yönde değerlendirdik metaforu. Platforma katılan tek şehirci üyeydi Raci; dedi ki “UIA bir forum oluyor anladığım kadarıyla, forum ya da pazaryeri...”

“Marketplace” diye lügata bakarsanız, karşılıklarından bir tanesi forumdur; düşüncelerin, görüşlerin bir araya gelip değiş-tokuş edildiği kent mekanı, fikir alışverişi yapılan yer. Roma’da forum, bizim coğrafyalarda Bazaar/ Pazar.

MEHMET SANER- Pazaryeri deyince, benim de aklıma ilk gelen şu: Bazıları tarafından belki eleştirildi, ama eski dönemlerdeki, 19. yüzyıla kadar Ortaçağ Avrupa’sında ve Doğu’da benzer şekilde devam etmiş bir yapı. Forum ya da pazar, birtakım 'exchange'lerin olduğu yer, ama bir yandan da bütün o ticaret aksındaki, pazara uğrayan bütün kişilerin, oraya mallarını götüren insanların geldiği, kültürlerin bir etkileşim alanı. Hep bahsedilir “şu medeniyette falanca doğdu, sonra Anadolu’ya ilerledi.” Tabii pazarlarla ilerledi. Yazı bulunuyor, pazarlarda beliriyor ilk önce, fiyatlandırmalar yapılıyor, vergiler konuluyor, operasyonel şeyler oluyor, daha sonra farklı mecralara gidiyor. Yani pazar deyince, ben biraz da böyle bir şey anlıyorum. Tabii şu anda öyle bir pazara ihtiyacımız yok...

AYDAN BALAMİR- Olmaz mı, şu anda da dünyanın ortayeri Pazar, formatı değişik sadece.

MEHMET SANER- Kültürel akışları sağlamak için o anlamda bir fiziksel birlikteliğe belki gerek yok, ama bir yandan da fiziksel birliktelik hâlâ çok güçlü.

AYDAN BALAMİR- Pazar artık atomize olmuş durumda, hatta sanal olarak yaygınlaşmakta.

MEHMET SANER- Yine de İstanbul 2005’in teması buysa, diyelim ki 10 bin mimar geldi, 10 bin mimar kendi mallarını getirip ortaya koyarlarken, bir yandan diğerlerini de alacaklar ve geri götürecekler. Ben olaya biraz böyle bakıyorum.

nedendir ui a ?

- Yapılı çevrenin sürdürülebilir gelişmesine katkıda bulunmak;
- Gelişmekte olan ülkelerin mimarlık meslek örgütlerine gerekli desteği vermek;
- Mimarlık eğitiminin gelişmesine katkıda bulunmak ve dünya mimarları, mimarlık öğrencileri ve mimarlık eğitmenleri arasındaki iletişimi kolaylaştırmak.

ÖRGÜT YAPISI

Kendisi için belirlediği misyonu gerçekleştirmek amacıyla UIA, meslek adamları ve onların temsilcileri ile sürekli temas sağlamasına ve aralarındaki uluslararası düzeydeki ilişkileri demokratik ve dostça bir ortamda yönetmesine olanak verecek hiyerarşik bir örgüt yapısı kurmuştur.

Bu örgüt yapısı :

- UIA ÜYE KESİMLERİ;
- UIA GENEL KURULU;
- UIA YÜRÜTME KURULU (BÜRO);
- UIA KONSEYİ’nden oluşmaktadır.

UIA ÜYE KESİMLERİ

Bir ülkedeki UIA Üye Kesimi, o ülkedeki mimarları en geniş şekilde temsil eden meslek örgütüdür. Her Üye Ülke Kesimi ulusal düzeyde bağımsızdır ve hükümetler, diğer Üye Ülke Kesimleri ve Birlik ile olan ilişkilerini UIA’ye karşı sorumlu olan kendi sekreteryası aracılığı ile yürütür. UIA’nın başlıca mali kaynağı üyelik ödentileridir. Üye Ülke Kesimleri, bu ödemelerle Birliğin gücüne ve mali varlığına katkıda bulunmaktadır.

UIA Üye Kesimleri coğrafi olarak beş bölgeye ayrılmıştır ve Birlik halen şu ülkelerde temsil edilmektedir:

- I. Bölge (Batı Avrupa) - Andorra, Belçika, Baltık Ülkeleri (Estonya, Latviya, Litvanya) Fransa, Almanya, İrlanda, İtalya, Lüksemburg, Malta, Hollanda, İskandinav Ülkeleri (Danimarka, Finlandiya, İzlanda, Norveç, İsveç), Portekiz, İspanya, İsviçre, Birleşik Krallık;
- II. Bölge (Doğu Avrupa ve Orta Doğu) - Ermenistan, Azerbaycan, Baltık Ülkeleri (Estonya, Latviya, Litvanya), Bosna-Hersek, Bulgaristan, Hırvatistan, Kıbrıs, Çek Cumhuriyeti, Gürcistan, Yunanistan, Macaristan, İsrail, Kazakistan, Lübnan, Makedonya, Filistin, Polonya, Romanya, Rusya, Slovak Cumhuriyeti, Slovenya, Suriye, Türkiye, Ukranya, Özbekistan, Sırbistan ve Karadağ;
- III. Bölge (Kuzey ve Güney Amerika) - Bolivya, Brezilya, Kanada, Şili, Kolombiya, Kosta Rika, Dominik Cumhuriyeti, Ekvator, Honduras, Jamaika, Meksika, Hollanda Antilleri, Nikaragua, Panama, Porte Riko, Trinidad ve Tobago, ABD, Uruguay, Venezuela;
- IV. Bölge (Asya ve Okyanusya) - Avustralya, Bangladeş, Çin Halk Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Hong Kong, Hindistan, Japonya, Makao, Malezya, Moğolistan, Yeni Zelanda, Filipinler, Kore Cumhuriyeti, Singapur, Sri Lanka, Sosyalist Vietnam Cumhuriyeti, Tayland,
- V. Bölge (Afrika) - Kamerun, Fildişi Sahili, Mısır, Mauritius, Kenya, Mali, Fas, Namibya, Nijerya, Güney Afrika, Tanzanya, Tunus, Uganda.

UIA GENEL KURULU

UIA Genel Kurulu Birliğin en üst düzeydeki yasama organıdır. UIA Konseyi ile Birliğin Üye Kesimleri’nden gelen delegelerden oluşur. UIA Genel Kurulu üç yılda bir toplanır ve,

- Ülke Kesimleri ilgili olarak üyeliğe alma, üyeliğe yeniden alma veya üyelikten atma kararı alır,
- UIA Dünya Kongreleri’nin yapılacağı yerlere karar verir;
- UIA’nın üçer yıllık çalışma programlarını tanımlar;
- UIA’nın genel bütçesini onaylar;
- UIA Yürütme Kurulu (Büro) ve Konsey üyelerini seçer

AYDAN BALAMİR- Böyle gördüğüne çok sevindim; çünkü bu tema henüz pek doğru anlaşılmadı. Bir metafor olarak pazaryerinin işleyişi senin kolayca, iki cümlede yaptığın gibi düşünülmediği takdirde, akla gelen Kapalıçarşı (ki o "Covered Bazaar"dır) ve benzeri oryantal imajlar oluyor. Bazı meslektaşlar, yalnızca başlığa bakıp dünyaya şarkiyat pazarlıyoruz sandı. Tema metnini tam okumazlar ya da düşünüp açıklamalarını kendileri farketmezlerse böyle bir izlenime kapılmak çok doğal. Bir kavramın Latincesini sevip bu coğrafyadaki karşılığından utanmak ise, pek yabancı olmadığımız bir ruh halı. Oysa dediğin gibi, değiş tokuş veya alışveriş, pazar kavramının merkezidir ve ekonominin yanısıra kültürel çağrışımlar taşır.

Tema metninde "kongre, şehirleri kültürel ve ekonomik boyutlarıyla tartışmaya çağırıyor" deniliyor. Temanın açılımında anlam kaymasına ya da tek yönlü algılamaya engel olmak için, şunu çok net yazdık: Pazar metaforu, olumlu çağrışımları kadar olumsuz çağrışımları da barındırır. Bence bu, Türkiye'nin önerdiği temanın en işlek tarafıdır. Pazaryerinin olumlu çağrışımları çağrışımları etkileşim, çoğulculuk, çeşitlilik, birlik içinde çokluk, düşüncelerin serbest dolaşımı, özgürce paylaşımı, şenlik vb; ama olumsuz çağrışımları da var; bezirganlık, ticarileşme, vahşi tüketim ve rekabet, satışa çıkan değerler ve kaos.

Yani en basitinden, pazaryeri deyince şenlik kadar kaotik bir yapı da gelir akla. Dolayısıyla temanın olumlu ve olumsuz yanlarını gözeterek, mimarlığın pazarla ilişkilerine, mimarlığın kendisinin bir mal hale gelişine, vahşi kapitalizme bir neşter atılabilir diye düşündük.

Tasarım faaliyetinin ortamı da bir pazaryeri; tasarım bir düşünceler pazarı, bir imajlar pazarı içinde oluşuyor. Her zaman biraz öyle olmuş, gezgin mimarlar ve kültürler arası etkileşimle, ama şimdi artık herşey parmağınızın ucunda, sanal bir pazar içindediniz. Mimari imgelerin ve hizmetlerin serbest dolaşımı mimarlık düşüncesini ve pratiğini nasıl etkilemekte, bu da tartışılacak konular arasında.

AYŞE ERGÜL- Ben de pazar deyince otantik yönünü düşünüyorum, olumlu yanları esastır. Olumsuz yanları, sanayi devrimi içerisindeki pazarı düşünürsek, o zaman bu kaosu içine alabilir. En güzeli, pazarda kültürel iletişimin kurulması, tema için iyi bir başlangıç noktası.

GÜLNUR GÜVENÇ- Biraz da, başvuru nasıl yapılıyor,

isteyen katılabiliyor mu, belli formatlar mı var gibi konularda bilgi verebilir misiniz? 300 \$ olarak tesbit edilmiş bir katılım ücreti var, ancak dinleyici olarak değil de bir sunuşla katılanlar için de bu ücret söz konusu mu?

AYDAN BALAMİR.- Bu, UIA'nın tek gelir kaynağı olduğu için, çok kesin kuralları var. UIA'nın toplumsal çizgisi nedeniyle, ulusal geliri düşük ülkeler için indirimli ya da ücretsiz bir giriş kotası ayrılıyor, bir de öğrencilere indirim var. Onun dışında hiçbir ayırım gözetmeden herkesin o 300 doları vermesi gerekiyor. Artık kongreler hep bu mertebede, 300-400 dolardan aşağı bir katılım ücreti olmuyor. Hatta bu ölçekte kongreler değil, küçük bir şehirde 200-300 kişilik bir sempozyuma gidiyorsunuz, 300-400 Euro. Kongre ticareti, kongre turizmi bu, vahşi bir sektör. Tabii yıllara yayılan bir hazırlığın bedeli de var; ayrıca kongre kitapları, CD'leri, yemekler, aktiviteler...

Üyelerin katılımı için kaynak yaratılması, sponsorluklar bulunması gerekir. Kongrenin duyurulmasına yönelik bir Eşgüdüm Komitesi kuruldu biliyorsunuz, çalışmalar nasıl gelişti bilmiyorum ama düşünülen konulardan biri de buydu. Zaten bütün sistem sponsorluklarla çalışıyor; sergi, bildiri, söyleşi ve forum odaları gibi bir dizi etkinlik kanalı var, bunlara katkı koyanlar için sponsorluklar aranabilir, aranmalı, aranmaya başlanmış olmalı. Mesela tipta tamamen böyle; ilaç firmaları doktorları bir yere göndermeyi görev biliyor; çünkü kendisine hem ekonomik, hem de bilimsel bir geri dönüşü var.

KADRİ ATABAŞ.- Önemli bir fark var. Mesela doktorların muayenehane duvarlarında "şu seminere katılmıştır, şuradan sertifika almıştır" diye bir yığın şey asılıdır. Onların mesleki kariyerinde doktor çıkmak yetmiyor, uzman olacak; uzman olmak yetmiyor, yanına bunları da katacak ki, bir yer edinebilmesi, yükselebilmesi için bunlar çok önemli. Ayrıca tıp sektörü, çok ciddi bir sektör ve doktorlara dayalı bir sektör. Hastane müdürlerine dayanmıyor tek başına; çünkü doktor "şu ilaç kullanılacak" deyince, hastanenin müdürü kalkıp, "hayır, o ilacı kullanmayacağım, daha ucuzunu kullanacağım" diymiyor. Oysa bizim mesleğimizde müteahhit "hayır, o malzemeyi değil, bu malzemeyi kullanacağım" diyebiliyor, star mimarlara bile. En son Frank Gehry'e titanyum dediler; Rusya'da ucuza titanyum varmış, müzenin sorumluları "bu malzemeyi kullanmasını istemişler. Yani bu, ayrı bir dünya. Böyle yerlere katılıp, bürolarımıza ya da okullarımıza sertifika asmamızın bir karşılığı yok. Mesela sen öğretim

üyesisin, böyle bir komitede görev aldığın için kimse sana "bu kadar zahmete girdin, üniversite bu zahmetine karşılık sana şu kadar burs veriyor, git şunu yap" demeyecek.

Bütün bunlara baktığınız zaman, taşradaki mimar 300 dolar verecek, oraya gelecek, yatacak, kalkacak, yiyecek, içecek ve birkaç star mimar görecektir. Star mimarın ona ne yararı olacak? İçlerinde çok meraklı olan, İstanbul ve Ankara dışında iyi mimarlar var, onlar hariç, genel ortalamadan bahsediyoruz. Dolayısıyla doğrudan mesleğe katkısı gözüküyor. İnşaat sektörüne bir katkısı olacak mı; yine tiptan gidersek, o da gözüküyor açıkçası. Türk inşaat sektörü açısından nasıl bir getirisi var örneğin?

AYDAN BALAMİR.- Yarışmaya çıkacak 'pazaryeri' senaryosu içinde uluslararası yapı fuarı da var.

KADRİ ATABAŞ.- Yapı fuarları yıllardır yapıyor. Tabii burada biraz daha zenginleşmiş sergiler olabilir.

AYDAN BALAMİR- Berlin bu konuda çok başarılıydı, kent bir sergi alanına dönüşmüştü; metro çıkışlarında, sokaklarda, üniversite koridorunda, galeride, bankada, her yerde mimarlık sergileri vardı. Yani yüzlerce sergi, yetişilir gibi değildi. Bu çok büyük bir zenginleşme imkanı.

AYŞE ERGÜL- Ben yanlış mı anladım; Berlin Kongresi başarısız geçti denmişti...

AYDAN BALAMİR- Finansal olarak başarısızdı.

AYŞE ERGÜL- Ama katılım da çok olmamış... Bu kadar altyapılı bir çalışmanın sonucunda katılımı sağlayamamışlar mı?

ALİ ÖZER- Sergilerin düzenlenmesi de Bilim Komitesinin görevi mi?

AYDAN BALAMİR- Hayır, Organizasyon Komitesinin. Sergileri ilgilendirecek bir konu, İstanbul'daki Kongre Vadisi'nin yarışmaya açılıyor oluşu.

Kongre Vadisi tümüyle, kongreye hazırlık amacıyla, ulusal bir yarışmaya açılıyor. Sergilerin organizasyonu için, yarışmayla elde edilecek sergileme düzeninin bilgileri beklenecek. UIA sergileri yanı sıra, Oda şubelerinden ve Fakültelerden de sergiler bekleniyor.

Türkiye'deki mimarlık okullarında 6 başlık altında UIA çalışma grupları oluşturduk: bildiri hakemlikleri, sergiler, yayınlar vs. Sorular gelmeye başladı, "sergi hazırlamak istiyoruz, boyut sınırları var mıdır?" gibi. Sorulara "hele şimdi durun" diyorum, çünkü Vadi yarışmasını bekliyoruz.

N E D E N U I A ?

UIA YÜRÜTME KURULU (BÜRO)

UIA Yürütme Kurulu (Büro): Başkan, bir dönem önceki Başkan, Genel Sekreter, Sayman ile Bölgelerdeki mesleki faaliyetlerden sorumlu beş Başkan Yardımcısı'ndan oluşur.

UIA KONSEYİ

UIA Konseyi, Yürütme Kurulu (Büro) üyeleri ile beş UIA bölgesinden seçilen dörder temsilciden oluşur.

UIA'NIN ORTAKLARI, BİR DÜNYA AĞI

UIA, üç farklı ortamda dünya mimarlar topluluğunu temsil etmekte ve onların faaliyetlerini bu platformlardaki kuruluşlarla kurduğu ilişkiler aracılığı ile desteklemekte ve tanıtmaktadır:

- Mimarların yöresel örgütleri:
 - ACE Avrupa Mimarlar Konseyi
 - ACCEE Orta ve Doğu Avrupa Mimarlar Konseyi
 - FPAA Pan Amerikan Mimar Odaları Federasyonu
 - ARCASIA Asya Mimarları Bölgesel Konseyi
 - AUA Afrika Mimarlar Birliği
- UIA'nin disiplinler arası ilişkiler geliştirdiği sivil toplum örgütleri
- UIA'nin alanındaki tek örgüt olarak resmen tanındığı Hükümetlerarası Kuruluşlar
 - UNESCO Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Teşkilatı
 - UIA, UNESCO nezdinde resmi danışman statüsüne sahip tek mimarlık meslek kuruluşudur.
 - UIAya UNESCO tarafından uluslararası mimarlık ve şehircilik yarışmaları ile ilgili düzenlemelerin uygulanmasını sağlama görevi verilmiştir.
 - UNESCO'nun verdiği tek mimarlık ödülü, UIA dünya kongreleri sırasında en iyi mimarlık öğrencisi projesine verilmektedir.
 - UIA, UNESCO örgütü içinde mimarlıkla ilgili belirli programlar geliştirmektedir. Örneğin, UNESCO-UIA Mimarlık Eğitimi Şartı'nın oluşturulması ile sonuçlanan Mimarlık Eğitimi Programı ve mimarlık eğitiminde nitelik ve uygunluk onayı vermek üzere oluşturulan ortak UNESCO/UIA Komitesi gibi..

UNIDO Birleşmiş Milletler Sanayi Kalkınma Teşkilatı
WHO Dünya Sağlık Teşkilatı
WTO Dünya Ticaret Örgütü
IOC Uluslararası Olimpiyat Komitesi
UNCHS Birleşmiş Milletler İnsan Yerleşimleri Merkezi,

UIA'NIN ÇALIŞMA BİRİMLERİ, BİR MESLEK AĞI

UIA Çalışma Programları'nı, Komisyonları'nı ve Komiteleri'ni oluşturan uzmanlar ya UIA Üye Ülke Kesimleri, ya da UIA Konseyi tarafından, bu alanlarda yetkin görüldükleri için atanmaktadır. Çalışma Birimleri, Genel Kurul'a sunulmuş olan üçer yıllık programlar çerçevesinde mesleğin özel ilgi alanlarındaki gelişmeleri gerçekleştirirler. Yaptıkları çalışmalar mimarın fonksiyonları ve bunların evrimi üzerinde yoğunlaşır (sosyal rol, profesyonel metotlar, eğitim gibi) veya mimarların müdahale ettikleri çeşitli alanlarla ilişkili özel temalarla ilgilidirlir (örneğin, sürdürülebilir gelişme, kent planlaması, insan yerleşimleri, mimari miras, fırsatlar yaratma ve program geliştirme). UIA Çalışma Birimleri üç yılda bir seçilen Direktörler tarafından yönetilir. UIA Genel Sekreteri, Birimlerin faaliyetlerini koordine etmekle sorumludur.

UIA KONGRELERİ, ÜÇ YIL ARAYLA GERÇEKLEŞEN BİR DÜNYA FORUMU

Üç yılda bir yapılan UIA dünya kongreleri dünyanın her yanından binlerce mimarı ve mimarlık öğrencisini bir araya getirir. UIA Kongreleri mesleği ilgilendiren güncel bir konuya odaklanır, muayyen bir zaman kesimi içerisinde dünya mimarlarının karşı karşıya kaldıkları sorunlara dikkat çeker ve bir yandan ortaya konan çözümlerin yaygınlaştırılmasını, diğer yandan dünyanın çeşitli

YAŞASIN KENTLER

KADRİ ATABAŞ- UIA'nın "Yaşasın Kentler" yarışmasına katılım nasıl olmuş, yüksek miymiş?

AYDAN BALAMİR- Dünyadan katılım çok düşükmüş, en yüksek katılımlardan biri Türkiye'denmiş. Bence o bile düşük; 60 profesyonel, 40-50 de öğrenci. Avrupa'dan çok az katılım olmuş. Bu UIA'nın kendini duyuramaması veya belki de çok önemsenmemesinin bir göstergesi.

ALİ ÖZER- ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nde hem lisans, hem de yüksek lisansta katılım teşvik edildi. Belki de ilginin artması, bu derslerin bir teşvik aracı olması ve bir sorun olarak, bir mimari problem alanı olarak görülmesiyle oldu.

AYDAN BALAMİR- Bence güzle bir yarışma temasıydı, ama biraz tanımsızlık sorunu vardı; uluslararası yarışmalara kıyasla ödülü de azdı, onun için dünyadan katılım düşük olmuştur.

KADRİ ATABAŞ- Yanlış hatırlamıyorsam, Türkiye'de şu anda 40 tane mimarlık fakültesi var. Her birine ulaşılamamış olması beni düşündürüyor. Öncelikle buna değinmesi gereken Mimarlar Odası şubelerimiz, hiç değilse fakültelerin olduğu illerdeki şubeler, temsilcilikler vasıtasıyla, oradaki öğretim üyeleri üzerinden insanlar yarışmaya katılmaya özendirilebilirlerdi. Katılımın böyle düşük olmasını bir ikaz sinyali olarak görüyorum.

AYDAN BALAMİR- Enformasyon bombardımanı altında boğulmuş vaziyetteyiz. Herkes İnternet ortamına giriyor, ve sadece "Yaşasın Kentler" yarışmasıyla karşılaşmıyor ki açtığı zaman, ekranda 20 tane yarışma birden çıkıyor; biri ona ilgi gösteriyor, biri buna. Yani bir pazaryeri, çıldırmış boyutlarda bir pazaryeri, ve artık nereye bakacağını ne alacağını şaşırıyorsun.

KADİR ATABAŞ- Acil bir ihtiyacı varsa ne alacağını bilir insan.

AYDAN BALAMİR- Ama bir yarışma, bir kongre nasıl acil ihtiyaç olabilir ki? Buradaki ihtiyaç, kendini geliştirme, zenginleştirme isteğinden ibarettir. Niye kitap okuyorsun, niye sinemaya gidiyorsun, niye resim koleksiyonu yapıyorsun; bütün bunlar kendini var etmek, ifade etmek, sonsuzlaştırmak için yollar. "Şu kongreye gittiğin zaman şöyle bir fayda sağlayacaksın" diye birebir karşılığı yok.

Mimarlar Odası, çok daha iyi bir kampanya yürütmeli. "Bu

işe bir kere girdik, iyi ya da kötü, faydalı ya da zararlı, bundan yüz akıyla çıkacağız" demek zorunda. Ayrıca, "ben bundan kendi mesleğime, disiplinime ne sağlayabilirim?" diye de sormak zorunda.

Toplumda mimarlık bilinci ve kültürü yükseldiği an, bu dolaylı olarak yine mimarlara geri dönecek bir kazanç. Etkileri hemen gözükme de, toplumda mimarlık bilinci yüksekse, mimarların da daha iyi durumda olacağı açık. Bunlar biraz uzun erimli hedefler, ve Mimarlar Odası bunun için biraz kafa yormalıdır.

ALİ ÖZER- Kısa dönemli düşünceleri, sizin bu Türkiye'deki diğer mimarlık fakülteleriyle kurduğunuz iletişim anlamında belki Ankara Şube, Genel Merkezle beraber odaları bir araya getirip, 2005 İstanbul Çalışma Grupları kurup, aynı şekilde örgütleyip, belki bu sergilere doğru teşvik eden bir programla ortaya çıkan çalışma grupları oluşturup, programlar doğrultusunda çalışmaya başlayıp, diğerlerini de davet eden bir etkinliğe öncülük yapabilir. Yani bu anlamda katılımı da arttırarak herhalde bir fayda sağlayabiliriz. Tüm Anadolu'da hazırlanacak çalışma gruplarından ve odalardan da feed-back gelecektir; "sergi dışında şu olabilir" gibi veya kent ve pazaryeri ilişkisinden bir cevap gelecektir.

MEHMET SANER- Kadri Beyin söylediği o ikazı şöyle algılıyorum: "Yaşasın Kentler" Yarışması, sonuçta aynı organizasyon içinde ve çok da yakın bir tema ve ödüllü bir yarışma. Ödülü ne kadar küçük olursa olsun, ödüllü bir yarışma. Katılımların sayısını ve nereden olduğunu tam bilmiyorum, ama sergiye baktığımda, ödül alan projeler yine büyük şehirlerden. Aslında Mimarlar Odası'nın düşünmesi gereken bence şu: ödüllü bir yarışma var, ama büyük şehirler dışındaki yerlerden bir katılım olmamış. Böyle bir durumda kişi başı 300 dolar vererek Temmuzda İstanbul'a gitmelerini beklemek biraz hayalcilik gibi geliyor. Tabii mali yönden sponsorluk bulmak lazım ve bunu her temsilciliğe ayrı ayrı söylemektense, mesela Suha Beyin Kültür Bakanlığıyla görüşmesi, bu açıdan önemli. Onun dışında Mimarlar Odası olarak UIA 2005'in uzun vadede ne katacağını anlatabiliriz, birkaç sayfa yazıyla, makalelerle, duyurularla anlatabiliriz. Ama o taraflarda işlerin biraz daha farklı anlaşıldığını zannediyorum. Onun için belki şöyle bir şey mi denmeli: "Ankara Şubenin Bina Kimlikleri Projesi var, böyle bir proje yapıp, kentinize özgül olanları derleyin ..." Mesela Bartın'ın kent dokusu, Bartın

evlerinin özelliği ve bunu öne çıkaran bir projeye katılırsanız, bu sizin için de bir fırsat, bütün dünya Bartın'ın adını duyacak...

AYDAN BALAMİR-

Ankara'nın da öncülüğüyle, şubeler ve temsilciliklerden yalnızca tek kalemlik bir iş istense yeter: şehrine ilişkin sergilenecek bir şey, şehrin güzel bir haritasıyla birlikte. Onu hazırlarken zaten arşivini düzeltecek, planını çıkaracak, sponsor arayacak, gazeteye-televizyona çıkacak, vs.

Türkiye'deki en turistik yerlerin bile doğru dürüst bir mimari planı yok. 7 yıldır Kapadokya Koruma Kurulundayım, her belediye başkanıyla her masaya oturduğumuzda bunu soruyorum, "şehrin haritası çıkıyor mu?" Son 3 yıldır bunu UIA ile bağlantılı olarak da söylüyorum, "bakın 2005'te insanlar buraya gelecekler, hâlâ düzgün bir kent haritanız yok." 2005 için bir harita çıksa ortaya, bir de sergilenecek 1-2 pano, ve bu vesileyle şehirde biraz mimarlık konuşulur hale gelse yeterli. 2000 yılında bu salonda ilk UIA toplantısı oldu, Oktay Ekinci "UIA'yı kazandık, neler yapalım arkadaşlar?" diye sordu. Orada hiç unutmuyorum, nitelikli kent rehberleri yapılmasını Coşkun Erkal önermişti. O gün konuşulan büyük hayaller uçup gitti, benim aklımda bir tek Coşkun Beyin bu net önerisi kaldı. Şubelere bir tek bunu vermeli ödev olarak. Oda Subeleri ve temsilcilikler vasıtasıyla ulaşılabilen tüm kentler hedeflenmeli. Yönetim Kurulları olarak düğmeye basmış olmanız gerekiyor. "Boyutları ve formatı 5 ay içinde belli olacak, sen hazırlığını yap" demek için kim neyi bekliyor? 2000 yılından beri konuşuyoruz, araya 2 seçim girdi, yönetimler değişti, konu değişmedi. Ankara'nın genç, dinamik ekibi artık harekete geçmeli.

<http://www.uia2005istanbul.org>
<http://www.uia-architectes.org>

NEDEN UIA?

bölgelerinden ve değişik kültürel zeminlerinden gelen profesyonellerin birbirleri ile ilişki kurmalarını ve fikir alışverişinde bulunmalarını kolaylaştırır.

UIA Genel Kurulu, aday olan Üye Kesimlerin sundukları teklifleri değerlendirerek Birlik kongrelerinin yapılacağı evsahibi ülke ve kentleri seçer. Kongrenin yapılacağı yer altı yıl öncesinden belirlenir.

UIA KONGRELERİ VE TEMALARI

1948 LOZAN (İsviçre) Yeni Görevlerin Karşısında Mimar
1951 RABAT (Fas) Mimar Yeni Görevlerini Nasıl Başarıyor?
1953 LİZBON (Portekiz) Mimar Yol Ayırımında
1955 LAHEY (Hollanda) Mimarlık ve Yapının Evrimi
1958 MOSKAVA (Rusya) Kentlerin İnşaatı ve Yeniden İnşaatı
1961 LONDRA (İngiltere) Yeni Teknikler, Yeni Malzemeler
1963 HAVANA (Küba) Gelişmekte Olan Ülkelerde Mimarlık
1965 PARIS (Fransa) Mimarın Eğitimi
1967 PRAG (Çek Cumhuriyeti) Mimar ve İnsanın Ortamı
1969 BUENOS AIRES (Arjantin) Sosyal bir Faktör Olarak Mimar
1972 VARNA (Bulgaristan) Mimarlık ve Dinlenme
1975 MADRİD (İspanya) Yaratıcılık: Tasarım ve Teknoloji
1978 MEKSİKO CITY (Meksika) Mimarlık ve Ulusal Kalkınma
1981 VARŞOVA (Polonya) Mimarlık, İnsan, Çevre
1985 KAHİRE (Mısır) Mimarın Bugünkü ve Yarınki Misyona
1987 BRIGHTON (İngiltere) Barınak ve Kentler: Yarının Dünyasını İnşa Etmek

1990 MONTREAL (Kanada) Kültürler ve Teknolojiler
1993 ŞİKAGO (ABD) Mimarlık Yol Ayırımında: Sürdürülebilir bir Geleceği İnşa Etmek
1996 BARCELONA (İspanya) Güncel ve Gelecekler: Kentlerde Mimar

1999 BEIJING (Çin Halk Cum.) 21. Yüzyılın Mimarisi
2002 BERLİN (Almanya) Kaynak Olarak Mimarlık
2005 İSTANBUL (Türkiye) Kentler: Mimarlıkların Pazar Yeri
2008 TORİNO (İtalya) Mimarlığın İletimi

ULUSLARARASI YARIŞMALAR
NEDEN BİR ULUSLARARASI YARIŞMA?
Yarışmalar,

- Bir dönemi tanımlamak;
- Bir uygulığı sembolize etmek;
- Yeni gereksinim ve koşulları karşılamak;
- Unutulmuş temaları ön plana çıkarmak;
- Eğitim yöntemlerini canlandırmak;
- Mesleği ve mimarın rolünü desteklemek ve tanıtmak

hedeflerine ulaşılmasını sağlar.

Ayrıca, kamu veya özel sektör kuruluşları veya firmalar, belirli bir program çerçevesinde gerçekleştirilen ya da belirli bir malzeme veya teknolojinin kullanımı ile ilgili olarak, örnek oluşturan yapıların veya planların müelliflerine verilmek üzere mimarlık ödülleri verebilirler.

Mimarlık ödülleri verenlerin uluslararası ortamda mimari tasarım ve ve mimarlığın niteliğine duydukları ilginin ön plana çıkartılmasına olanak sağlar.

UNESCO-UIA YÖNETMELİĞİ

UIA ve UNESCO tarafından birlikte hazırlanana ve 1956'da UNESCO Genel Kurulu tarafından kabul edilmiş bulunan bu belge, uluslararası yarışmaların ilan edilmesi ve düzenlenmesine ilişkin koşulları tanımlamaktadır. Yönetmelik ayrıca, yarışmanın koşulları, jürinin kompozisyonu, yarışma takviminin belirlenmesi, ödül miktarları, yarışmanların gizli tutulması, sonuçların açıklanması ve yayınlanması, projelerin sergilenmesi ve yarışma sonrası gerçekleşmenin izlenmesi bağlamında hem yarışmacıların hem de yarışmayı çıkartanların karşılıklı haklarını ve yükümlülüklerini tanımlamaktadır.

UNESCO, UIA'yı uluslararası yarışmaların bu yönetmelik koşullarına

Bilim Komitesi Hazırlıkları

Aydan Balamir

XXII. Dünya Mimarlık Kongresi

Kongrenin Türkiye'ye gelişi ve boyutları
Birleşmiş Milletler'in Habitat Konferansları
dışında, mimarlık, şehircilik, kent ve çevre ilişkileri
konusunda dünyanın en büyük organizasyonudur.

Mimarlar Odası, 1999 yılında Beijing'de yapılan
seçimi, Floransa (İtalya) ve Nagoya (Japonya)
kentleri ile yarışarak kazandı.

7 Nisan 2000'de imzalanan bir sözleşme ile 2005
yılı Kongresi ve Genel Kurulu'nun sorumluluğu,

UIA Türkiye Kesimi olan

Mimarlar Odası'na resmen verildi.

Temmuz 2005'te İstanbul'da yapılacak olan XXII. UIA Kongresinin Bilim Komitesi çalışmaları üzerine son basın duyurusu, mimarlık dergilerinin Şubat sayılarıyla birlikte, Ankara Bültenin de 8. sayısında çıkmıştı. Kongreye davet ve katılım biçimlerinin duyurusu ise Mayıs ayında UIA 2005'in web sitesinde, daha sonra da 2. Kongre Bülteninde yer alacak.

Ankara Şubenin Bülteni için UIA 2005 konusunda bilgi istendiğinde, mimarlık dergilerimizde yapılan çok sayıda yayına rağmen, meslek topluluğumuz içindeki bilgilenenin oldukça sınırlı kaldığını öğrendim. İşe en baştan, UIA (Uluslararası Mimarlar Birliği) hakkındaki kurumsal bilgilerden başlanması görüşü ortaya atıldı. O nedenle bültenin bu sayısında, web sitelerinden derlenmiş bazı temel bilgiler yer alıyor. Ayrıca, Bülten için yapılan bir söyleşinin yanısıra, 2. Kongre Bülteni için hazırlanan Bilim Komitesi dökümanlarından alınmış kısa bir bölümü (ana tema ile alt temalar listesi) bulacaksınız. Çalışmaların arka planı hakkında bilgilenecek isteyenler için de, UIA 2005 üzerine daha eski yazıların künyesini aşağıda sunuyorum.

UIA 2005 Bilim Komitesi hazırlıklarının son yıl içindeki önemli bir bölümü, mimarlık okullarında girişilen bir koordinasyon çalışması oldu. Yazışmalara olumlu yanıt veren 20 okulda UIA çalışma birimleri kuruldu. Böylece her fakülteden en az 3-4, bazı fakültelerde ise 20 dolayında kişinin katılımıyla, yaklaşık 200 öğretim elemanı aşağıdaki çalışma grupları için belirlendi:

- 1) Kongre raportörlükleri: Bildiri ve poster sunuş hakemlikleri; proje ve yapı tanıtım sunuşlarının değerlendirilmesi.
- 2) Kongre metinleri: Kongre metinlerindeki alt bölümleri, Kongre sonuç bildirgesi ve manifestoların yazımı.

- 3) Kongre yayınları: Kongrenin 3. ve 4. bültenlerinin, bildiriler kitabının ve kongre gazetesinin yayın kurullarına katılım.
- 4) UIA Öğrenci yarışması: Yarışma ön hazırlıklarına katılım.
- 5) UIA Sergileri: Kongreye mimarlık okullarından katılacak sergilerin hazırlanması.
- 6) Kongre anı ürünleri tasarımı: Kongre resmi satışları için hediyeelik ürün tasarımları için fikir ve uygulama projelerinin geliştirilmesi.

Bilim Komitesi kurulmadan önce Mimarlar Odası tarafından oluşturulan UIA Bilim Platformunun üyeleri, bu oluşumun doğal üyeleri olarak kayda geçtiler. Ayrıca, henüz Oda ve Fakülte görevlendirmelerinde yer almamış olmakla beraber, Türkiye'de düzenlenen bu çapta bir mimarlık etkinliğinde bulunmamaları büyük eksiklik olarak düşünülecek isimlerden oluşan bir listemiz daha var. Birlikte "Genişletilmiş Platform" olarak adlandırdığımız bu oluşumun üyeleri için Bilim Komitesi dökümanları çoğaltılmış, ve Kongre Başkanı Suha Özkan'ın yazdığı davet mektubu eşliğinde gönderilmek üzere 2004 Şubat ayında hazırlık yapılmıştı. Paketler henüz yollanmamış ise, yapılması planlanan geniş çaplı bir UIA 2005 tanıtım etkinliğine ertelenmiş olsa gerektir.

UIA Eşgüdüm Komitesi, benzeri bir diğer örgütlenmeyi Oda Şubeleri, tüm mimarlar ve öğrenciler arasında gerçekleştirmeyi planlıyor. İletişimin yürütülmesi ve takibinin ne denli vakit aldığını göz önüne alarak, bu girişim için isimlerin yaz aylarına kadar belirlenmesini diliyorum. Her iki koordinasyonun da aksamadan yürütülebilmesi için Komite ruhuyla çalışmanın ancak bir başlangıç ve yönlendirme mekanizması olabildiğini; girişimlerin başarıyla sonuçlanabilmesi için mutlaka profesyonel bir büronun kurulması gerektiğini de eklemeliyim.

UIA 2005 üzerine tanıtım yazıları

(Liste yalnızca kendi yayın listemden derleyebildiklerim. UIA 2005 üzerine yayınlanmış pek çok yazıyı, ve bu konuda yapılmış söyleşi, panel ve basın duyurularını içermiyor.)

"UIA 2005 İstanbul Kongresi: Bilimsel Platform ve Komite Çalışmaları-1", *Mimarlık* (307) Ekim 2002, 50-54.
"UIA 2005 İstanbul için Önerilen Tema", *Yapı* (251) Ekim 2002, 28-29.
UIA 2005 İstanbul'un Tanıtımı: İnternet Ortamında Uluslararası Logo Yarışması", *Arredamento Mimarlık* (100+60) Temmuz-Ağustos 2003, 36-40.
"UIA 2005 İstanbul'un Tanıtımı için", *Bülten*, Mimarlar Odası Ankara Şubesi (13) Temmuz-Ağustos 2003, 74-75.
"UIA 2005 İstanbul'un Tanıtımı için: Uluslararası Logo yarışması ve Mimarlar Odası'nı Bekleyen Sorumluluk", *Mimarlık* (312) Eylül 2003, 32-35.
"UIA 2005 İstanbul'un Tanıtımı için: İnternet Ortamında Uluslararası Logo Yarışmasının Süreci ve Sonuçları *UIA 2005 İstanbul Uluslararası Logo Tasarım Yarışması / International Logo Design Competition*, Mimarlar Odası Yayını, Yapı Yayın, İstanbul, 2003, 9-18.
"UIA 2005'in Satır Araları: MimarlıkLARın Pazaryeri ve Şehirler", XV. Yapı-Yaşam Kongresi, Bursa, 18-21 Eylül 2003 (yayın aşamasında).
"Preparations for the Academic Program of the UIA 2005 Congress", *Information Bulletin 1*, Chamber of Architects of Turkey, October 2003.

KONGRE ANA TEMASI Şehirler: MimarlıkLARın Pazaryeri

UIA 2005 İstanbul, mimarlığın küresel gündemini `Şehirler: MimarlıkLARın Pazaryeri` teması altında tartışmak için toplanacak. Tema, meslek için son derece doğal ama bir o kadar da çelişkili ve gerilimli bir kavramı temel almaktadır. Bir metafor olarak "Pazaryeri" hem olumlu hem de olumsuz çağrışımlar içerir. Metaforun olumlu yönleri çoğulculuk, çeşitlilik içinde birlik, dayanışma içinde rekabet ve şenlikli bir ortamı akla getirirken, olumsuz yanı bezirganlığı, metalaşmayı, vahşi tüketiciliği ve karmaşayı işaret etmektedir.

Kongre teması, bütün mecazi göndermeleriyle, kentlerin kültürel ve ekonomik boyutlarını akla getirir: piyasa, sermaye, yatırım ve alış-veriş. Elle tutulur, gözle görülür bir kültürel sermaye olan mimarlık, en somut cisimlenişini ve yoğunlaşmasını kentlerde bulur. Böylesine paha biçilmez bir kaynağın pazaryerleri olan kentlerin, dikkatli bir tasarım ve yönetim gereksinimi kendini giderek daha çok hissettirmektedir. Kentlerin inşaatı ve onarımı için ayrılan, ulusal yatırımların yarıdan fazlasına eş devasa kaynaklara rağmen sonuç ortadadır; yaratıcı düşünce, bilgi ve sosyal adalet eksikliği yüzünden ortaya çıkan genellikle düşük nitelikli yaşama ve çalışma çevreleri olmaktadır.

Kongrenin misyonu, kentlerin konuya ilişkin tüm yönleriyle ele alınacağı bir forum ortamı sağlamak, ve kentlerin karar verici, üretici ve tüketici kesimleri arasında iletişim kurulmasına çalışmaktır. Kongreye, dünya kentlerini kültürel ve ekonomik boyutlarıyla tartışmak üzere, mimarlık teorisi ve pratiğinin yanısıra, farklı disiplin ve mesleklerden geniş katılım bekleniyor. Mimarlığın yakın işbirliği yaptığı planlama, tasarım ve mühendislik meslekleri ile toplum ve çevre bilimlerinden ilgili kişiler, kurumlar ve öğrenciler 2005 yazında İstanbul'a çağırılıyor.

Neden UIA?

uygun olarak çıkartılmasını sağlamak ve bu tür yarışmaların düzenlenmesinde gerekli desteği vermekle görevlendirmiştir. Yönetmelik ve uygulama esasları UIA tarafından çıkartılmış olan İngilizce-Fransızca çift dilli bir rehberde açıklanmış olup UIA Genel Sekreterliği'nden istek üzerine temin edilebilmektedir.

UIA ÖDÜLLERİ

UIA ödülleri her üç yılda bir verilmektedir. Dört ayrı dalda verilen bu ödüllerin her birinin özel bir teması vardır ve geçmiş dönem Başkanlarının anlarına ithaf edilmişlerdir.

"Kent Planlaması ve Bölgesel Gelişme" dalında:

Sir Patrick Abercrombie Ödülü

"Teknolojinin Mimariye Uygulanması" dalında: Auguste Perret Ödülü

"Mimari Eleştiri ve/veya Eğitim" dalında: Jean Tschumi Ödülü

"İnsan Yerleşimlerinde Nitelik İyileştirilmesi" dalında: Sir Robert Matthew Ödülü

UIA ALTIN MADALYASI

Bu madalyanın tesis edilmesinde UIA'nın bu madalyayı oluşturmasındaki amacı, ödüle sanat, edebiyat, fen ve sosyal bilimler alanlarında verilen Nobel Ödülü ile aynı düzeyde bir prestij sağlamaktır. Her türlü ulusal veya özel çıkardan bağımsız olan bu özgün uluslararası paye, bir mimarın meslektaşlarından alabileceği en yüksek ödüldür. Madalya, hayatta olan bir mimara insanlığa, topluma ve mimarlık sanatının tanınmasına yapmış olduğu katkılar için verilmektedir.

Bugüne kadar Altın Madalya almış olanlar şunlardır:

- Hasan Fethi (Mısır), 1984
- Reima Pietila (Finlandiya), 1987
- Charles Correa (Hindistan), 1990
- Fumihiko Maki (Japonya), 1993
- Rafael Moneo (İspanya), 1996
- Ricardo Legorreta Vichis (Meksika), 1999
- Renzo Piano (İtalya), 2002

İLETİŞİM

www.uia-architectes.org

Hem Fransızca, hem de İngilizce olarak düzenlenmiş olan UIA web-sitesi 1996 yılında açıldı. Mimari ile ilgilenen herkes için ideal bir iletişim ve karşılıklı alış-veriş ortamı olan sitenin amacı yüksek performanslı, hızlı ve etkin bir araç olarak mesafeleri kısaltıp sınırları yok eden ortak bir platformda diyalog gerçekleştirmektir.

Web-sitesi dünyadaki tüm mimarlara aittir. Site, onların, UIA Üye Ülke Kesimlerinin, UIA'nın ortaklarının ve çalışma birimlerinin canlılığını yansıtır; bunlardan herhangi biri, herhangi bir zamanda, sitenin evrimine ve zenginleştirilmesine katkıda bulunabilir.

Çok sayıda "hiperlink"leri sayesinde siteyi kullanan herhangi bir kimse, dünyadaki mimarları temsil eden tek uluslararası kuruluş olan UIA aracılığı ile kendi interaktif yolunu çizebilmektedir.

UIA HABER BÜLTENİ

UIA Haber Bülteni İngilizce ve Fransızca olarak iki ayda bir yayınlanır. Kısa raporlar yoluyla UIA'nın ve Üye Ülke Kesimleri ile Çalışma Birimleri'nin faaliyetlerini özetler. Aynı zamanda UIA tarafından onaylanmış olan uluslararası yarışmalar hakkında bilgi verir ve dünya genelindeki önemli mimari olayları duyurur.

KATIL VE BİLGİLEN

UIA'nın Paris'teki Genel Sekreterliği, dünya mimarlarının UIA Üye Ülke Kesimleri, diğer meslekler, kurumlar veya mimarlık okulları ile ilişkilerinde yardımcı olur.

UIA Genel Sekreterliği
51, rue Raynouard
75016 Paris
Fransa
Tel: (33.1) 45 24 36 88 Fax: (33.1) 45 24 02 78
E-mail: uia@uia-architectes.org

KONGRE ALT TEMALARI

1 "YAŞASIN DÜNYA KENTLERİ"

Şehirler: MimariLArın Pazaryeri

Küresel Pazarda Şehirler ve Mimari • Açık ve Kapalı, Gerçek ve Sanal Pazarlar
Şehirlerde Homojenlik ve Çeşitlilik: Kültürel Çoğulculuk, Kendiliğindenlik ve Karmaşık
Dünya Kentleri Arasında Etkileşim: Alışveriş, Bağlantı ve Etkiler

UIA Proje Yarışması: Dünyadan "Kentsel Akapunktur" Örnekleri

Mimari: Zamanın Yüzü • Kültürün Aynası

Yer ve Zaman Kültürlerinin Biraradılığı

Yerel Modernizmler ve Küresel Vernaküler

Geçmişin Geleceği ... Günümüzün Geçmiş...Gelecek için Bugün

2 ŞEHİRLERDE MİMARLIK VE YAŞAM

Mimari: "Sermaye"

Kültürel Yatırım Olarak Mimari • Mimarların Entelektüel Mülkü

Şehir ve Sermaye • Şehirlerde Ekonomik ve Sosyal Eşitlik

Dünyanın ve Ülkelerin Kültür Başkentleri • Şehirler için Katılım ve Ortaklık

Sermayenin Mimari ... Başkentler için Mimari... Büyük Harflerle Mimari

Şehirlerin Zaman Görüntüleri: Geçmiş, Bugün, Gelecek

Tarihi Kentler • Ünlü Kentler • Hayali Kentler

İnşa Halinde Kentler • Yıkım Altında Kentler • Onarılan Kentler

Afete Maruz Kentler • Savaş Yıkımı Kentler • Canlandırılmış Kentler

Eko-Kentler • Tahripkar Kentler • Onaran Kentler

Güvenli Kentler • Güvensiz Kentler • İyileştirilmiş Kentler • Uyumlu/Uyumsuz Kentler

Düzenli Kentler • Kaotik Kentler • Durgun Kentler

Küçülen Kentler • Genişleyen Kentler • Bölünmüş Kentler

Yegâne Kentler • Anonim Kentler • Düşsel Kentler • Bunaltan Kentler

Sade Kentler • Karmaşık Kentler • Zor Kentler • Okunaklı Kentler

Küresel Kentler • Metropolitan Kentler • Megakentler

Yeni Doğan Kentler • Yaşayan Kentler • Ölü Kentler

Kentlerin Geleceği • Geleceğin Kentleri

3 ŞEHİRLERİN MİMARİSİ

Mimari, Şehir ve Piyasa

MimariLArın Pazaryeri Olarak Kentler • Mimariğin Açık ve Kapalı Pazarları

Yerel ve Küresel Pazarlarda Mimari Hizmeti ve İmgelemi

Meta Olarak Mimari • Mimariğin Tüketimi • Kentlerin Üretimi

Piyasa Değerlerine Teslimiyet ve Direniş

Şehirlerin Tasarımı, İnşası ve Bakım-Onarımı

Kentsel Koruma ve Yenileme

Eski ve Yeni • Gelenek ve Yenilik • Mekansal Bütünleşme

Yerin ve Belleğin Sürdürülebilirliği • Kültürel Kimlikte Geçişler

Savaş ve Afet Koşullarında Dünya Kültür Mirasının Korunması

Kentsel Ekoloji

Yeşil Hareket • Yeşil Devrim • Kaynakların Sakınımı
Geridönüşüm • Yapı Malzemesinin Yeniden Kullanımı • Uyarlanabilir Tasarım
Uygun ve Duyarlı Teknolojiler • İnsan ve Çevre için Teknoloji

Şehirlerde Konut

Evsizlerin Barınması • Ayrıcalıksız Kesimlere Konut • 'Diğerleri' için Konut
Mimarsız Konut • Kullanıcı Katılımı • Esnek Konut
Karışık Kullanım Programları • Kentsel Yoğunlaştırma için Konut
Yaşanabilirlik ve Niteliğin Eşikleri • Yararın ve Mükemmelin Paylaşımı

Şehir Mühendisliği, Planlaması ve İşletimi/Yönetimi

Yerleşimlerin Rehabilitasyon ve Yönetimi • Bilgi Çağında Kentleşme
Risklere Karşı Sakınım Planlaması • Afet Zararlarının Azaltılması
Yeniden Kentleşme ... Yeniden Yapılanma... Yeniden İnşaat ... Yeniden Mimari

'Şehir' ve 'Yerleşme', Kent ve Banliyö, Kentsel ve Kırsal
Şehir ve Köye Yeniden Bakış • Yeni Çağda Kentsel ve Kırsal
Şehir ve Taşra • Merkez ile Varoş • Şehre Karşı 'Kapalı Yerleşimler': Anti-Kent
Kentsel Yaşamın Canlanması için Kamusal Tasarım

4 MESLEK VE EĞİTİMİN ŞEHİRLE YÜZLEŞMESİ

Mimari Mesleği ve Eğitiminin Yeni Biçimleri

Mimari Disiplinlerin Bütünleşmesi • Mesleklerarası Diyalog
Tasarım, Planlama ve Mühendislik Alanlarında Şehir
Mimari Hizmetlerin Küreseleşmesi: Yapı Sektörü ve Tasarımın Doğası Üzerindeki Etkileri
Meslek Etiği • Karşılıklı Saygı ve Hakların Korunması • Mimari İlkesi / Politikası
Kentsel Çevrede Tasarım Özgürlüğü ve Sorumluluk
Şehri Anlamak ... Şehirden Öğrenmek... Şehri Öğretmek

Dünya Mimarlarının Bildirgesi

Kültürel ve Ekolojik Çeşitlilik: Mimarideki Karşılıkları
Herkes için Mimari • İnsan Hakkı Olarak Çevre Niteliği
Kültür Talanına Karşı Uluslararası Antlaşmalar
Küresel Gereksinim Olarak Mimari • Küresel Direniş için Mimari

... ..

MİMARLAR ŞEHİRLERİ GERİ İSTİYOR !

UIA 2005 Bilim Komitesi

Köksal Anadol, İstanbul / Shukur Askarov, Tashkent / Aydan Balamir, Ankara (Komite Sekreteri)
Harun Batirbaygil, İstanbul / François Chaşlin, Paris / Doğan Hasol, İstanbul
Azdine Nekmouche, Kasablanka / Suha Özkan, Cenevre (Komite Başkanı)
Budi A. Sukada, Jakarta / Hasan Şener, İstanbul / Sara Topelson De Grinberg, Mexico City

UIA “RESMİ TARİHİ” ÜZERİNE NOTLAR

Aydan Erim *Uluslararası İlişkiler Komitesi Sekreteri*

Bülten'in bu sayısı için, kuruluşunda yer aldığımız ve o zamandan bu yana da aktif üyesi olduğumuz UIA'nın “resmi” olan ve olmayan tarihi konusundaki görevlendirmelerden payıma düşeni yapmak üzere oturduğumda, aklıma ilk takılan “böyle bir tarih var mı?”, “olmalı mı?”, “olabilir mi?” ya da “Birliğin resmi tarihini yazmak bize mi düşer?” soruları oldu. Ne de olsa, “resmi tarihler” yanlıdır, ağırlıklı olarak iyi olanı sunarlar, olmayanı da olanak ölçüsünde gizlerler ya da yeniden yazarlar...

Böyle bir niyetimiz olamayacağına göre, bu yazıda sadece UIA'nın oluşumuna giden yol ve sonraki yaşamına ilişkin bazı notlar düşülecek. Elimizde bunu olanaklı kılan sadece iki kaynak var: Prof. Afife BATUR'un MİMARLIK 78/1 Sayısında yayınlanan “Mimarlıkta Uluslararası İlişkiler ve Mimarlar Odası” yazısı ile, UIA'nın 50. yılı nedeniyle yayınladığı “UIA 1948-1998” adlı tarihçe girişimi; UIA 1948 doğumlu olduğuna göre biri otuz, diğeri elli yıl sonra yapılan iki derleme ve değerlendirme.

Sürece dair ...

Dünya mimarlarının UIA çatısı altında bir araya gelmesi, uzun yılların sağladığı bir birikimin sonucunda gerçekleşmiştir.

BATUR, bu sürecin başlangıcını 1864 yılında Paris'te, Mimarların Merkezi Derneği (Societe Centrale des Architectes) tarafından, “Uluslararası Mimarlar Sürekli Komitesi” (Comite Permanent International des Architectes, CPIA) nin kurulması olarak tanımlamaktadır.

19. yüzyılın ikinci yarısı ve 20. yüzyılın başları özellikle Avrupa'da bir yandan sanayi devriminin nimetlerinin ortaya çıktığı, bu olanakla ürün çeşitlemesi ve bunların ardındaki tasarım ve buluşların hızla arttığı, öte yandan hızlanan kentleşmenin kentlerdeki yaşam koşullarını giderek kötüleştirdiği yıllardır. Hemen her ülke, kolonileri dahil kaynaklarını, olanaklarını, teknolojisini ve bu arada gösterişli örnekler vermesine özen gösterilen mimarisini diğer ülkelere tanıtma yarışı içindedir ve bu çaba Yeni Dünyaya da sıçramıştır. Birbirini izleyen büyük ve görkemli uluslararası sergi ve fuarlar aynı zamanda çeşitli meslekleri de bu etkinlikler etrafında toplamakta, bu olanak farklı ülkelerin mimarlarının da biraraya gelmesini sağlamaktadır.

Yapı sektöründe loncaların yerini, mesleğe giriş ve uygulama yapabilmek için eğitimi, bir anlamda belgelenmiş yetkinliği, temel alan anlayışı savunan meslek odaları almaktadır. Mimarlar bir yandan yerleşik mimarlık eğitiminin ve ekollerinin dar ve kısıtlayıcı kalıplarından sıkılmakta, diğer yandan yetkin olmayan kişilerle aynı iş olanaklarına sahip olmanın sıkıntısını yaşamakta ve kentlerde belirginleşen sosyal sorunlara karşı daha duyarlı bir hale gelmektedir.

Bunların karşılığı ise tasarımlarına yansiyacak bir özgürlük isteği, tanınan bir yetkinlik talebi ve kent planlamasına duyan artan ilgi olmaktadır.

1864'de başlayan süreç 1900'lü yılların başında ve ortasında patlayan Dünya Savaşları ile iki kez duraksamışsa da, özellikle İkinci Dünya savaşı, başka alanlarda olduğu gibi mimarlık alanında da uluslararası dayanışmayı özendirici ve pekiştirici bir rol oynamıştır.

Örgütlenmelere dair..

Meslek alanındaki ilk patlama, ya da başkaldırı 1928 yılında ortaya çıkmıştır. BATUR'un ifadesi ile “ İki dünya savaşı arasındaki dönemde akademik kadroların geleneksel ve tutucu mimarlık görüşlerine ve uygulamalarına karşı çıkan bir grup genç ve yetenekli mimar tarafından çağdaş bir çevre için yeni bir mimarlık sloganı ile modern mimarlığın yaşama hakkını savunmak üzere Le Corbusier ve arkadaşlarının girişimi ile CIAM: *Congres Internationals des Architectes Modernes* kuruldu.” CIAM, meslek tarihine kurum olmadan kurumlaşmayı başaran bir hareket olarak damgasını vurdu ancak Le Courbusier damgasının giderek baskınlaşması sonucunda da 1956'da dağıldı.

Sonraki yıllarda UIA'ya dönüşecek olan üçüncü bir oluşum ise 1931 yılında, Architecture d'Aujourd'hui dergisinin o zamanlar 22 yaşında olan genç editörü Pierre Vago'nun öncülüğü ile örgütlenen “Uluslararası Mimarlar Topluluğu” (Reunion Internationale des Architects, RIA) dur. Uzun yıllar sonra çeşitli kaynaklar Vago'dan “UIA'nın babası” diye söz edecektir.

İkinci Dünya savaşı her üç örgütün de kongreler dizisini kesintiye uğratmış, ancak bu zorunlu ara güncel dünyada mimarın rolü üzerinde düşünce geliştirmeye olanak sağlamıştır.

1945 yılı Aralık ayında ufak bir RIA komitesi tekrar biraraya gelmiş, Auguste Perret ustanın da teşviki ile örgütlenme heyecanı yeniden yakalanmaya başlamıştır. Komite, 23 Ekim 1946'da Londra'da RIBA'da, 1945 yılından beri “Sir” olan, söz konusu dönemde savaş yıkığı Londra'nın planlanması ile uğraşan ve çeşitli kentler için yaptığı planlarla bizlere “yeşil kuşak” kavramını miras bırakan Patrick Abercrombie başkanlığında toplanmış ve reorganizasyona ilişkin kararlar almıştır. CIAM ve CPIA ile yapılan görüşmeler sonucunda tüm dünya mimarlarını demokratik ve çağda tek bir örgütün çatısı altında toplama fikri ağırlık kazanmaya başlamış, RIA ve CPIA kendilerini feshetmeye hazırlanırken CIAM bağımsızlığını koruma yolunu seçmiştir.

Sir Patrick Abercrombie'nin başkan, Pierre Vago'nun sekreterlik görevini üstlendiği bir geçici komite 1948 yılında Lozan kentinde yapılacak ilk genel kurulun hazırlıklarını üstlenmiştir. 1947 Mayıs'ında Brüksel'de yapılan bir toplantıda kurucu genel kurula sunulacak olan UIA tüzüğünü hazırlamak üzere bir çalışma komitesi kurulmuştur. Pier Vago'ya göre savaşın üzerinden bu kadar kısa bir süre geçmişken, yeni örgütlenme bağlamında hem Sovyetler Birliği temsilcilerinin hem de AIA'nin desteğinin sağlandığı bu toplantı, Birlik tarihi açısından çok önemli bir aşamadır.

1948 Kongresinin ana teması “Yeni Görevler Karşısında Mimar” olarak saptanmış ve üç alt tema tanımlanmıştır: mimarlık ve şehircilik, mimarlık ve sanayileşme , mimar, Devlet ve toplum. UIA'nin seçilen ilk Yönetim Kurulu'nda Başkanlığa getirilen Sir Patrick Abercrombie'ye yardımcı olacak üç Başkan Yardımcısı bulunuyordu: Paul Vicher (İsviçre), Nicolas Baranov (Rusya) ve Ralph Walker (Amerika). Doğrusu o gerilimli günlerde Birleşmiş Milletler bile bundan iyisini beceremezdi!

UIA'ya dair..

Kurucuları da, gelmiş geçmiş bütün yöneticileri de UIA'nın kendinden önceki örgütlerden farklı olarak temsili ve demokratik bir yapıya sahip olduğunu önemle vurgulamaktadır. Dönüp geriye bakıldığında halen geçerli olan bu özelliklere belki bir üçüncüsü eklenebilir: kalıcılık! Örneğin Pierre Vago UIA Genel

Sekreterliği görevini 1969 yılına kadar, tam 22 yıl, kesintisiz sürdürmüştür ve bu gün de, yöneticilerin ve Konsey üyelerinin çoğu, alt kademelerden başlayarak çok uzun yıllar Birliğe hizmet vermiş kişilerdir.

Geçen 56 yıl içinde UIA'nın en belirgin başarısı “kapsama alanını” genişletmesidir. Bu gün 92 Ulusal Kesimden oluşmaktadır ve tüm dünyada bir milyonu aşkın mimar üyesi vardır.

Örgüt büyüdükçe Üye Kesimleri beş bölge içinde toplamaya başlamıştır ancak UIA'nın bölgesel yapısı, bölgesel düzeyde oluşan başka meslek örgütlenmeleri karşısında anlamını ve etkinliğini giderek yitirmektedir.

Yaygınlaşma beraberinde Üye Kesimler arasında sorunlar, beklentiler, tutum ve tavırlar açısından farklılıkları da getirmekte, ortak görüşlere başta Birleşmiş Milletler olmak üzere büyük uluslararası örgütlerin hepsinde görüldüğü gibi, ancak en genel çizgiler tutturulduğunda varılabilmekte, bu da UIA'yı belirgin bir kimlikten yoksun kılmaktadır.

Birliğin örgütsel yapısı, çalışma ve yönetim model ve yöntemleri bu 56 yıl içinde köklü bir değişikliğe uğramamış, aksaklıklar ufak müdahaleler ile giderilmeye çalışılmıştır.

Oda arşivindeki 1990-2004 dönemi Konsey tutanakları sabırla tek tek incelense, yakınmaların da konuların da fazla değişmediği açıkça görülecektir.

UIA, 2008 yılında Torino'da yapılacak toplantısında 60. yılını kutlayacaktır ve bu gerçek bir yenilenme için önemli bir fırsattır.

Öte yandan, eskimiş de desek, aksak da desek gene de bunca mimarı biraraya getiren, son yıllarda daha etkin bir şekilde mesleğe dönük somut ürünler vermeye ve bunları kendi dışına yaymaya başlayan, gelişmekte olan ülkelerde mimarların meslek adına giriştikleri mücadelelere her zaman destek veren UIA'nın önemi de yadsınmaz.

UIA'dan ümidimizi kesmeyeceksek ve resmi olan ve olmayan tarihinin bir parçası olarak kalacaksak, 2005 İstanbul Genel Kurulu'nda, bu yenilik tohumlarını serpmeye başlamanın bir yolunu bulmamız gerek...

DOSTLAR “ALİŞVERİŞTE” GÖRMESİN

Aktan Acar

Mimarlıkların pazaryeri olarak kenti tartışacağımız başka bir pazaryeri olan UIA kongresine 1.5 yıl gibi bir süre kaldı. Kitapçıklar, basın bültenleri ve internet aracılığıyla içerik, izlen ve kurgu çalışmalarını takip etmeye çalışıyorum. İstanbul ağırlıklı (ev sahibi olmanın verdiği heyecanla olsa gerek) hazırlıklar şubelerin bilgilendirilmesi, önerilerin geliştirilmesi, tartışılması ve hayata geçirilmesi sürecinde ilerliyor izleyebildiğim kadarıyla.

Temayı şekillendiren kavramın (Pazar) kongrenin kendisi üzerine de yansıyan eleştirel bir kurgu olarak tanımlanması, 22. Kongre'yi diğerlerinden ayıran önemli bir unsur.

“Pazaryeri” olgusunun olumlu ve olumsuz bütün çağrışımlarının, ortamın etkinliğini, etkileşimini, eleştireliliğini harekete geçirebilecek üçlü bir itki olarak düşünüldüğü farklı ortamlarda açık ve net olarak dile getirildi. Kültürel ve tarihsel açılımlarına paralel olarak, düpedüz varlığının bir parçası olan rekabet, tüketim, hadi adını koyalım, vahşi anamalcı ekonomik ilişkilere karşı yapılacak eleştirilerin en başından temanın ve kurgunun kendisine yönelik yapıcı bir söyleme tercüme edilmiş olmasının altı çizilmesi gerekiyor.

Tema ve kurgu için önerilen kavram, “Kongre” yi eleştirel bir bakışla tekrar gözden geçirmek için iyi bir fırsat sunuyor mimarlık ortamına. Pazar kurgusu UIA Kongresinin doğasının bir parçası. Mimarların bu büyük buluşması Kongre mekanını, hatta tüm kenti, eşzamanlı bir paylaşım, tartışma, alış-veriş, üretim ve tüketim ortamına dönüştürüyor. Ama bu eylem zengini ortam acaba hedeflenen eleştirel, çoğulcu, yaratıcı, mimarlığın kamusal kimliğine ve varlığına katkıda bulunabilen bir etkinlik olmayı başarabiliyor mu?

Mevcut durumda, tezgahattan tezgaha dolaşan ve yoğun bilgi ve teknoloji bombardımanına tutulmuş katılımcıların oluşturduğu kitle, ezici pasif çoğunluk olarak nitelendirilebilir. Bir tarafta gerçekten bir panayır/pazaryeri havasındaki fuar alanları ve sergiler, diğer tarafta ise farklı kimliklerin, deneyimlerin, görüşlerin ve öngörülerin sunulduğu toplantılar. Ne yazık ki her iki ortamın da hedef kitlesi olan ezici çoğunluğumuz pasif alıcı, müşteri ya da dinleyici olmaktan bir türlü kurtulamıyorlar.

kenara, bir dipnota koyarak, sürecin bütününe kavramalıyız ve sergilemeliyiz. Yönlendirme hakkımızı kullanarak eleştirdiğimiz sürecin biraz da bu yönlendirmelerimizle ve eleştirilerimizle biçimlendiğini görmek durumundayız. Biz dışarıdan gazel okumadık. İçinde yer aldığımız süreci doğru bildiğimiz yöne çekmek için eleştirdik. 50 yıllık Hızlı Kentleşme Süreci, 50 yıllık Mimarlar Odası tarihinin de bir ürünüdür.

(Bu azımsanacak bir ürün değil. 50 yılda kentli nüfusun 2 milyondan 40 milyona çıktığını, 40 milyon insana kentlerde konut, işyeri, okul, ulaşım ve iletişim sağlandığının farkına varmamız gerek. Bugün 50'den fazla nüfusu 100 000'den fazla kentimiz var. 50 yıl önce yalnız bir kentin nüfusu 500 000'den fazla iken bugün 12 kentimiz bu büyüklüğe, yani sürecin başında yalnız İstanbul'un sahip olduğu büyüklüğe, ulaşmış durumda. Bu sürecin mimarlığın “seyreltilmesi”ni doğurduğunu söyleyebiliriz; kentleşmemizin “mimarlıksızlaştırılması”nın kentsel sorunların kaynağı olduğunu söylemeliyiz. Fakat bu süreçte '38de yürürlüğe giren “Mimarlık ve Mühendislik Hakkında Kanun”,

1954'de TMMOB kuruluş kanunu ile mimarlık ve mühendislik mesleklerinin teşvik edildiğini, korunduğunu, böylece kentleşmenin fikri emeğinin ülke içinden temin edildiğini ve bu durumun 1950'lere kadar kentleşmemiş ülkeler arasında tamamen özel bir durum olduğunu bilmeliyiz) Bu sürecin sergilenmesinde mutlaka İller Bankası, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, TMMOB ve Büyükşehir Belediyeleri kurumsal olarak yer almalıdır. Bu ilişkileri kurmak ve bu kurumları hareket geçirmek için geç kalmış olmaktan korkuyorum.

Kurumsal katılım kadar önemli bir boyut da bölgesel katılım. 2002 kongresi için Almanya'da uygulanan bu modeli geliştirerek uygulamalıyız. 2002'de kongre öncesine sıkıştırılan bölgesel kongreleri Eylül (2004)'den başlayarak Adana, İzmir, Antalya, Ankara ve Bursa'da örgütlemeliyiz. Ancak bu kongreler ve onların sonuçlarının İstanbul'da sergilenmesi ile Türkiye mimarlığının konuklarımıza tanıtımı yüzeysellikten kurtarılabilir.

NOT. Kongrenin teması evrim geçirmekte: Kapalı Çarşı'dan (Grand Bazaar) yola çıkan Mimarlıkların Pazaryeri teması başlarda temadan çok bir strüktür olarak önerilmişti (strüktür önerisi benimdi). Kongreyi, kongre sürecini betimliyordu. Şimdi geldiği durumda Kongre teması olarak sunulan “Kentler: Mimarlıkların Pazaryeri” ibaresi vahim yanlışlar içeriyor. Kent-mimarlık ilişkisinde yanılıcı bir konuma yerleşiyor. Bu yazı benden Genel Kurul sırasında istendiğinden bu konuya giremiyorum. Devamı gelecek sayıda diyelim.

KONGRE KURGUSUNA KATKI

Sait Kozacıoğlu

23.04.2004, Mersin

Bu metinde yer alan değerlendirmeler ve öneriler Mimarlar Odası Merkez Yönetim Kurulu, UIA 2005 Organizasyon Komitesi üyesi olduğum 2002 yılı yaz aylarında her iki kurulun toplantılarında dile getirilmiş ve yazılı olarak iletilmiş; Mimarlar Odası Ankara Şubesi için yeniden yazıya dökülmüştür. Aradan geçen zamanda dile getirilen görüşlerden bir kısmı yankı bulmuş, benimsenmiş ve dolayısıyla aşılmış olabilir.

Kongre hazırlıkları elbette çok boyutlu. Uluslararası bir kongrenin hazırlıklarında uluslararası boyut ihmal edilemez. Bu boyutta Süha Özkan'ın başarıyla hareket ettiğini düşünüyorum. Uluslararası katılımın bir afet veya felakete karşılaşmazsak çok görkemli olacağını tahmin ediyorum. Ama bu boyuttaki başarı diğer boyutlardaki tıkanıklıkları gizleyemez; aksine derinleştirir.

Kongreye ulusal katılımın örgütlenmesinde bir tıkanıklık var. Bu öncelikle bir zihni tıkanıklık. Türkiye'yi İstanbul'dan ibaret görme zihniyetinin yarattığı bir tıkanıklık. İkincil olarak bir programatik tıkanıklık. Mimarlar Odasının 50 yıllık tarihi ile eşzamanlı hızlı kentleşme sürecinde Odanın geliştirdiği programların, 1999'dan bu yana süreçteki köklü değişime rağmen, yenilenememesinin yarattığı bir “acil durum”. Ülke mimarlığının idrak edilmesinde sorunlarımız var. Bu tıkanıklıkların yarattığı atalet elimizde kalan bir yıl içinde zor giderilebilir. Maalesef zaman tükenmekte.

Kongrede ev sahibi İstanbul değil Türkiye olmalıdır. Türkiye ve İstanbul farklı mimari “context”lerde. Mimarlık açısından İstanbul bir “hazine” ve “giriş kapısı” iken Türkiye bir “şantiye” ve “güzergah”. İstanbul'dan mimarlığa bakınca korkarım yalnızca tarihi ve kültürel miras ile moda hareketleri göze çarpıyor; modernleşme, kentleşme ve büyüme gözden kaçırılıyor.

Zaman daraldığı için ne yapılabilecek bilemiyorum. Fakat Cumhuriyet dönemi mimarlığımız ve mimarlarımız için envanterler ve monografiler sipariş etmek zorundayız eli kalem tutan bütün mimarlık akademisyenlerine.

İki yıl önce henüz Jaime Lerner UIA Başkanı seçilmeden ve "Yaşasın Kentler" (Celebrating Cities) programını dillendirmeden önce UIA İstanbul 2005'te kentleşme sürecimizin sergilenmesini önermişim. Haklı olarak “Çarpık Kentleşme” diye adlandırdığımız sürecin olağanüstü başarılarının dünyaya duyurulmasının yalnızca bir övünç anı için değil aynı zamanda insanlığın geleceğine katkıda ve etkide bulunmak için önemli olduğunu düşünüyorum. Bu yaman bir çelişki gibi görülebilir. Ama maalesef hayatın dinamikleri çelişkilerden doğuyor. Sürecin içinde (Oda olarak) bir taraf olduğumuzu bir

UIA nedir?

Yenir mi, içilir mi?

Ahmet Sönmez

Mimarlar Odası üyelerinin, 'resmi yazı' üslubuyla yazılmış raporları ne kadar sevdiğini ve hangi sıklıkla okuduğunu düşündükten sonra yazdıklarımın hepsini çöpe attım. Böyle bir yazı, Ankara Şube Bülteni'nde birkaç sayfayı işgal edecekti ve her zaman olduğu gibi okunmadan çöpe atılacaktı. Bu kez farklı bir yöntem denemeyi düşündüm ve kendi kendimle röportaj yapmaya karar verdim. Soruları Ahmet Sönmez soruyor, cevapları da Ahmet Sönmez veriyor...

Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nden meslektaşım Nuray Bayraktar beni aradığında, UIA konusunda ve yaklaşan UIA İstanbul 2005 Kongresi hakkında üyelere bilgi verilmek istendiğini anladım. Benden bir yazı yazmamı istiyordu... Kendisine teşekkür ettim ve "istediğin yazıyı hemen hazırlıyorum.." şeklinde küçük bir yalan söyledim. Aradan geçen 3 gün içinde oturdum ve Türkiye Mimarlar Odası'nın UIA kurucu üyesi olarak yarım yüzyıldan beri yapmakta olduğu çeşitli çalışmalarını yazmaya koyuldum. 35 yıllık meslek hayatımın yaklaşık 30 yılı UIA ilişkileriyle dolu olduğu için, yazacak çok şey vardı... Oda'yı uluslararası platformlarda çeyrek yüzyıl kadar temsil etmiştim.... 4 sayfa kadar

yazdıktan sonra bir de baktım ki; ".yapılmıştır, edilmiştir, gidilmiştir, olmuştur, bitmiştir... gibi cümleler kurarak resmi bir rapor yazmaya çalışıyorum..! (Kim okur böyle bir raporu...???)

Mimarlar Odası üyelerinin, 'resmi yazı' üslubuyla yazılmış raporları ne kadar sevdiğini ve hangi sıklıkla okuduğunu düşündükten sonra yazdıklarımın hepsini çöpe attım. Böyle bir yazı, Ankara Şube Bülteni'nde birkaç sayfayı işgal edecekti ve her zaman olduğu gibi okunmadan çöpe atılacaktı. Bu kez farklı bir yöntem denemeyi düşündüm ve kendi kendimle röportaj yapmaya karar verdim. Soruları Ahmet Sönmez soruyor, cevapları da Ahmet Sönmez veriyor... Böylece, yüksek huzurlarınızda..... yazının okunabilirlik ihtimalini %1'den %5'e çıkartabilmek gibi bir ihtimali denemiş oluyorum. Bülteni çöpe atan yine atsın ama okuyan olursa aklında birşeyler kalsın...!

SORU: Merhaba sayın Ahmet Sönmez, hoşgeldiniz... UIA konusunda bilgi vermek için yaptığımız çağırıda olumlu cevap verdiğiniz için teşekkür ederiz. Bültenimizde UIA konusunda üyelerimize bilgi verebilmek ve yaklaşan İstanbul 2005...

CEVAP: Ne..? Kim..? Ne UYYA'sı... Kim uyuyor..?

SORU: Efendim kimse uyumuyor. Bu bildiğimiz UIA... Yani Uluslararası Mimarlar Birliği'nin adının kısaltılmış şekli. Fransızca UIA ama İngilizce IUA... Bütün dünya Fransızca şeklini benimsediği için İngilizce konuşan ülkeler kızıyor ama yapacak bir şey olmadığı için UIA yazılmasına razı oluyorlar. Size sormak istediğimiz temel soru, bizim Türkiye Mimarlar Odası'nın UIA ile olan ilişkileri.... Yani ilk olarak ne zaman katıldık, hangi kongrelerine temsilci gönderdik...? Ne zamandan beri UIA dünya kongresinin Türkiye'de yapılması için çaba harcadı, kongrenin İstanbul'da yapılmasına ilişkin seçimler ne zaman, nerede kazanıldı....? İstanbul'da neler olacak..??

CEVAP: Walla... Dur bir düşünüyem... Hatırladığım kadarıyla ikinci dünya savaşı bitmişti...

SORU: Efendim o kadar geri gitmenize gerek yok. 1970'li yıllardan sözediyoruz.

CEVAP: Tamam şimdi hatırladım.. Bundan 30-35 yıl kadar önce ben iki dönem Ankara Şube Sekreterliği yapmıştım. Sonra da Genel Başkanlık filan yaptım. O yıllarda UIA'nın İspanya Genel Kurulu yapılıyordu. Bizim Güven Birkan filan gitmişti. Sonra oturduk Ankara'da bir durum değerlendirmesi yaptık... "Madem İspanyollar böyle bir kongre düzenleyebiliyor, hadi gelin biz de aday olalım, bir sonraki UIA kongresini Türkiye'ye alalım" dedik. "Bizim ne ekşiğimiz var ki..?" diye düşündük.

SORU: Sonra ne oldu....?

CEVAP: Hatırladığım kadarıyla bizim Orol Ataman 1978 Meksika kongresine katılmıştı. Orol orada 'tek kişilik ordu' gibiydi. Arkasında Turizm Bakanlığı ve Dışişleri Bakanlığı da vardı. Seçimlere girildiğinde epeyce ses getirdik ama kazanamadık, ikinci olduk.

SORU: Kim kazanmıştı..?

CEVAP: UIA'nın Filipinler adıyla bilinen 'ulusal kesimi' seçimleri kazanmıştı. Türkiye Mimarlar Odası ikinci yüksek oyu almıştı. Orol da Ankara'ya bir eşek yükü kağıt, kürek, dergi, broşür vesaireyle dönmüştü. Bu arada Türkiye Mimarlar Odası'nın UIA'ya olan birikmiş borçlarını ödemek için... Kendi inisiyatifiyle bir senet imzaladığı söylenir... Ama bu sadece pis bir dedikodudan ibarettir.

SORU: Anlaşılan, bir sonraki UIA genel kurulunu Türkiye'ye getirmeyi başaramamışız... Peki devam eden yıllar içinde ne oldu?

CEVAP: Filipinler'deki mimarlık örgütleri kavga etti... Bu arada Filipinler'de ciddi bazı terör olayları yaşandı. Sonuç olarak UIA merkez yönetimi genel kurul toplantısını başka bir ülkeye almak için karar verdi.... Biz tam o sıralarda Türkiye'nin son oylamada en yüksek ikinci oyu almış olduğunu hatırlattık ve "...atyarışında birinci gelen at diskalifiye edilirse, ödülü ikinci gelen ata verirler." Dedik.

SORU: Sayın Ahmet Sönmez, bu kadar detaya girersek bizim bültenin sayfaları dolar ama bizim üyeler bu işten acaba ne anlar...?

CEVAP: Tamam TAMAM... Kısa keselim. Biz Orol'la birlikte Dış İlişkiler dosyalarını düzenleyip sağa-sola teleks çekerken...

SORU: Teleks?

CEVAP: Efendim eskiden e-mail veya faks yoktu. Uluslararası yazışmalar kolay ve çabuk olsun diye teleks kullanılırdı... Hani şu şerit kağıda delik delerek yazılan sonra da karşı tarafa daktilo yazısı gibi çekilen mesajlar var ya...

SORU: Peki Türkiye Mimarlar Odası genel kurulu o yıl neden alamadı..?

CEVAP: UIA genel sekreteri Lanthonie Türkiye'ye geldiğinde, İstanbul ve Ankara'da sahip olduğumuz imkanları kendisine anlattık... Hatta bu görüşmeleri bizim Abdullah Tuncel bizzat yürütmüştü. Lanthonie bey yedi, içti, gezdi, gördü, teşekkür etti.... Sonra bir de baktık UIA genel kurulu Kahire'ye verilmiş...!

SORU: Nasıl oluyor da oluyor..??

CEVAP: Walla bilemiyorum. Bu gibi konularda bildiğiniz gibi 'rivayet muhtelifdir. Bir görüşe göre Türkiye'nin sahip olduğu imkanlar yeterli görülmemiş, diğer bir görüşe göre UIA Mısır Ulusal Kesimi ile Genel Sekreter Lanthonie arasındaki sıcak ilişkiler sonucunda Kahire'de yapılacak bir genel kurul-kongre toplantısının daha eğlenceli, daha karlı, daha kolay ve... taraflara daha çok kazanç sağlayacak bir imkan olduğuna karar verilmiş...

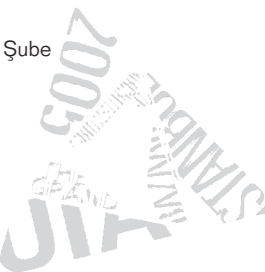
SORU: Peki, o zaman kongre Kahire'de yapılmış oluyor... Türkiye neler yapabildi..?

CEVAP: Türkiye Mimarlar Odası Kahire Genel Kurul'unda tekrar aday oldu. Bu kez Kahire'ye giden ve 'tek kişilik ordu' olarak gece-gündüz çalışan başka birisi vardı.

SORU: Kim..?

CEVAP: ***** devamı bir ay sonra *****

UIA-İstanbul-2005 konulu yazılarımız, her ay Ankara Şube Bülteni'nde devam edecek.

39. MERKEZ GENEL KURULU'nu DELEGELER KAZANDI

TMMOB MİMARLAR ODASI 39. GENEL KURULUNA DOĞRU DEMOKRATİK SÜREÇLERE ÇAĞRI 1

Bilindiği gibi TMMOB Mimarlar Odası Genel Kurulu bu hafta sonu 900'ü aşan üyesiyle 14 Nisan 2004 günü saat 19.00'da Genel Kurul Salonunda, 14 Nisan 2004 günü saat 19.00'da Genel Kurul Salonunda, 14 Nisan 2004 günü saat 19.00'da Genel Kurul Salonunda...

TMMOB MİMARLAR ODASI 39. GENEL KURULUNA DOĞRU DEMOKRATİK SÜREÇLERE ÇAĞRI 2

Ankara Şubesi Danışma Kurulu tarafından geliştirilen ve bugüne kadar değişik ortamlarda sözlü olarak ifade edilen görüşlerimiz, 14 Nisan 2004 günü saat 19.00'da Genel Kurul Salonunda...

"Delege iradesini yok sayan başkan listelerine" karşı duruşumuz her ortamda açıklayarak Ankara Şubesi Danışma Kurulu, bu çağrıya beklediği olumlu yanıt almaktan dolayı çok mutludur. Bu olumlu yanıt, ülkemizde hala "demokrasi talep eden" ve "demokrasiyi kurmak konusunda kararlılık gösteren" bir iradenin varlığı konusunda duyduğumuz inancı pekiştirmiştir.

Mimarlar Odası yönetimleri demokratik yöntemlerle belirlenmelidir.

Bu güne kadar ülkemiz demokrasi geleneğine önemli katkılar sunan Mimarlar Odası, "doğrudan demokrasiyi" yaşama geçirecek yeni bir modelin kurulmasını talep etmektedir.

Çağrımız şudur;
19 Nisan 2004 Cuma günü saat 19.00'da, Genel Kurul Salonunda, tüm katılımcıların eşit söz ve karar hakkına sahip olduğu bir DELEGE TOPLANTISI düzenlenmelidir.

Dönem çalışmalarını yaşama geçirecek Yönetim Kurulu adayları ve döneme aktif katkı verecek üyeler, bu toplantıda kendi özgür iradeleri ile ortaya çıkmalı ve belirlenmelidir.

Böylece bu demokratik ortam, birayların kendilerini ifade etmesine olanak sağlayacak ama aynı zamanda örgütsel dinamiklerin varlığına da saygı gösterecek bir olgunluğu başarabilecektir.

Kaan Köksal , H. Ali Ulusoy

Bolu'da 21 Mart 2004 sabahı, Genişletilmiş Merkez Yönetim Kurulu Toplantısı'na katılan Ankara Şubesi üyeleri, Oda ortamımıza şu çağrıyla yapıyordu;

"...Ülkenin en zor döneminde yönetimi üstlenecek bir MYK seçilecek. Bu nedenle sandalye dağılımı üzerine kurulmuş bir mutabakat yerine, tam tersine, tüm Mimarlar Odası ortamının birlikte belirleyeceği bir MYK oluşturmalıyız. Tek ve ortamımızın mutabakatı ile çıkmış bir liste ile Genel Kurulu başarı ile bitirmeliyiz. Artık, Mimarlar Odası'nın bu doğrudan demokrasiyi yaşama geçirmesinin zamanı geldi. Ve bu dönem için bunu başarmayı becermeliyiz."

Çağrımıza gelen olumlu yanıtlar Ankara Danışma Kurulu katılımcıları için mutluluk verici olsa da, eski ve yanlış alışkanlıklarından hala kurtulamamış bir grup arkadaşımız, "başkanlar kurulu" adı altında toplanmalarını sürdürdüler. Böylece, birbirinden farklı iki anlayış çevresinde gelişen tartışmalarla Genel Kurul'a girildi.

Seçimler; Ankara Şubesi Yönetim Kurulu tarafından yayınlanan DEMOKRATİK SÜREÇLERE ÇAĞRI bildirilerine olumlu yanıt veren delegelerin oluşturduğu "Demokrasi Platformu" ile, "Güvene Saygı" başlığı ile hazırlanan bildiri çevresinde birleşen arkadaşlarımızca hazırlanan "Çağdaş Demokrat Toplumcu Mimarlar" listeleri arasında gelişti ve her iki listeden de adayların içinde yer aldığı bir MYK'nın belirlenmesi ile tamamlandı.

Genel Kurul değerlendirmemize geçmeden, seçilen Merkez Yönetim Kurulu'na, bu zor dönemde başarılar diliyoruz.

Genel Kurul, Mimarlar Odası'nın bu süreçte, bütün birimleri ile birlikte davranarak, birlikte olma, birlikte üretme zeminlerini oluşturacak kollektif bir örgütlenmenin nasıl başarılacağını ve Mimarlar Odası'nın bu süreçte alacağı politik duruşu, Mimarlar Odası'nın toplumun bütün kesimleri ile her ortamda buluşarak, mimarlık ortamının daraltılmasına karşı, mimarlığın toplumsallaştırılması üzerine görüşlerini ortamla paylaşırken, bir grup arkadaşımız Genel Kurul Salonu dışında, "başka bir mekanda başka şeyler konuşuyordu".

Genel Kurul ortamı, aslında yıllardır süren bir anlayışa: genel kurulu basit bir yönetmelik komisyonuna indirgemek isteyen arkadaşlarımızın amaçlarına, açık bir başkaldırıydı. Bir iki istisna dışında neredeyse 20 yıldır, genel kurullarımız bir sonraki genel kurulda değiştirilecek yönetmelikleri oylama kuruluna dönüştürülmüş, dönem çalışmalarını yürütecek yönetimin belirlenmesi işi ise, bir grup "başkana" teslim edilmişti. Bu tarz, bir "dar grubun" Odamız içinde yer bulmasını kolaylaştırmış ve ne yazık ki bu üst karar organı, geleneklerimiz içine kolayca katılmıştı. Üstelik, bu organın genel kurullara verdikleri "direktifleri meşru bulan", kendi varlıklarını sadece "seçmene" indirgemiş bir kolaycılık da yavaş yavaş dokularımıza işleme başlamıştı.

50 yıllık geleneğin takipçileri olan ve değişik şubelerde Oda çalışmalarına katkı veren bir grup delege, ortamımızın bu antidemokratik süreçlerde daha fazla güç yitirmesine kayıtsız kalmamış, dar bir grup tarafından belirlenen "başkan listesine" karşı duruşlarını yüksek sesle ifade etmiştir.

Ankara Şubesi 39. Olağan Genel Kurul'a çok önceden hazırlanmaya başladı. Öncelikle "başkan listesi" kavramına şiddetle karşı duran Ankaralı üyeler, bu dönem belirlenecek MYK'nun son derece karmaşık bir ülke gündemi ile karşı karşıya olduğunu ve ayrıca biri uluslar arası diğeri ise kendi varlığını ilgilendiren, UIA 2005 Genel Kurulu ve Oda'nın 50. kuruluş yılı eylemlerini üstleneceğini, bu nedenle, tüm örgütlenmemizin desteğini almaması durumunda başarılı olamayacağını belirtmişti. Yapılan tüm Şube Danışma Kurulları ve değişik Oda ortamlarında sunulan bu şube görüşü, sürekli katılımcı demokratik yöntem önermeleri

ile zenginleştirmiş ve istisnasız tüm şubelerin "mutabakatı" ile belirlenecek bir MYK'nun kurulması istemi ısrarla savunulmuştur.

Bu çağrının beklediğimiz gibi, örgütlenmemizden olumlu yanıt alması bizleri sevindirdi. Ancak, bu olumlu havaya karşın bir grup yönetim kurulu başkanı arkadaşımız, yıllardır sürdürdükleri bir tavrı, "dar grup" tavrını, yaşama geçirmek konusunda kararlı davranarak, Genel Kurul konuşmalarından hiç yararlanmaksızın, Oda'daki mekanlarda liste hazırlıklarını sürdürdüler.

Ankara Şubesi ise, Şube Danışma Kurullarının verdiği yetki ve kararla belirlenen, ikisi Şube Yönetim Kurulu Üyesi, üçü ise Oda çalışmalarında yıllardır aktif olarak bulunan beş arkadaşımızı, seçim süreçlerine müdahale etmek ve seçimlere girecek listenin oluşturulması için görevlendirmişti. Bu arkadaşlarımız tüm Genel Kurul sürecini üç ciddi aksa bağlı kalarak yürüttü. Bunlardan ilki, Ankara Danışma Kurulunca belirlenen kararlara bağlı kalmaktı. İkinci aks, bugüne kadar değişik şubelere bağlı çalışan ve uzun bir süredir ortada duran çelişkiler nedeniyle bir araya gelinemeyen arkadaşlarımız ile iletişime geçmek ve bu çelişkileri ivedi biçimde ortadan kaldırmaktı. Ve nihayet üçüncü aks ise İstanbul Şubesi'ne kayıtlı, uzun yıllardır bir araya gelemeyen değişik entelektüel çevreleri buluşturmak, yeniden birlikte üretmenin ortamını hazırlamaktı.

Şimdi kolay kolay unutulamayacak Genel Kurul'u bu üç aks üzerinden inceleyelim.

1. ANKARA ŞUBESİ, YENİDEN YARATICI MUHALİF ÇİZGİSİNİ ODA ORTAMINA SUNDU

Anımsanacağı gibi, 1990 yılından itibaren Ankara Şubesi yönetimlerine seçilen Demokrat Mimarlar, 50 yıllık Oda birikiminin temsilcileri olarak, tüm "geriye gidişleri" durdurmak ve ortamımızın yıllar boyunca biriktirdiği demokrasi geleneğini yeniden yaşatabilmek için büyük çaba gösterdiler.

Dönemin keskin ayrılıkları, Ankara Şubesi'ni bir yanda, diğer Oda örgütlerini ise öte yanda, hep karşı karşıya bırakmıştı. Meslek Yasası tartışmaları adı ile sürdürülen ve mesleğin yapılmasını bir grup meslektaşına bırakmayı hedefleyen bu çabaya 6 yıl direnen Ankara Şubesi

Yönetim ve Delegatesi, nihayet 1996 yılında benzer bir "başkanlar listesi" arayışına meydan okuyarak seçimlere girmiş ve kazanmıştı.

Ancak, 1996- 1998 döneminde Ankara Şubesi yönetiminde yer alan bir grup arkadaşımız "tek yanlı ve haksız" nedenlerle ayrılma kararı verip, Demokrasi İçin Mimarlar Platformu (DİMP)'i Oda'dan uzaklaştırmak isteyen grupların da desteğini arkalarına alarak yönetime gelmişlerdi. Böylece 6 yıl sürecek bir "suskunluk" dönemi içine girilmişti.

2002 yılında DİMP yeniden Ankara Şubesi yönetimine geldi. Yönetimi oluşturan arkadaşlarımızın önceliği , dağılmış şube örgütlenmesini toparlamak olduğu için merkezi düzlemde etkileşim en az düzeyde sürdü. 2004 yılında yeniden Şube yönetimine seçilen DİMP, eşit önceliğini Oda Genel Merkezi ve ona bağlı olarak da Oda Örgütlenmesi olarak belirledi.

Bunun sonucu olarak da, Şube Genel Kurulu'nu izleyen haftadan başlayarak toplanan Danışma Kurullarında, görev alacak MYK'nun önemi ve yaşanacak sorunlar tüm katılımcılarca ifade edildi. Ve Ankara Şubesi Yönetim Kurulu, tüm örgütlenmemizin mutabakatı ile belirlenecek bir MYK oluşumunun önderliğini yapması için Danışma Kurulu tarafından görevlendirildi. Yönetimin bu konudaki çabaları ise sürekli desteklendi.

Ankara Şubesi tüm Genel Kurul sürecini eşit önemde ele aldı. Gerek delege görüşlerinin kısıtlanmasını isteyen "yeterlik önerilerine" karşı durarak, gerekse de gündemdeki yönetmelik değişiklikleri konusunda kurulan komisyonların tümünde etkin fikri katkı sağlayarak, Genel Kurul'un istenen seviyeye getirilmesine yardımcı oldu. Kendinden menkul "Başkan Listesi"ne karşı çıkışın ifadesi olan, "Demokrasi Platformu" listesinin oluşmasına da olanak sağladı.

Burada kullandığımız "olanak sağladı" sözcüğü özenle seçilmiştir. Çünkü: "şu kadar adayımız hazır bunlara şu kadar da siz ekleyin" demek, veya: "bizim şu kadar arkadaşımız bağımsız olarak adaydır" demek, Ankara Şubesi'nin üstlendiği bu tarihi görevden kaçması anlamına gelmekteydi.

Bunun yerine; tüm delegelerin (diğer listeyi destekleyen şubeler de dahil olmak üzere ayrımsız tüm

delegelerin) hazırlanacak listeye katkı vermesinin istenmesi, özellikle inanılmaz bir dezenformasyon ile Ankara'ya gelmiş olan İstanbul arkadaşlarımızın doğru olarak bilgilendirilmesi ve Şube yöneticileri ile birlikte karar üretecekleri toplantılar yapmalarının sağlanması, bu tüm sürecin "kapıları kapalı odalarda" değil de "meşru" bir ortamda yapılması ve yaratıcı muhalif çabaların Oda'da yeniden kurgulanması için çaba gösterdi.

2. ANKARA ŞUBESİ, ODA'daki GELİŞMELERDEN KAYGI DUYAN SAYISIZ ARKADAŞLA YENİDEN İLETİŞİME GEÇTİ

Bu Genel Kurul aracılığı ile; kendilerine "kalabalık", demokrasi mücadelesini ise "...önce bir kişi ile başlar. Ardından o bir kişi diğer kişi ile paylaşır. Birken iki olunur. Derken kırka ulaşılır..." diyen "dayatmacı bir seçkincilik" ile katılımcı ve yaratıcı çözümler arayan çabalar arasındaki farkı gören Genel Kurul delegeleri ile yeniden sıcak iletişim kuruldu.

Üstelik, olup bitenleri sıradan gelişme olarak görmeyen, buna karşı ciddi bir çaba sağlamak isteyen, Odanın 1970'li yıllarda başlayan "toplumsal muhalefet" çizgisini önemseyen ancak, gücünü bir diğeri ile birleştiremeyen sayısız arkadaşımız ile ortak bir Oda programının çok kısa zamanda yaratılabileceği anlaşıldı.

Bu gelişme önemlidir. Çünkü, özellikle aynı yerde olunması gereken sayısız dostumuz ile yukarıda kısaca değindiğimiz "karşı karşıya durma" döneminde iletişim neredeyse tamamen kopmuştu. Geçmişte birlikte olduğumuz bu dostlarımızı bizler, bizleri de onlar anlayamıyor ve bu yapay ayrılık giderek derinleşiyordu. Ancak bu Genel Kurul süreci, önce "ayrılıklarımızın" önemini sorgulamamıza, ardından da yeniden birlikte nasıl yürünebileceğine ilişkin "kafa yormamıza" katkı sağladı.

Bugün Ankara delegeleri bilmelidir ki; kendileri gibi düşünen, Oda'nın yaşadığı sorunları aynı derinlikle hisseden sayısız dostumuz ile birlikteyiz. Bu Oda'da başlayacak ciddi bir dönüşümün de müjdecisidir aynı zamanda.

Artık İstanbul'da kentsel çeperlerdeki çocukların kente katılımı üzerinde projeler yürüten; Denizli'de, Anadolu'daki mimari birikimin doğruluğu tartışılır

belgelerle başkalaştırılmasına karşı koyan; Bursa'da Oda'nın 50 yıllık tarihini yerel bir yaklaşımla ele alan; Diyarbakır 'da gündemi oluşturan hızlı göç ve sağlıklı kentleşme olgusuna karşı farklı bir duruş sergileyen ; zorunlu göç sonrası Van 'da yaşanan pek çok sorunu insani bir yaklaşımla ele alan ve çözümler üreten; Kocaeli 'de deprem sürecini ve sonrasını bilimsel değerlendirmeler ışığında yorumlayan; tüm bu şubelerde ve diğer şubelerde 28 Mart sonrası kentsel siyasi dönüştürme çabalarına ve ülkemize ve Oda'mıza biçilen dar gömleğe karşı çıkan; genç olmanın artık Oda'da da bir "suç" olmaya dönüştürüldüğü bir süreçte inisiyatif alan; kamuda, özel kesimde, üniversitede "üretmemeye" programlanan kamusal planları mesleki sorumlulukla sorgulayan; kentlerin, kültürün, mimarlığın yozlaşmasına karşı yeni bir duruş gerçekleştiren; uluslararası sömürü düzeninin ülkemiz üzerinde 80 yıldır beslediği emellerine karşı direnen sayısız dostumuz, Ankara'daki arkadaşlarından haberdar olmuşlardır.

Bu iletişim bize tarihi bir sorumlulukla karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor. Bu sorumluluk, bir çok değişik ortamda ve değişik çevrelerde ifade ettiğimiz çağrıyla bir kez daha yinelememizi zorunlu kılmaktadır. "Basit, anlaşılabilir ve gereksiz dar grupçu tavırları bir kenara bırakmalıyız. Gün birlikte olma, birlikte üretme, değerimizin varlığına saygı duyma ve ona güvenme günüdür."

Bu aslında çok ciddi bir son çağrıdır.

Bu çağrıyla yapmak ve yapılan bu çağrıya olumlu yanıt vermek; son Genel Kurulu doğru anlamak, üzerimize düşen örgütsel sorumluluğun gereği üstleneceğimiz görevleri yerine getirmek için çalışmak demektir.

3. ANKARA ŞUBESİ, İSTANBUL'daki DEĞİŞİK ENTELEKTÜEL ÇEVRELER İLE YENİDEN TEMAS KURDU

Bu Genel Kurul'un belki de en ciddi ve doğru yürütüldüğü taktirde yeniden "toplumcu bir dönemin" başlamasına olanak verecek gelişmelerinden birisi de, İstanbul'da bulunan ve yıllardır birbirleriyle temas etmeyen arkadaşlarımızın bir araya getirilmesi ve Delegatesiyle birlikte hazırlanan "Demokrasi Platformu" listesi içinde yer almalarının sağlanmasıdır.

1970'li yıllarda, neredeyse tümü dönemin toplumsal muhalefet mücadelesi içinde yer alan Ankara ve İstanbul mimarların bir araya gelmeleri ile başlayan ve darbeye kadar süren birlikte üretme ve yönetme dönemi üzerinden, neredeyse bir çeyrek yüzyıl geçti. Ancak ne Ankara'daki ne de İstanbul'daki arkadaşlarımız bir iki basit birliktelik dışında bir türlü benzer bir dönemi yeniden başlatmayı sağlayamadı.

38. Dönem MYK bir ölçüde bu iletişimin bir kez daha kurulmasına olanak verdiyse de, her iki Şube de kendi gündemleri ötesinde birlikte olacakları bir ortak programı yaratamadı. Bunun doğal sonucu olarak, birbirine eklemelenemeyen, karmaşık ve diğeri aykırılıklar içeren sayısız eylem denemesi yaşama geçirildi.

Oysa ki Ankara ve İstanbul'da yaşanan kentsel ve mesleki pratikler hem ileri ve hem de ülkenin ileride tümüyle yaşayacağı gündemleri içermekteydi. Bu gündemler üzerinde uğraş veren, kafa yoran üyeler birbirleriyle temas edemeyince veya ettikleri halde ortak bir program üretemeyince, Oda basit bir rutinin içinde boğulmaya, dar bir bürokrasi içine hapsolmeye başladı.

Yapay ayrılıklar birlikte olmayı, dolayısı ile ayrı durmalar da etkileşimin önünü tıkadı. Oysa ki sorunlarımız ortak ve yapı denetim firmaları konusu da, kente katılma ve kent süreçlerini dönüştürme becerisi de bu iki kentte fazlasıyla yaşanmıştı.

İşte bu Genel Kurul önce, İstanbul'da birbirlerinden ayrı duran değişik çevreleri bir araya getirdi ve ardından, Ankara'daki arkadaşlar ile birlikte yürünebileceği konusundaki inançlar yenilendi.

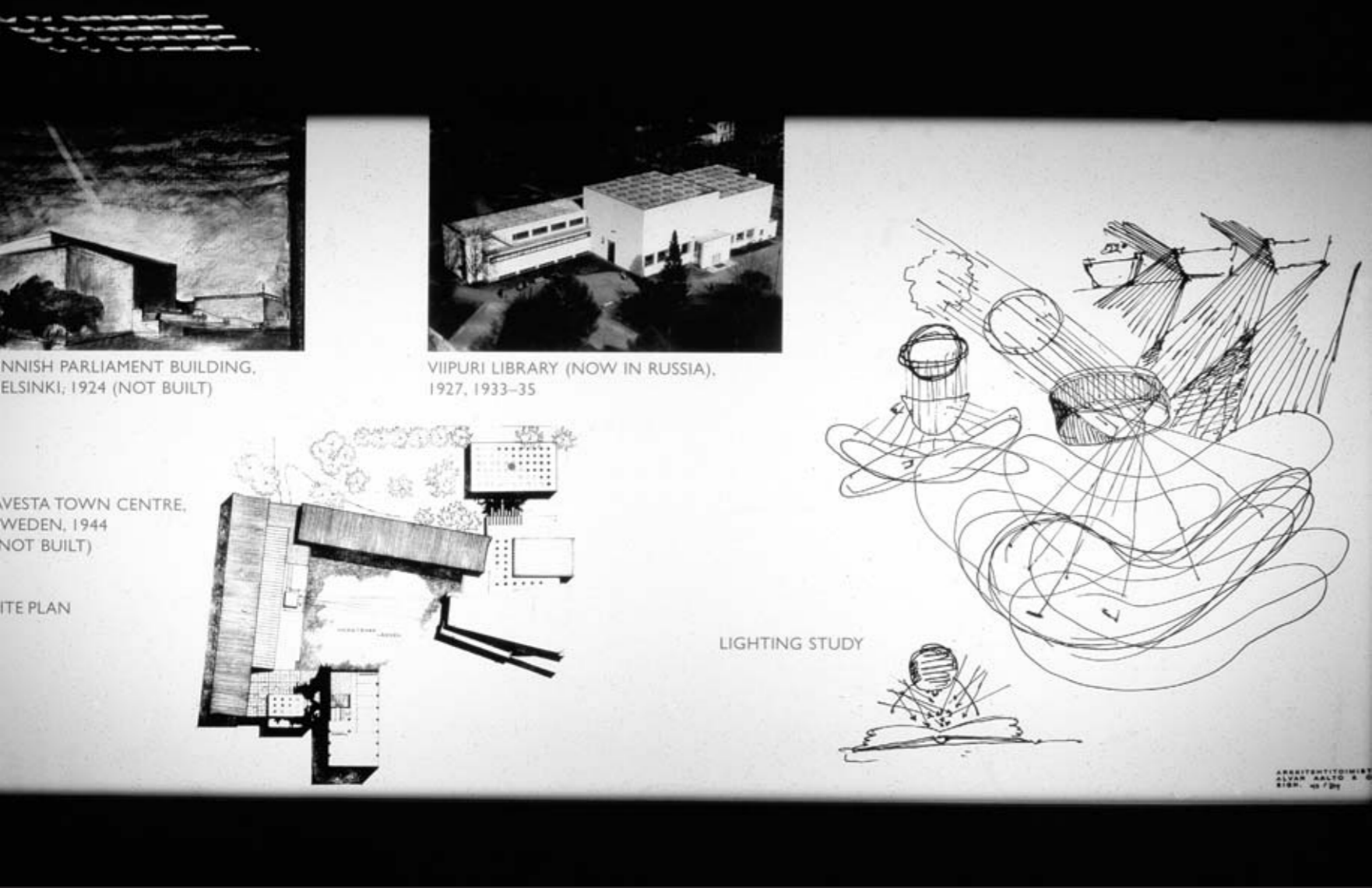
Bugün itibarıyla bakıldığında, "ileri", "çağdaş " ve "demokratik karar süreçlerine bağlı" bir Mimarlar Odası'nı yapılandırmak, Genel Kurul öncesine göre daha kolay.

Çünkü zor başarılı: başlamak için ilk adım atıldı.

aalto @ turkey

7 Nisan-16 Mayıs 2004

Mayıs ayında da Aalto Türkiye'de... Etkinlikler tüm hızıyla sürüyor. 10-16 Mayıs 2004 tarihlerinde "Aalto: Modern Kültür ve İnsan" etkinliklerini izleyin ve etkinliklere katılın. Bir Aalto Kongresi'ne dönüşen etkinlikler; 4 atölye, 10 adet konferans ve 1 forum ile sonlanacak.

Aalto'nun Türkiye'de olması; Aalto üzerinden kendimize bakmamızı sağlayacak. Kendi yapma biçimlerimize, görme biçimlerimize, mimarlığımıza ve kentlerimize bakacağız. Aalto'nun kendini varedtiği ortam, uluslararası bağlamdaki yeri, O'nun "usta" /"artizan" kimliği, Modern Kültür'ün Türkiye'de nasıl ve hangi koşullarda olduğu/oluştugu/silindiği/silinmeye çalışıldığı; nasıl ve hangi araçlarla korunabileceği/sürdürülebileceği tartışılacak.

Program'da mutlaka sizi de ilgilendiren bir alan yakalayabilir, sergilerin olduğu mekanda atölyelere katılma, konferansları izleme olasılığı bulabilirsiniz.

Bu programa mimar olan-olmayan, kente katılan, kenti kullanan herkesin katılmasını bekliyoruz, çünkü tartışılacak olan Modern kültür, Ankara'yı kuran düşünce, Ankara'da yaşanan "-izm"... Bu çağrı; görmeye çağrı, yaşadığımız çevreleri, detayları... Bu çağrı; okumaya çağrı, kültürleri, kültürler-üstü olanı... Katılımın niceliği ve niteliği, mimarlığımıza verdiğimiz değer göstergesi olacak.

"Architecture to Read" ve "A Gentler Structure for Life" sergileri'nin açılışı 7 Nisan 2004 tarihinde gerçekleştirildi. 250 kişinin katıldığı açılış töreni Finlandiya Büyükelçisi'nin konuşmasıyla başladı. Ankara Şube Başkanı'nın konuşması, küratörün konuşması ve Kocatepe Kültür Merkezi mimarı Mustafa Aslaner'in görüşlerini sunması ile devam eden açılış, sergilerin gezilmesinin ardından gerçekleşen kokteyl ile sonlandı. Sergiyi 7 Nisan tarihinden 28 Nisan tarihine kadar 1000 kişi ziyaret etti, sergiye dair/ait düşüncelerin yazıldığı defterler aracılığıyla ziyaretçilerin görüşlerini biriktirebiliyoruz. Bu sergilerin başka uluslararası sergileri Türkiye'ye taşımak için bir eşik niteliğinde olduğu görülmektedir. Sergilere ait fotoğraflara ve atölyelere kayıt formlarına www.mimarlarodasiankara.org sitesinden ulaşabilirsiniz.

Programı izleyin, gözünüz Ankara'da olsun...

Beklentimiz; tüm yapılanların "yeni yapma" ve "yeni görme" isteklerine yol açmasıdır.

Umudumuz; tüm yapılanlarla mimarlığa yön verebilmek, yol aldirabilmektir.

Katılın... Gözleyin... Bizimle üretin ve keşfedin.

Mimarlığa Merhaba...

Bu proje; TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından kurgulanmıştır. Finlandiya Büyükelçiliği proje ortağıdır. Mimarlar Derneği 1927 ve ODTÜ Mimarlık Fakültesi projenin akademik ve mimarlık kültürü bağlamındaki duruşlarının destekleyicisi ve projenin doğal ortağı konumundadır. Ankara Sinema Kültürü Derneği, Fin Filmleri ile ilgili bölümün esas belirleyicisi olmuştur. Proje; Nokia, Huhtamaki ve UPM'nin desteğiyle hayata geçirilebilmiştir.

Aalto@turkey

Sergiler Devam Ediyor ...

1. SERGİ "ARCHITECTURE TO READ"
7 Nisan - 16 Mayıs 2004
Kocatepe Kültür Merkezi
2. SERGİ "A GENTLER STRUCTURE FOR LIFE"
7 Nisan - 16 Mayıs 2004
Kocatepe Kültür Merkezi
3. SERGİ "FIN DOĞASI FOTOĞRAF SERGİSİ"
7 Nisan - 16 Mayıs 2004
Mimarlar Odası Ankara Şubesi

Aalto: Modern Kültür ve İnsan

10 Mayıs 2004

Atölyeler, 9.30-15.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Atölye 'Aalto Kütüphaneleri Maket Atölyesi'
Jari Jetsonen, 20 öğrenci (5 maket)

11 Mayıs 2004

Atölyeler, 9.30-15.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Atölye 1 'Aalto Kütüphaneleri Maket Atölyesi'
Jari Jetsonen, 20 öğrenci (5 maket)

Atölye 4 'Aalto'yu Bulalım'
Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu, 12 çocuk

Ankara Gezisi, 16.00-19.00

12 Mayıs 2004

Atölyeler, 9.30-15.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Atölye 'Aalto Kütüphaneleri Maket Atölyesi'
Jari Jetsonen, 20 öğrenci (5 maket)

Atölye 'Detayda İnsan'
İlhan Kesmez, 20 öğrenci

Atölye 'Aalto'yu Bulalım'
Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu, 12 çocuk

Konferans, 19.00-20.30, Mimarlar Odası Binası
'Fin Şiirinin Dünü ve Bugünü',
Kemal Özudoğru

13 Mayıs 2004

Atölyeler, 9.30-15.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Atölye 'Aalto Kütüphaneleri Maket Atölyesi'
Jari Jetsonen, 20 öğrenci (5 maket)

Atölye 'Detayda İnsan'
İlhan Kesmez, 20 öğrenci

Atölye 'Aalto'yu Bulalım'
Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu, 12 çocuk

Konferans, 19.00-20.30, Mimarlar Odası Binası
'Fin Ulusal Müziği'nin Gelişimi',
Vefa Çiftçioğlu

14 Mayıs 2004

Atölyeler, 9.30-15.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Atölye 'Aalto Kütüphaneleri Maket Atölyesi'
Jari Jetsonen, 20 öğrenci (5 maket)

Atölye 'Detayda İnsan'
İlhan Kesmez, 20 öğrenci

Atölye 'Aalto'yu Bulalım'
Çocuk ve Mimarlık Çalışma Grubu, 12 çocuk

Konferans, 16.30-17.30, Kocatepe Kültür Merkezi

'Türk Mimarlığında Yerellik',
Abdi Güzer

Konferans, 17.30-18.30, Kocatepe Kültür Merkezi

'Mimarlıkta Modernizm Ne Kadar Modern?',
Uğur Tanyeli

Konferans, 19.00-20.00, Kocatepe Kültür Merkezi

'Yerel'in Mimarlık Tarihi Yazımı Üzerine...'
İlhan Tekeli

15 Mayıs 2004

Konferans, 10.00-10.30, Kocatepe Kültür Merkezi

'Savaş Sonrası Finlandiya',
Veli-Pekka Kaivola

Konferans, 10.30-11.00, Kocatepe Kültür Merkezi
'Fin Kültüründe Kütüphane'
Mervi Nousiainen

Tartışma, 11.00-11.30, Kocatepe Kültür Merkezi

Konferans, 11.45-13.00, Kocatepe Kültür Merkezi
'Aalto'nun İzleği, Kütüphaneler'
Teija Isohauta

Konferans, 14.00-15.00, Kocatepe Kültür Merkezi
'Aalto Bağlamında Fin Mimarlığı'
Sirkka-Liisa Jetsonen

Konferans, 15.00-16.00, Kocatepe Kültür Merkezi
'Uluslararası Bağlamda Aalto',
Markku Lahti

Forum, 16.00-20.30, Kocatepe Kültür Merkezi

'Aalto Ankara'da: Son Söz.'
Yürütücü M. Ziya Tanalı
Katılımcılar: Teija Isohauta, Sirkka-Liisa
Jetsonen, Markku Lahti, Mehmet
Asatekin, Ali Cengizkan,
Zeynep Onur, İlhan Kesmez

Kapanış Kokteyli, 19.00-22.00

Koruma Görevlisi Özgür Çetin:
"...Özellikle eskizler; bilmiyordum eskizlerin ne olduğunu açık konuşayım..
Ama gelen mimarlarla konuşa konuşa biz bu işi biraz kavramış durumdayız."

Aalto sergisini korumak...

Zeynep Ömür Yılmaz- Kaç yıldır güvenlik görevlisi olarak çalışıyorsunuz?

Özgür Çetin- Tepe Güvenlikte sekizinci yılıma girmek üzereyim. Zaten ilk güvenlik olarak başladım bu işe de. Kademe kademe gidiyoruz, şu an yakın korumalık yapıyorum. Bu sergi de şef olarak görevliyim. Bu sergi benim için diğer sergilerden daha önemli olduğu için, her günüm burada geçiyor benim. Çok değerli bir sergi olduğu için kendimi tedirgin hissediyorum. Arkadaşlarımla birlikte, bu sergiyi vukuat olmadan tamamlayacağımıza eminim. Bütün ekip arkadaşlarımda bu işe duyarlı. Arkadaşlar da, ben de Alvar Aalto'nun bu kadar önemli bir kişi olduğunu burada gördük, onu burada tanıma fırsatı bulduk. Onun buradaki çizimleri bizim için çok kıymetli.

Z -Daha önce hangi mimarlık sergilerinde görev aldınız?

Özgür Çetin - Tepe Grubunun Genç Mimarlarla ilgili bir sergisinde görev aldım. Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde sergimiz vardı. Sonra yirmi iki gün Bodrum'da sergilendi. Kuşadası'na gittik. En son Kıbrıs'a gittik. Şehirleri dolaştı, ben de o şehirlerde görev aldım. Tekrar Ankara'ya döndükten sonra ilk olarak Aalto sergisi oldu. Bu sergiyi görünce de çok hoşuma gitti, gözümüz gibi bakıyoruz artık. Bu gidişle de mimar olacağım gibi geliyor bana.

Z- Bu sergilere sizi görevlendirmelerinin özel bir nedeni var mı, yoksa biraz da tesadüfle mi başladı?

Özgür Çetin- Aslında tesadüf değil de, dediğim gibi bu işte biraz eğitilmiş ve tecrübeli olduğum için, şüpheli şahıslar konusunda herhangi bir tehlike durumunda nasıl hareket edeceğimi bildiğim için beni görevlendiriyorlar. Ben de bundan dolayı gurur duyuyorum.

Z- Bu sergilerde görev almadan önce, bunları görmeden önce mimarlık sizce neydi?

Özgür Çetin- Ben inşaatı severim. Küçükken toprakla oynardım, kümes yapardım, çizerdim ama başaramadım.

Genç mimarların çok kitaplarını sattım ve tabii o arada okudum ama böyle bir düzen görmedim hiç.

Z- Aalto sergisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Özgür Çetin- Gerçekten güzel bir sergi, bıkmıyacak bir eser gerçekten. Özellikle eskizler; bilmiyordum eskizlerin ne olduğunu açık konuşayım.. Ama gelen mimarlarla konuşa konuşa biz bu işi biraz kavramış durumdayız.

Z- Gelen ziyaretçilerin sıklığı ne durumda?

Özgür Çetin - Bir ara galiba burada bir seçim oldu. Şehir dışından misafirler geldiler. O sırada Cuma, Cumartesi, Pazar yoğunluk oldu. Ben buna sevindim tabii. Gerçekten de gurur duydum. Çünkü her mimarın bu sergiyi görmesi gerektiğini düşünüyorum.

Z- Hafta içi daha mı az oluyor ziyaretler?

Özgür Çetin- Tabii ki hafta içi daha az oluyor, çünkü gelenler genelde öğrenciler. Bazı insanlar internetten öğrenip geliyor, bazıları kapıdan geçerken afişi görüp, farkederek geliyorlar. Biz de onlara çay kahve ikram ediyoruz, kitapçıklardan veriyoruz, sergimizden daha çok memnun kalsınlar diye.

Z- Gelen ziyaretçilerden nasıl tepkiler alıyorsunuz?

Özgür Çetin- Gerçekten çok güzel tepkiler alıyoruz. Zaten ziyaretçi defterine de tepkilerini yazıyorlar. Sadece bir eleştiri aldık, o da ışık yetersizliğinden dolayı eskizleri rahat okuyamadıkları konusundaydı. Zaten deftere de yazdı eleştirisini. Dün de gelen mimarlardan biri, bize eskiden yapılmış işler değil, şimdiki işler lazım diyerek eleştirdi. Ama dediğim gibi birkaç kişiden geldi böyle tepkiler. Buraya gelen insan sayısı şimdikiye kadar bini buldu ki böyle kapalı bir yerde, girişi fazla görülmeyen bir yerde bu büyük bir başarı.

Z-Sergilerden hangisi daha çok beğeniliyor?

Özgür Çetin- İki de çok beğeniliyor. Alt kattaki sergideki eskizleri gösterdiğimiz zaman şok geçiriyorlar. Çünkü bilmiyorlar, burda eskizler olduğunu. Arkadaşlara da söylüyoruz, gelenlere çekmeceleri gösterin diye. Bana göre herşey zaten sınıflandırılmış zaten. Sergiyi gezerken o sırayla görüyorsunuz. Eskizi, projesi, resmi ve yukarıdaki sergide de fotoğrafları... Kimse bize herhangi bir şikayete gelmedi. Giden ziyaretçilere de soruyoruz. "Efendim beğendiniz mi?" diye, hep "Harika" cevabını alıyoruz.

Z- Sizin başka eklemek istediğiniz birşey var mı?

Özgür Çetin- Benim eklemek istediğim; bu sergiyi düzenleyen kişilere teşekkür etmemiz gerekiyor. Gerçekten biz de bu olayı güzel yaşadık. Ben böyle olacağını düşünmüyordum. Sadece maketler ve projeler olacak diye düşünüyordum. Mesela şimdi burayı gezen ziyaretçilere çıktıklarında soracağım, ne düşündüklerini. Onların farketmedikleri şeyi onlara göstereceğim. Şu tabureler, Aalto'nun tasarımları diyeceğim ve projeden resimlerini göstereceğim. Burda gerçekten daha çok tecrübe kazandım.

Z - Çok teşekkür ederiz, bize zaman ayırdığınız için.

"Kamu Kurumu" niteliğinde bir meslek kuruluşu olan TMMOB Mimarlar Odası, Uluslararası Mimarlar Birliği'nin - yani UIA'nın - Türkiye kesimi işlevini de yürütmektedir.

Mimarlar Odası Türkiye Kesimi, uzun bir sürecin ardından 1999 yılında Çin'in Pekin kentinde gerçekleşen Genel Kurul'da, İtalya ve Japonya'nın yanısıra, 2005 yılında yapılacak olan Genel Kurul ve Kongre için aday olmuş ve yapılan oylama sonucunda İstanbul seçimi kazanmıştır.

2005 yılında İstanbul'da gerçekleşecek olan Genel Kurul ve Kongre için yapılan hazırlıklar, Mimarlar Odası'nın UIA ile yaptığı anlaşma çerçevesinde yürütülmektedir. İlgili tüm komiteler, yürütücüler, raportörler, sekreterler bu anlaşma çerçevesinde oluşturulmuştur. Yapılan birçok çalışma Türkiye'deki mimarların kongreye katılımını nicelik olarak ele almaktadır ve katılımı sayı olarak arttırmaya yöneliktir. M. O. Ankara Şubesi olarak katılımın nicelik boyutunu önemsemekle birlikte, UIA İstanbul 2005 Kongresi'ni mimarlığı gündem yapmak ve Ulusal Mimarlık Politikamızı tariflemek üzere bir araç olarak değerlendirmekteyiz.

Benimsenen bu yaklaşımı hayata geçirebilmek ve bu süreçte en aktif biçimde yer alabilmek amacıyla, UIA 2002 Berlin Kongresi'ne katılan üyelerimizle oluşturulan ve süreç içinde yeni katılımlarla genişleyen UIA İstanbul 2005 Çalışma Grubu'nca , şubemizin önümüzdeki iki yıllık çalışma programındaki aksları da esas alan bir **ÖNERİ ÇALIŞMA PROGRAMI** hazırlanmıştır.

Bildiğiniz üzere UIA İstanbul 2005 Kongresi'nin ana teması "Mimarlıkların Pazar Yeri" olarak belirlenmiştir. Üyelerimizin bu tema uyarınca belirlenen koşullar çerçevesinde kongreye bireysel olarak katılma olanakları söz konusudur.Oluşturulan bu öneri çalışma programı ise şube düzeyinde en geniş katılımı hedeflemektedir..

Öneri çalışma programı 4 başlık altında ele alınmıştır.

İlk başlık bir önceki dönem şubede başlayan ve halen devam eden çalışmaların UIA İstanbul 2005 ortamına taşınmasına ilişkindir..

İkinci başlık öneri yeni projelerden oluşmaktadır ve bu projelerin her birinin içeriklendirilmesi ve bir çalışma takvimine bağlanması beklenmektedir..

Üçüncü başlık bir önceki çalışma döneminde yer alan tamamlanmış projeleri kapsamaktadır.Şubemiz etkinliklerinin sürekliliği açısından bu yaklaşım oldukça önemli bulunmaktadır.

Dördüncü başlık bu dönem şube çalışma programında önemle üzerinde durulan yerelle ilişkilenebilir içeriktedir. Bu ilişkilenebilir ile şubenin zengin coğrafyasının UIA İstanbul 2005 Kongre ortamına taşınması düşünülmektedir..

program

katılım

görüş

öneri

program

eleştiriri

görüş

katılım

etkinlik

görüş

program

eleştiriri

Eleştirilerinize, görüş ve önerilerinize açık olan bilgilerinize sunulan bu öneri çalışma programının katkılarınızla zenginleşeceğini biliyor ve sizleri bu çalışma programını tartışmaya ve şubemizin dahil olacağı platformları tariflemeye ÇAĞIRIYORUZ.

M. O. Ankara Şubesi UIA İstanbul 2005 çalışma grubu üye danışma kurulu toplantısı 25 Mayıs tarihinde saat 18.00 da M. O. Toplantı Salonunda yapılacaktır. Tüm üyelerimizin katılımlarını ve katkılarını bekliyoruz..

ŞUBEDE DEVAM EDEN ÇALIŞMALARLA DAİR

ÇOCUK VE MİMARLIK ÇALIŞMALARI

*Çalışma yürütülen okullardan gönüllü katılımlarla, belirlenen ortak bir tema doğrultusunda yürütülecek yaz okulu,
Yaz okulu çalışma sonuçları sergisi
Yaz okulu çalışmaları sonuç raporu
*2004-2005 eğitim yılında okullarda yürütülecek çalışmaların belirlenen ortak tema doğrultusunda ortak bir içerikte oluşturulması,
Ortak çalışma sonuçları sergisi,
Ortak çalışmalar sonuç raporu,
.....

BİNA KİMLİKLERİ ATÖLYE ÇALIŞMALARI

*Cumhuriyetin ilk 10 yılında inşa edilen 24 yapıyı içeren ilk sergi, diğer 10 yıllık periyotlardaki yapıların da hazırlanmasıyla günümüze kadar uzanan, 80 yılı kapsayan bir Ankara Bina Kimlikleri portfolyosu oluşturulması,
*Ankara Şube'ye bağlı temsilciliklerin aynı çalışmayı kendi kentlerinde yapmak üzere örgütlenmeleri,
*Eski kente dair çalışmalar için yeni bir atölye çalışmasının başlatılması,
.....

YENİ PROJELERE DAİR

ALTERNATİF KENT OKUMA ATÖLYESİ

*Çalışmayı öneren grubun çalışmayı içeriklendirmesi ve örgütlemesi

ÖĞRENCİ ÇALIŞMALARI ATÖLYESİ

*2004-2005 öğretim yılı için mimarlık eğitimi veren okullarla ilişkiye geçilerek belirlenen bir temanın ya da UIA temasının programlara dahil edilmesinin sağlanması,
Bu kapsamda hazırlanacak öğrenci projeleri sergisi

SEMPOZYUM / PANEL

*Ulusal mimarlık politikası kavramının tartışmaya açılması,
*Mimarlık ortamının verilerinin ve aktörlerinin belirlenmesi,

İlişkili Disiplinler...

Yasa ve Yönetmelikler...

.....

MİMARLIK TOPLUM GÜNDEMİNDE

*Bu süreçte mimarlığı toplumun gündemine taşıyabilmek amacıyla:
daha iyi bir EVDE
daha iyi bir SOKAKTA
aha iyi bir KENTTE
YAŞAMAK İSTİYORUM başlıklı etkinlikler

*Şube çalışma programının hayata geçirilmesi,
*Oda bünyesinde yapılmış çalışmaların sergileri,
*Basınla ilişkilenebilir,
*Afişler,
.....

BİTEN PROJELERE DAİR

*Bacalar sergisi,
*Taştaki İz Belgeseli sunumu,
.....

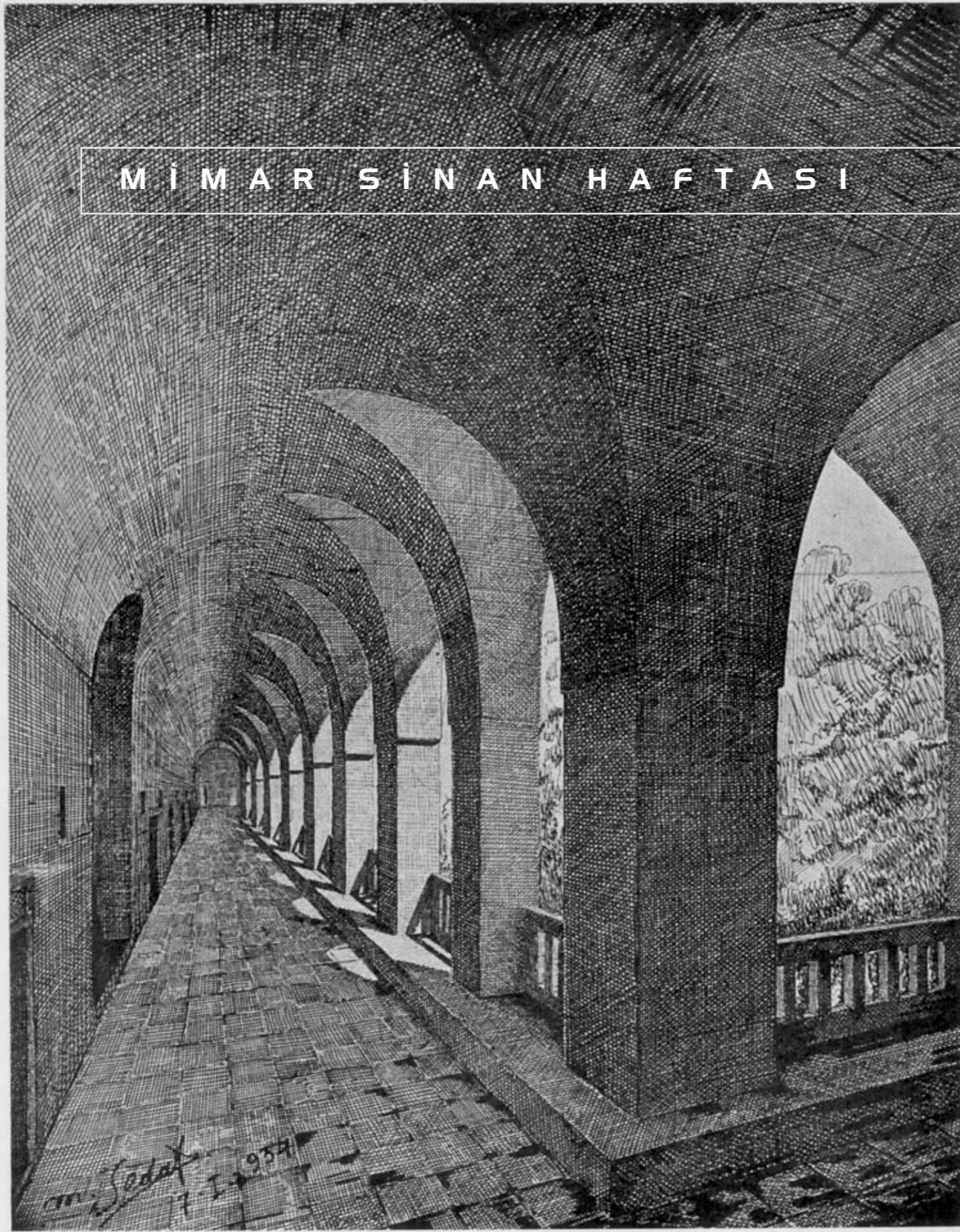
4. YERELLE İLİŞKİLENME

*Çalışma programının paylaşılması , katkı ve önerilerle zenginleştirilmesi,
*Periyodik toplantılar,
*Ortak etkinlikler yapılması,
.....

4. YERELLE İLİŞKİLENME

*Çalışma programının paylaşılması , katkı ve önerilerle zenginleştirilmesi,
*Periyodik toplantılar,
*Ortak etkinlikler yapılması,
.....

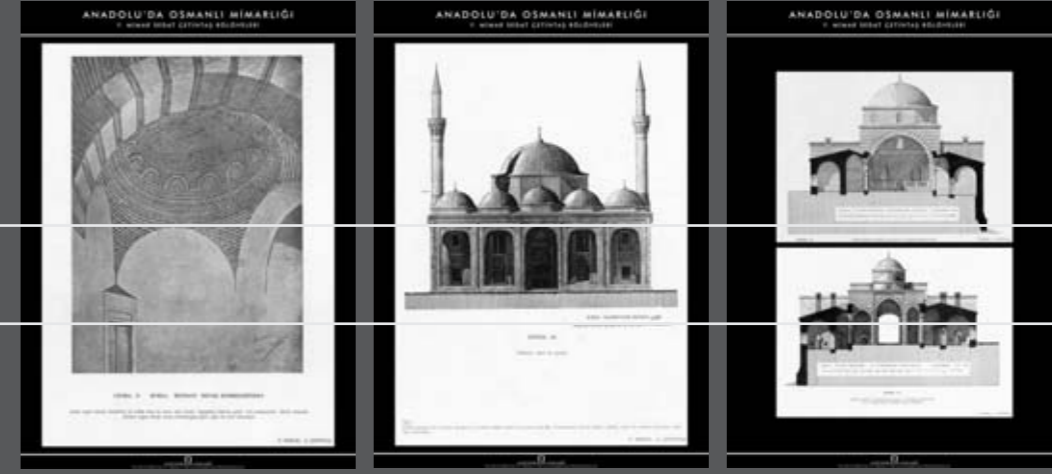
M İ M A R S İ N A N H A F T A S I

LEVHA: 10 BURSA: BEYHANI ÜST KAT REVAKLARINDA

Bugün mevcut olmayan bu revak gereği gibi aydınlatıcı izlere basılarak cephenin doğukuzey köşesinden arka cephe köşesine doğru bakılışa göre resmedilmiştir.

Y. MİMAR: S. ÇETİNTAŞ

Mimar Sinan Etkinlikleri

Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak, bu yıl Sinan Etkinlikleri'nde Koruma ve Restorasyon Uzmanları Derneği'nin de katkılarıyla kapsamlı bir program oluşturduk.

Meslektaşlarımızın, kentlilerin Sinan'ı anlamasında, tanımada; mimarlığını okumasında 'Öncesi ve Sonrası'na dair bilgilenmesinin de önemli olduğu düşüncesiyle; 'Tanzimattan Sonra Yapı Alanı Örgütlenmesi' ve 'Osmanlı Estetiği ve Sinan' konferansları; 'Sinan Öncesi ve Sonrası' paneli, 'Orta Anadolu Sinan Yapıları' gezisi ile Y. Mimar Sedat Çetintaş'ın Rölöveleri sergisinden oluşan bir program düzenledik.

8 Nisan 2004

Emre Madran 'Tanzimattan Sonra Yapı Alanı Örgütlenmesi' başlıklı konferansında; mimar, inşaatçı ve benzeri yapı adamlarının kimler olduğu, bunlar arasında ne tür ilişkiler olduğu, yapı üretiminin hangi aşamalardan geçtiği ve yapım işlerinden sorumlu örgütler ile işleyişlerine dair bilgileri Tanzimat dönemi kesitinde bizlere sundu.

'Osmanlı Estetiği ve Sinan' konulu konferansında Jale Erzen; Sinan'ı tanımamızla ilgili değerlendirmelerini bizlerle paylaştı. Sinan'ın en küçük yapısından son derece görkemli eserlerine kadar hemen hemen aynı yapı birimini, yatayda, dikeyde, arazi üzerindeki 3 boyutluluğa kadar kullanımındaki çeşitliliği izledik. Yapılarının sadece duvar, pencere, tonoz, kubbe olmadığını; yapıda yaşayan anlamları, o günün kültürünü dile getirdiğini; yapı elemanlarının birbirlerini nasıl tamamladıklarını, birbirlerine yanıt verdiklerini gördük.

9 Nisan 2004

Sinan'ın 416. ölüm yıldönümü anısına Sinan'ın kentimizdeki tek yapısında Cenab-ı Ahmet Paşa Camii'nde bir araya geldik. Bir mimarı yapısında anmak, eseri üzerine konuşmak, düşünmek, Jale Erzen'in anlatımı ile daha da bir anlam kazandı. Mimar Sinan'ı Ankara'da Cenab-ı Ahmet Paşa Camii'nde anmanın gelenekselleşmesini, her mimarın, her mimarlık öğrencisinin hatta her kentlinin camiyi farketmesini, yeniden yeniden keşfetmesini diliyoruz.

'Sinan Öncesi ve Sonrası' panelinde Ömür Bakırer 'Osmanlı Öncesi Mimarlık Mesleği ve Mimarlar' başlıklı konuşmasında; mimarın sorumluluklarının, toplumdaki yerinin ve saygınlığının her döneme göre değişen konumunu anlattı. Mısır, Mezopotamya, Yunan kültürlerinden Osmanlı öncesi Anadolu kültürüne kadar mesleğimizin durumunu izledik.

Zeki Sönmez 'Mimar Sinan Sonrası Mimarlık Mesleği ve Mimarlar' konulu konuşmasında; toplumsal yapı içindeki örgütlenmeye dair bilgilerini bizlerle paylaştı. Kitabeler, kataloglar, defterler, bordrolardan edinilen somut bilgilerle oluşturulan sistemin, şemanın her gün küçük detaylar eklenerek nasıl örüldüğünü gördük. Zeki Sönmez'in sunuşunda 20 başmimarın imzasını ve mührünü bizlerle paylaşması ise hepimiz için bir süpriz oldu. En yalınlarından en karmaşıklarına kadar Mimar Sinan Üniversitesi hat bölümünce yeniden istif edilen mühür ve imzaları izledik.

10 Nisan 2004

Sinan'ın yapılarını birebir görebilmek için düzenlenen Orta Anadolu Sinan yapıları Konya Karapınar gezisi Mustafa Önge'nin ve Osman Nuri Dülgerler'in eşliğinde gerçekleşti. Zazadin Han ve Horozlu Han'ın ziyaretinin ardından; Karapınar'daki II. Selim Külliyesi'ne gittik. Yapıların yerleşiminden, sokak dokusuna kadar tüm izleri Osman Nuri Dülgerler'in bilgilendirmeleri ile takip edebildik. Konya'da ise Selimiye Camii ile Alaaddin Camii'ni gezdik.

Emre Madran ve Mustafa Önge'nin kişisel arşivlerini mimarlık ortamı ile paylaşmaları üzerine Y. Mimar Sedat Çetintaş'ın rölöve çalışmalarından oluşan 'Anadolu'da Osmanlı Mimarlığı' sergisini etkinlikler süresince, mimarlık ortamının ve kentlinin beğenisine sunabildik.

Mimar Sinan Haftası'nda tüm etkinlikleri gerçekleştirmemizi sağlayan değerli hocalarımıza, Koruma ve Restorasyon Uzmanları Derneği'ne, Mimarlar Odası Konya Şubesi'ne ve etkinliklerimize katılım sağlayan, destek olan herkese en içten teşekkürlerimizle ...

MİMARLIK ÖDÜLLERİ SAHİPLERİNİ BULDU 2004 ULUSAL MİMARLIK SERGİSİ

IX. Ulusal Mimarlık Sergisi'ne katılan eserler 2-4 Nisan tarihleri arasında Seçici Kurul'un incelemesine sunulmuş, 2004 ödülleri belirlendi. 12 Nisan Pazartesi günü Ankara Çankaya Çağdaş Sanatlar Galerisi'nde gerçekleşen ödül töreninde Sergi açıldı ve ödüller sahiplerine verildi.

Bu yıl Ulusal Sergi'ye 349 mimar ve firma, 177 eser (toplam 195 pano) ile katılmıştır. Sergiye katılan eserler arasından, Yapı ve Proje dallarında 28 Ödül Adayı belirlenmiştir. 2002 Ödül döneminde uygulandığı gibi, bu yıl da Seçici Kurul çalışması sonunda Büyük Ödül ile Mimarlığa Katkı dalındaki ödüller hemen açıklanırken, Yapı ve Proje dallarında ise sadece ödül adayları duyurularak, ödüller 12 Nisan günü gerçekleşen ödül töreni sırasında açıklandı.

IX. Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri Komitesi; Aydan BALAMİR (Başkan), Oğuz BULHAZ, Nurçin ÇELİK, Cüneyt AKBULUT'dan oluşuyor, Sekreterliği Bayar ÇİMEN yürütüyordu. Seçici Kurul'da ise Nejat ERSİN (Başkan), Zeynep AHUNBAY, Ziya TANALI, C. Abdi GÜZER, Tevfik TOZKOPARAN yer aldı.

9. Ulusal Mimarlık Sergisi 12-21 Nisan tarihleri arasında Çağdaş Sanatlar Galerisi'nde idi.

BÜYÜK ÖDÜL (Sinan Ödülü):

Meslek yaşamı boyunca ürettiği proje ve yapılarla eğitim, meslek ve kültür ortamını çok boyutlu olarak etkilemiş; tasarım ve yaşam kalitesine yönelik değerlerin toplum kültürü içinde yüceltilmesi doğrultusunda öncü çalışmaları; ve mesleğin toplumsal kabul ve saygınlık kazanmasında süreklilik gösteren çabaları nedeniyle, tüm yaşamını mimarlığa adanmış olmakla tanınan, meslek ortamında 'usta mimar' olarak bilinen BEHRUZ ÇİNİCİ'ye oybirliği ile verilmiştir.

MİMARLIĞA KATKI DALI BAŞARI ÖDÜLLERİ:

Eğitimi kişiliğinin yanı sıra, gerek özgün araştırmaya dayalı yayınları gerekse mimarlığın alternatif durumlarına ve olağan dışı boyutlarına yönelik deneme tarzındaki yazıları ile mimarlık ortamına sağladığı çok boyutlu katkı; ve mimarlığın farklı kurumsal ortamlarına yönelik olarak verdiği gönüllü ve kesintisiz destek nedeniyle, Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. GÜRHAN TÜMER'e oybirliği ile;

Mimarlık eğitiminde 'yapı stajı' deneyimini, lisans programı içinde zorunlu yaz uygulamalarıyla kazandırmaya yönelik özgün bir uygulama oluşu; 1958 yılından beri kırsal yerleşimlerde yürütülen uygulamalarla kurumsallaşarak sürdürülüşü, ve geliştirilmiş yapı-mekan üretimleri ile mimarlık kültürünün yerel ortamlarla buluşmasına yönelik katkıları nedeniyle ODTÜ MİMARLIK BÖLÜMÜ YAZ UYGULAMALARI PROGRAMI'na oybirliği ile verilmiştir.

Seçici Kurul ayrıca:

Mimarlık ve kentle ilgili uluslararası sergilerin; söyleşi, panel, sempozyum ve atölye çalışmalarının düzenlenip yayınlarının yapılmasına öncülük ederek, mimarlık kültürü ve mesleği için bir etkinlik odağı ve kültürler arası bir köprü görevinde bulunan ANKARA ALMAN KÜLTÜR MERKEZİ / GOETHE ENSTİTÜSÜ'ne JÜRİ ÖZEL ÖDÜLÜ verilmesine oybirliği ile karar vermiştir.

Mimarlığa Katkı Ödülü: ODTÜ Mimarlık Bölümü Yaz Uygulamaları Programı

Büyük Ödül: Behruz Çinici Mimarlığa Katkı Ödülü: Gürhan Tümer

YAPI DALI Başarı Ödülleri:

Dış ve iç mekan kurgusunda geliştirdiği süreklilik, ve eğitim etkinliğini kurgusu ile destekleyen nitelikli iç mekan anlayışı; teknolojinin evcilleşmiş kullanımı, malzeme duyarlılığı, ve özgün detay geliştirilmesine gösterilen özen nedeniyle Semra Uygur ve Özcan Uygur'un TED ANKARA KOLEJİ YUMRUBEL YERLEŞKESİ, LİSE yapısına oybirliği ile;

Yer aldığı imar içinde özenli konumlanması, çekinmeden üzerine gidilen sıradanlık aracılığıyla erişilen seçkinlik ve zaman ötesi klasik kimlik; bu doğrultudaki tutumun sürekliliğini sağlayan, azaltarak varılmış bütün, ölçü, ölçek ve ayrıntılardaki paralel dikkat nedeniyle Kaya Arkoğlu'nun MERSİN DENİZ TİCARET ODASI yapısına oybirliği ile;

Çevreyle ilişkide üstün duyarlılık, kullanılan dilde karşıtlar arasında gözetilen denge ve zıtlıkların özgün kurgusu; iklim ve yer referanslı bir 'saçak yapı' yoluyla, malzeme ve biçim rafinelğine dayalı yerleşik değerleri sorgulayan, ve bu sorgulamayı estetiğin alternatif örgüsüne yönelik inançlı ısrar ve tutarlıkla sürdürüşü nedeniyle Kenan Güvenç ve Gülnur Özdağlar Güvenç'in FETHİYE KÜLTÜR MERKEZİ yapısına oyçokluğu ile (karşı oy Nejat Ersin) verilmesine karar verilmiştir.

YAPI DALI 'Koruma-Yaşatma' Başarı Ödülü:

Dünya mirası bir site ait önemli bir kültür varlığının zamanla bozulan taş dokusunun dikkatle sağlaştırılması, bezemelerinin özenle yenilenmesi, çevresel sorunlarının koruyucu önlemlerle çözülmesi, ve iç mekanın gezilip algılanmasına yönelik yeni işlev düzeni ile KA-BA Eski Eserler Koruma ve Değerlendirme Mimarlık Ltd. çalışması olan ÜRGÜP SARICA KİLİSE KORUMA ONARIM VE SERGİLEME PROJESİ'ne oy birliği ile verilmiştir.

YAPI DALI Onarım Özel Ödülü:

Boğaz peyzajının 18. yüzyıldan günümüze ulaşan değerli bir bileşenin, özgün ayrıntılarına saygı gösterilerek çağdaş yaşama uyarlanması sırasında sergilenen başarı nedeni ile F. Feyza Cansever'in SADULLAH PAŞA YALISI ONARIM PROJESİ'ne oybirliği ile verilmiştir.

YAPI DALI 'Yaşam Çevresi' Başarı Ödülü:

Yapıları hafif arka plan unsurları olarak kullanan, ve dış mekan sürekliliği ve kullanımını öne çıkaran yaklaşımı ile Boran Ekinci'nin FETHİYE ECE MARİNA çevresinin, 'Yaşam Çevresi' kategorisinde değerlendirilmesine ve bu kategoride ödüllendirilmesine; malzeme, teknik ve dil bütünlüğünü kurgulama ve inceltmede üst düzeyde bir çizgi elde edişi nedeniyle oy birliği ile karar verilmiştir.

PROJE DALI Başarı Ödülleri:

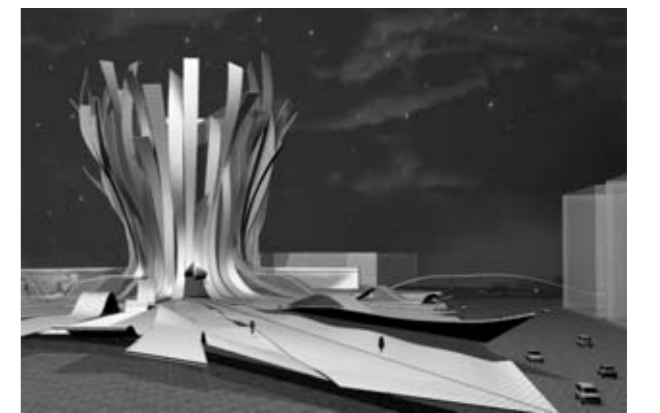
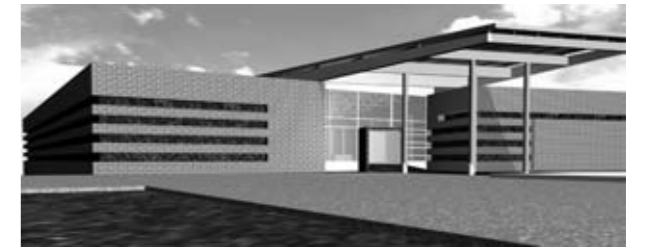
Bilinen estetik değer ve teknik unsurlar içinde kalmasına karşın, özellikle detay ve ölçek duyarlılığı ile, tasarımı benzerlerinden farklı kılan duyarlı yaklaşımı; farklı işlev katmanları arasında uyumu sağlayan başarılı optimizasyonu, tekrarlara karşın biteviyelik tehlikesini ortadan kaldıran ölçülü parçalanmaları, bütünü kurgulamaya yönelik etkin yaklaşımı ve çağdaş kimliği nedeniyle Emre Arolat ve Gezin Evren'in TUNUS MAHDİYYA'DA OTEL VE KONUT projesine verilmesine oybirliği ile,

İçinde bulunduğu yerleşim ve dış mekan kurgusu ile oluşturduğu bütünlük; yapı programının ele alınışında vurgulanan kentsellik anlayışı; güçlendirilerek öne çıkarılan kültürel altyapı kavramı; ülkemiz mimarlığında genellikle eksikliği gözlenen özgün mimarlık dili ve 'kendi gibi olma' arayışını, devşirilmiş kalıplarla başarı olasılıklarına üstün tutarak, riskle yüzleşmeyi de cesaretle göğüsleyişi nedeniyle Erdal Sorgucu'nun ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ SOSYAL AKTİVİTE MERKEZİ projesine verilmesine oybirliği ile karar verilmiştir.

PROJE DALI 'Fikir Sunumu' Ödülleri:

Mimarlık ve kültür ortamının güncel durumuna yönelik sorgulamaları masalsi bir manifesto yoluyla, ve savunulan masum dünyayla örtüşen naif bir sanat dili ile destekleyerek anlatan Gülseren Kayın Öker'in HİÇBİR YER PROJELERİ sunuşuna verilmesine oybirliği ile,

Yapının bağlamla ilişkisinde belirleyici olan fiziksel sınır kavramının sorgulanması ve mimari soyutlamaya yönelik tasarım denemesi ile Özgür Kemal Zaimoğlu'nun ÜTOPIK MİMARİ TASARIM, OTEL BİNASI sunuşuna verilmesine oybirliği ile karar verilmiştir.

MESLEK ve BİR ÖMÜR

Mimarların meslekte 30-40-50 ve 60. yıllarını kutladığımız törenlerden bu yılki 11 Nisan 2004'de, Ankara Palas'da yapıldı. Yıllar sonra ilk kez bir araya gelenlerin kucaklaşmalarına, anı tazelemelerine, kahkaha ve gözyaşının bir arada olduğu karşılaşmalara sahne oldu bir kez daha Ankara Palas. Mimarlar Odası'nın kendisini var eden üyelerine duyduğu vefa borcunun böylesine hoşnutlukla ve minnetle karşılanması ise bu geceyi hazırlayanların duygu dolu anlar yaşamalarına neden oldu.

30 ve 40 yılını dolduran mimarların "anı cetvellerini" almalarıyla başlayan, yemek ve dansla süren törenin en heyecanlı dakikaları, 50. Yılı tamamlamış 9 mimar üzerine hazırlanan Meslek ve Bir Ömür belgeselinin izlenmesiyle yaşandı. Bu yılın bir özelliği olsa gerek, bu 9 mimarın tümü aynı sınıftan, İTÜ 1954 mezunları idi. Fuayede kurulan sergi panolarında, her mimar için hazırlanan anı posterindeki okul yıllarına ait fotoğraflarda diğerlerinin de kendilerini bulmaları, sergilerin önünde uzun ve keyifli sohbetlere vesile oldu.

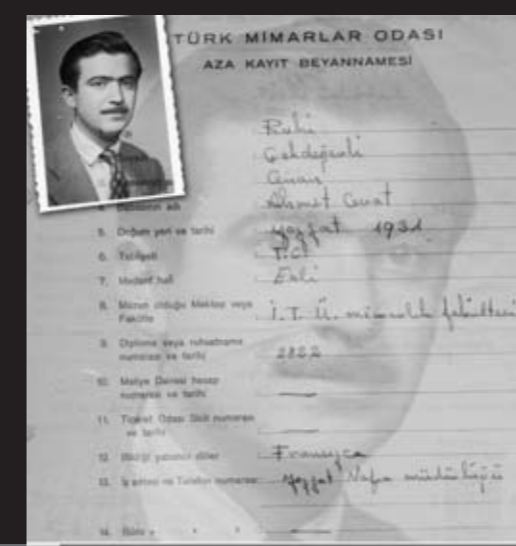
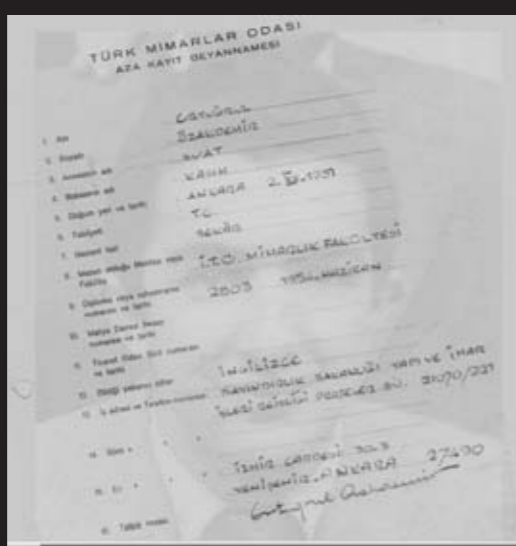

İTÜ Mimarlık Fakültesi 1957 Haziran dönemi mezunlarından. Yurtiçindeki ve yurtdışındaki mesleki çalışmalarını sırasında, Proje Mimarlığı, Kontrol Amirliği, Daire Başkanlığı, Üst Düzey Yöneticilikleri, Öğretim Üyeliği ve Danışmanlık hizmetlerinde bulundu.

Yurtiçi ve Yurtdışı proje yarışmalarında çeşitli ödüller aldı. Hizmet verdiği çeşitli resmi kuruluşlardan takdimnameler kazandı.

1986 yılında kendi dileğiyle emekli oldu. Emeklilik sonrası bir fotoğraf, yedi yağlıboya resim sergisi açtı. Halen sahibi olduğu bir bahçenin işleriyle ve atölyesinde yağlıboya resimle uğraşıyor.

M. Ertuğrul Özakdemir

Ruhi Çokdeğerli

1931 yılında Yozgat'ta doğdu. 1954'te İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesinden mezun oldu. 1954-1955 'de Yozgat Valili emrinde sözleşmeli fen adamı olarak çalıştı. 1956 Mayıs 57 Deniz K.K. Karargahında askerlik görevini yaptı. Aynı karargahta 1958'e kadar kontrol mühendisi olarak çalıştı. 1958'de Ankara Belediye Reisiliği İmar Müdürlüğünde sözleşmeli teknisyen; 1958-1961'de Karayolları Gn. Md. Sabit Tesis Yolboyu İnkişaf Reis Müavinliğinde Proje Bürosu Şefi ve Um.Md. Binası kontrolü, 1961-1967'de İmar ve İskan Bakanlığı Mesken Gen. Md. de Mesken Fen Kurulu , Proje Fen Kurulu Müdürü ve Gecekondular İşleri Dairesi Başkanı olarak çalıştı. 1983'de Yozgat Kız Öğretmen Okulu İnşaatı, Yozgat Özel İdare Binası ve Çarşı Sitesi İnşaatı, Yozgat Belediye sarayı İnşaatı Mimarı ve Tesiat Projeleri tanzimi ihale dosyalarının hazırlanması ve tasdik işlerini yaptı. 1964-1965'te Fransa'da şehir ve mahalle planlaması, konut problemi, pre-fabrikasyon inşaat sistemleri üzerinde çalıştı 1967-1969'da SEKA Çaycuma Sosyal Site İnşaatı Şantiye Şefi, Ankara İmar Limitet Şirketi Çankaya 190 daire Sosyal Mesken İnşaatı Yüklenici ve Şantiye Şefliği yaptı.

1972-1982'de TRT Kurumu Genel Müdürlüğünde Yapım İşleri Müdürü, 1982-1988'de Havalan Hava Elektronik Sanayi ve Ticaret A.Ş. İnşaat Müdürü ve Kontrol Amiri olarak görev yaptı.

1988'den beri serbest olarak mesleki faaliyette bulunan Ruhi Çokdeğerli Fransızca ve İngilizce bilmektedir.

Nevin Çokdeğerli ile evlidir, iki mühendis oğlu, beş torunu vardır.

Enis Kortan

Prof. Dr. Enis Kortan (Vidin 1932), Ankara Maarif Koleji (TED), Atatürk ve Taksim Liselerinde orta; ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Yüksek Öğrenimini yaptı. (Yüksek Mühendis Mimar, 1953)

Serbest mimarlık büro faaliyetleri sırasında, bir tanesi uluslararası düzeyde olmak üzere on bir adet mimarlık proje yarışmasında çeşitli ödüller kazandı ve çok sayıda mimarlık eseri vücuda getirdi; birçok mimarlık yarışmasında da jüri üyeliği yaptı.1957 yılında ABD'ye gitti ve New York'ta, Marcel Breuer'in ve sonra da Skidmore, Owings, Merrill'in bürolarında görev aldı. Modern mimarlığa önemli katkıları olan mimarlardan Louis Kahn, Frank Lloyd Wright, Ludwiy Mies Vander Rohe, Walter Gropius, Eero Saarinen, Gio Ponti v.d. tanıştı ve mesleki ilişkiler kurdu.

Yurda döndükten sonra 1964 yılında ODTÜ'ye öğretim görevlisi olarak katıldı, 1973'te Doçent, 1978'de Profesör oldu. ODTÜ Mimarlık Fakültesinde Dekan Yardımcılığı ve iki defa Mimarlık Bölüm Başkanlığı, Üniversite Yönetim Kurulu Üyeliği, ODTÜ Geliştirme Vakfı Yönetim Kurulu Üyeliği, T.C. Kültür Bakanlığı, Taşınmaz Varlıklar Bölge Kurulu Üyeliği görevlerinde bulundu.

1985 Yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Sistemik Felsefe Kürsüsünde 'Mimarlıkta Estetik' konusunda doktora yaptı. Prof. Kortan, araştırmalarını çoğunlukla Modern Türk Mimarlığı üzerine yoğunlaştırmıştır. Eserleri arasında 'Türkiye'de Mimarlık Hareketleri ve Eleştirisi 1950-1960' ve ikinci cildi (1960-1970), 'Çağdaş Üniversite Kampusları Tasarımı', 'ODTÜ Gaziantep Kampusu', 'Sydney Opera Binası', 'Ronchamp Tapınağı', 'Le Corbusier Gözüyle Türk Mimarlık ve Şehirciliği', 'Mimarlıkta Teori ve Form', 1950'ler Kuşağı Mimarlık Antolojisi', '20. yüzyıl Mimarlığına Estetik Açısından Bakış' gibi kitaplarla çok sayıda bilimsel ve sanatsal yazıları ve araştırmaları mevcuttur.

1999 yılında, yaş sınırlaması nedeniyle emekli olmuştur; halen serbest mimarlık yapmaktadır.

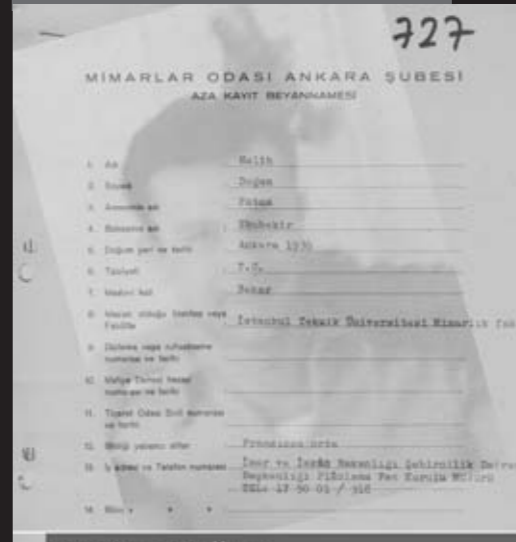
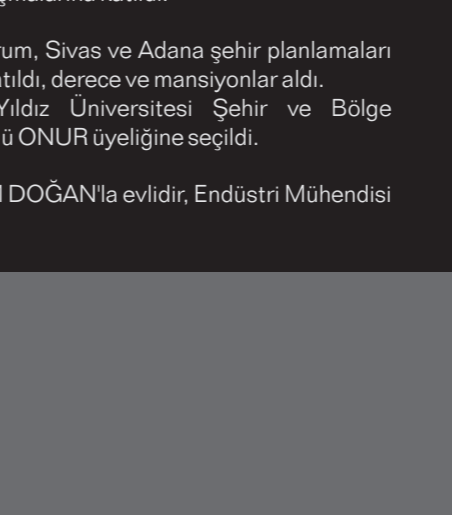
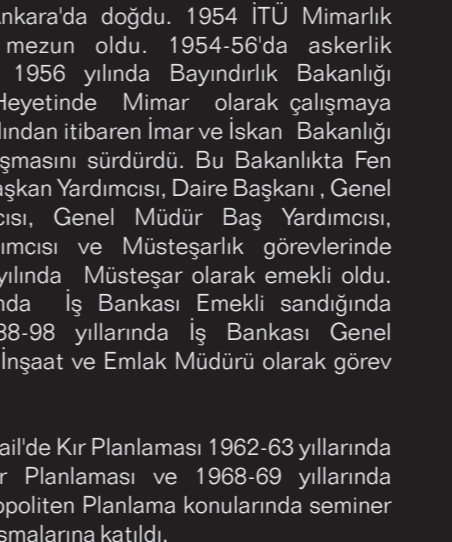
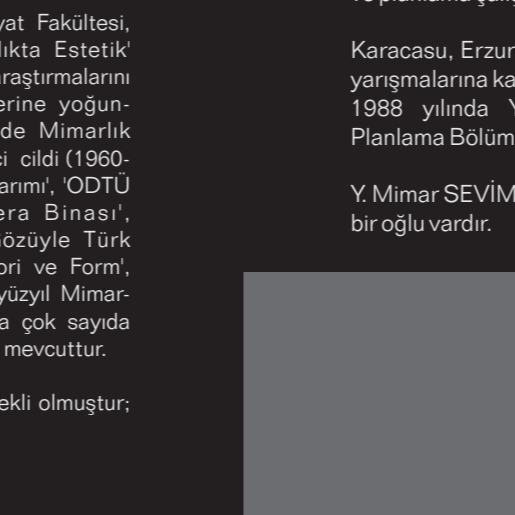
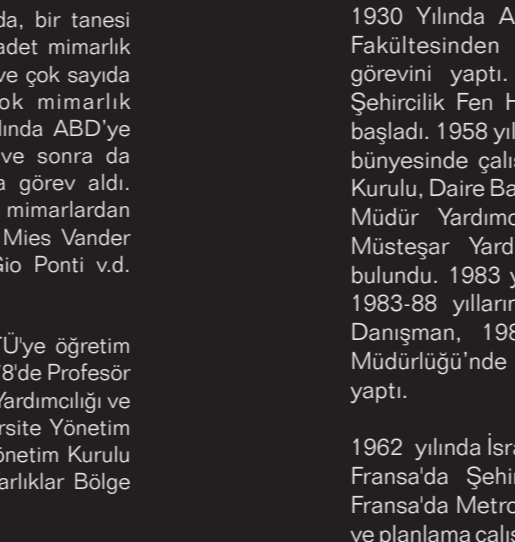
Melih Doğan

1930 Yılında Ankara'da doğdu. 1954 İTÜ Mimarlık Fakültesinden mezun oldu. 1954-56'da askerlik görevini yaptı. 1956 yılında Bayındırlık Bakanlığı Şehircilik Fen Heyetinde Mimar olarak çalışmaya başladı. 1958 yılından itibaren İmar ve İskan Bakanlığı bünyesinde çalışmasını sürdürdü. Bu Bakanlıkta Fen Kurulu, Daire Başkan Yardımcısı, Daire Başkanı , Genel Müdür Yardımcısı, Genel Müdür Baş Yardımcısı, Müsteşar Yardımcısı ve Müsteşarlık görevlerinde bulundu. 1983 yılında Müsteşar olarak emekli oldu. 1983-88 yıllarında İş Bankası Emekli sandığında Danışman, 1988-98 yıllarında İş Bankası Genel Müdürlüğü'nde İnşaat ve Emlak Müdürü olarak görev yaptı.

1962 yılında İsrail'de Kır Planlaması 1962-63 yıllarında Fransa'da Şehir Planlaması ve 1968-69 yıllarında Fransa'da Metropolitan Planlama konularında seminer ve planlama çalışmalarına katıldı.

Karacasu, Erzurum, Sivas ve Adana şehir planlamaları yarışmalarına katıldı, derece ve mansiyonlar aldı. 1988 yılında Yıldız Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü ONUR üyeliğine seçildi.

Y. Mimar SEVİM DOĞAN'la evlidir, Endüstri Mühendisi bir oğlu vardır.

Nihat Yücel

1920 yılında İstanbul'da doğan Nihat Yücel, ilk ve orta öğrenimini Eskişehir'de, liseyi İstanbul'da tamamladıktan sonra girdiği İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nden 1945 yılında mezun oldu. Ankara'da İller Bankası'nda başladığı mesleki çalışmalarına, Ankara Belediyesi İmar müşavirliği ile devam etti. Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü ve Ereğli Demir Çelik Fabrikalar Yerleşim projeleri çalışmalarına katıldı. 1955-1968 yılları arasında, yarışmasında 1. Ödülü kazandığı Ankara İmar Planı'nı hazırladı, bu esnada, Salihli, Esentepe, Buca, İskenderun, Merzifon imar planlarını, Emlak Bankası Atatöy 6-10. Mahallelerin imar planlarını ve konut tip projelerini tasarladı. 1948 yılından başlayarak 1972 yılına kadar İstanbul Açık Hava Tiyatrosu, Ereğli Demir Çelik Fabrikaları Genel Müdürlüğü, Karadeniz Ereğli TED Koleji gibi yapıların projelerine imza attı. Bir çok proje yarışmasında jüri ve danışman jüri üyesi olarak yer aldı, katıldığı yarışmalardan çok sayıda ödülleri kazandı. 1951 yılında evlendiği Lülübar Yücel ile yaşamlarını çok sevdiği Ankara'da sürdürüyorlar.

Amerika Birleşik Devletlerinde eğitimlerini gören ve orada yaşamaya devam eden bir oğul ve bir kızları ile üç kız torunu var.

Nihat Yücel

1930 yılında İstanbul'da doğdu. İlkokulu Anadolu'da, Orta Okul ve Liseyi Galatasaray'da bitirdikten sonra İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden 1954 Haziran'da "Yüksek Mühendislik Diploması" aldı.

Yılmaz Güner

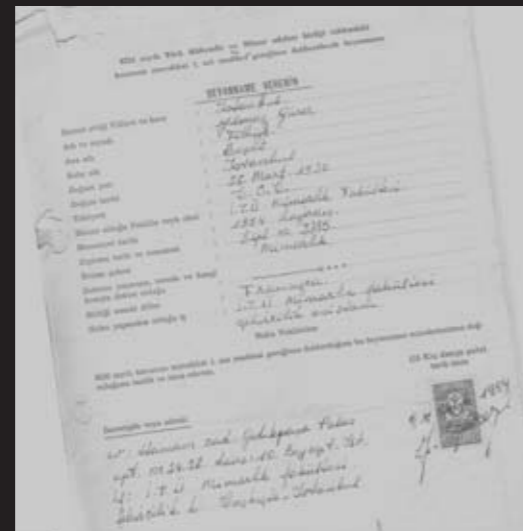
4 yıl süreyle Şehirçilik Kürsüsü'nde Prof. Kemal Ahmet Aru'nun asistanlığını yaptı. Askerlik görevinden sonra İller Bankası'nda, daha sonra İmar ve İskan Bakanlığı Bölge Planlama Dairesi'nde çalıştı.

1961-1963'de İsrail'de Kırsal Planlama Semineri'ne katıldı, Fransa'da staj yaptı, Paris'de IRFED Enstitüsü'nde üniversite sonrası Bölge Planlama Diploma eğitimi aldı. Fransa'da İmar Bakanlığı'nda staj yaptı, Paris'de IRFED Enstitüsü'nde üniversite sonrası Bölge Planlama eğitimi geçirdi. 1963'de Bölge Pl. Daire Başkanı, 1968'de Planlama Gn. Md. Yardımcısı, 1971'de Müsteşar Yardımcısı oldu. Mesleğinin ilk 10 yılında, önceleri Prof. Kemal Ahmet Aru ekibinde, sonraları diğer meslektaşlarıyla proje yarışmalarına katıldı.

1963-1976 yılları arasında OECD, Avrupa Konseyi, BM, NATO, gibi uluslararası Kuruluşların düzenlediği üst düzey toplantılarda Türkiye'yi temsil etti. 1972'de Stockholm Dünya Çevre Konferansı'nda Avrupa adına Başkan Yardımcısı seçildi. 1976-1984 arası, BM Kuruluşları Merkezlerinde; UNEP ve UNCHS'de üst düzey uluslararası sorumlu olarak görev aldı.

1984-1990 arası Bayındırlık Bakanlığı Danışmanı oldu. Bu dönemde Paris'de OECD Arsa Politikası Çalışma Komitesi Başkanlığı görevini de yüklenildi. 1990-2003 arası, Türkiye Müteahhitler Birliği (TMB), 1992-2003 arası da Uluslararası Müteahhitler Birliği (UMB) Genel sekreteri oldu. 2003 yılının ikinci yarısından bu yana TMB Başkanı'nın yanı sıra Danışmanı olarak görev yapmaktadır.

Yaklaşık 30 yıldır Yüksek Mimar Özgül GÜRER ile evlidir. Bilkent Üniversitesi, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi'nde okuyan bir oğulu var.

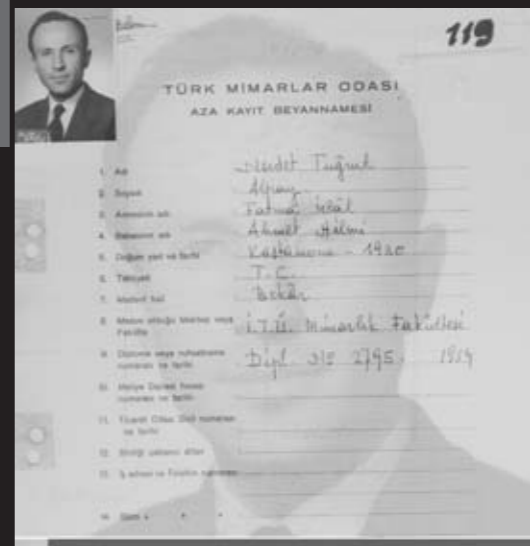

1930 yılında Kastamonu'da doğdu. 1954 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. 1954-1955 yılında askerlik görevini yaptı. 1956-1959 yılları arasında Nazilli Belediyesi'nde İmar ve Fen İşleri Müdürü, 1959-1961 yıllarında Tefvik Kuyuş İnşaat'da şantiye şefi, 1961-1963 yıllarında İmar ve İskan Bakanlığı Mesken Gn. Müdürlüğü'nde proje tanzim şefi olarak çalıştı. 1963-1964 yıllarında mimari şirketinin bir inşaatında fenni mesul olarak görev yaptı. 1964-1965 yılında İmar ve İskan Bakanlığı Planlama Genel Müdürlüğü'nde Uzman, 1965-1967 yıllarında Tim Ltd. şirketinde şantiye şefi, 1967-1968 yılları arasında da Etibank Genel Müdürlüğü'nde proje mimarı olarak görev aldı. 1968 yılında TRT Yapı İşleri Dairesi'nde müdür olarak çalışmaya başlayan Necdet Tuğrul ALPAY çalıştığı birimin başkanlık olması üzerine önce başkan yardımcısı sonra da başkan olarak görev yaptı ve 1981 yılında emekli oldu. Emekli olduktan sonra, 1981-1983 yılları arasında Endem İnşaat ve tic. a.ş.'de şantiye şefi olarak çalıştı. 1983-1992 yılları arasında da Emlak Bankası'nda görev alarak Ankara 4. Devlet Mahallesi'nde kontrol şefliği, TBMM Milletvekili Lojmanları inşaatında kontrol amirliği yaptı ve TRT Genel Müdürlük Sitesi inşaatında kontrol şefi olarak görev aldı. 1992-2003 yılları arasında bir süre Unsal İnşaat 'da Teknik Müdürlük yapmış geri kalan uzun bir sürede Metroplan Ltd. Şirketi'nde muhtelif toplu konut projeleri ile MKE Kurumuna ait bazı projeler için müşavirlik, mühendislik hizmetleri ve inşaat işlerine ait ihale ve sözleşme dosyalarının tanzimini gerçekleştirmiş, zaman zaman da kontrollük görevi yüklenmiştir.

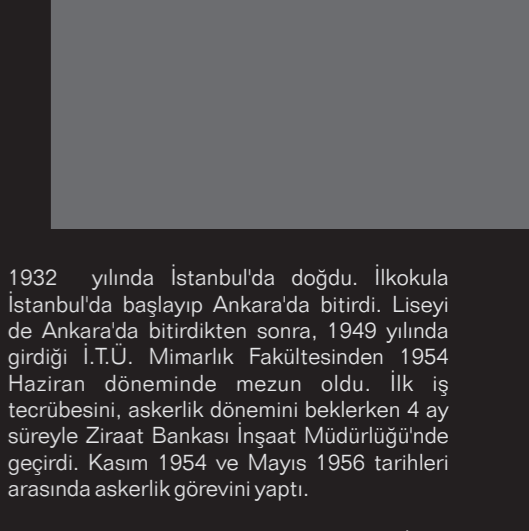
Tülay ALPAY ile evli olup iki oğulu vardır.

Necdet Tuğrul Alpay

İlhan Erol

1932 yılında İstanbul'da doğdu. İlkokula İstanbul'da başlayıp Ankara'da bitirdi. Liseyi de Ankara'da bitirdikten sonra, 1949 yılında girdiği İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesinden 1954 Haziran döneminde mezun oldu. İlk iş tecrübesini, askerlik dönemini beklerken 4 ay süreyle Ziraat Bankası İnşaat Müdürlüğü'nde geçirdi. Kasım 1954 ve Mayıs 1956 tarihleri arasında askerlik görevini yaptı.

1956-1961 yılları arasında Ankara İmar Müdürlüğü'nde çalıştıktan sonra, serbest hayata atılarak 1961 yılında kendi mimari bürosunu kurdu. Proje çalışmalarının yanında de büro inşaatları yaptı. 1983 yılında T. Emlak Kredi Bankası'nın ana yüklenicisi olduğu M.S.B. Çankaya-Yıldız 2020 Konut İnşaatlarında şantiye şefi ve 3. Devlet Mahallesi İnşaatlarında Kontrol Amiri olarak göreve başladı. 1986 yılında T. Emlak Kredi Bankası'na İnşaat ve Proje Müdürü olarak atandı ve 25 yıllık serbest çalışmadan sonra yeniden devlet memurluğu başladı. Bankanın Anadolu Bankası ile birleşmesiyle Emlak Bankası A.Ş. adını alan kuruluşta, Türkiye'nin ilk, en çağdaş, en büyük toplu konut yerleşimlerinin inşasında, müdür, koordinatör, genel müdür yardımcısı ve yönetim kurulu üyesi olarak emeği geçti. 1997 yılında yaş haddi sebebiyle emekliye ayrıldı. Halen Ankara'da serbest çalışmaya devam etmektedir.

TANSEL EROL ile 1954 yılından beri evli olan İlhan Erol'un; mimar bir kızı, şehir plancısı damadı, grafik tasarımcısı bir kız torunu ile ise son sınıfta bir erkek torunu vardır.

YOLCULUĞUN SONU ANKARA MI OLMALI?

İhsan Duygulu

"Ve vaki oldu ki, Kain (Kabil) kardeşi Habil'e karşı geldi ve öldürdü" (Tevrat, Tekvin 4:1-8) "...kardeşini boğazlayan Kain gibi olmayalım. Neden boğazladı onu? Çünkü kendi işleri kötüydü, kardeşinin işleri ise doğru. Kardeşlerim, dünyanın sizden nefret etmesine şaşmayınız. . . İnsan kardeşinden nefret eden kişi adam öldürendir. Adam öldürenin varlığında ise sonsuz yaşamın barınmadığını biliriz. (Yeni Antlaşma-İncil; Yuhanna'nın 1. mektubu 3:12-15).

Kain tarımcı, Habil ise çobandı. Konu yerleşik ile göçerin, yerleşik ile dışarıdan gelenin çelişkisidir. Yerleşik dışarıdan geleni öldürür, fakat bununla kendi değerlerini koruyamaz, farklılaşır, saadeti bulamaz.

Geleneksel kültürlerde konuğa saygı ve hoşgörü gösterilir. Konuk, konuk olduğu sürece. Gelen süresiz kalmak isterse, konukseverlik düşmanlığa dönüşebilir. Bölgesini koruma altına almak, savunmak içgüdüsel bir davranıştır. Köpek dişlerini gösterir, geyik boynuzlarını, duvarlar örülür, dikenli teller gerilir, mayın tarlaları döşenir. Önce gelen sonra gelene göre işgal ettiği yerde daha fazla hakkı olduğunu düşünür. Belediye otobüsünde kimse kolayca sonraki duraktan binene yerini vermek istemez, oturduğu koltuğu ineceği durağa kadar kendinin bilir. Yaşlılar sağlıklı olsalar bile dünyaya daha önce geldikleri için, otobüsdeki koltuğa gençlerden daha fazla hakları olduklarını düşünürler. Önce gelen gecekonducu sonra gelene kamu arazisini satar, vakıf malında kiracı olan, yerini ancak hava parası karşılığı terkeder.

Ankara'nın sorunu denizinin olmayışı değildir. İstanbul ile Ankara arasındaki fark coğrafyalarla açıklanamaz.

1920 öncesi Ankara'nın ne olduğu on yıl önceki Mühye Köyü"nden anlaşılabilir. Burası 1920'lerde yoktan var edilmedi, binlerce yıldır vardı insanları ve çevresindeki diğer yerleşkelerle. İstanbullu konuklar kalmaya karar verince Orta Anadolu'da, bir de yanlarına eski Tanzimatçılar, İttihat-Terakkiciler, Osmanlılar, Padişahçılar ve yeni Cumhuriyetçiler, sosyalist, faşist, sosyaldemokrat, bolşevik, apolitik, musevi, hristiyan, ateist, müslüman, İtalyan, Avusturyalı, Alman, Macar, Türkçe bilen, bilmeyen, az bilen, bir sürü insanı da çağırdılar, Orta Anadolu'ya yeni bir kimlik, görünüş, kültür icat etsinler diye. Şark ekspresi ile İstanbul aktarmalı gelenlerden, siyasi ve sanatsal görüşlerinden dolayı 1934'de Prusya Sanatlar Akademisi üyeliğinden

çıkartılmış Bruno Taut, buna karşın mesleki başarının yanında, kesin olarak nasyonal-sosyalizme düşünce ve eylemle bağlılığın ön koşul olduğu Goethe madalyasının sahibi (1942) Paul Bonatz, Mussolini'nin heykeltraşı, Hitler rejiminin vazgeçilmez sanatçısı (Unersetzlicher Künstler) Josef Thorak, komünist Schütte'ler. Ne baş döndürücü bir çeşitlilik.

Ankara, Brasilia gibi Goias boşluğuna, Manauas gibi nerdeyse insansız Amazon kıyılarında kurulmadı. Orta Anadolu, 1 metre 43.5 cm genişlikteki tek bir ray hattı ile dışarıdan getirilen, benimsetilmek istenenlere karşı inatla savaştı, bir istridye gibi içine sokulan bu yabancı cisimleri Altındağ, Mamak gibi oluşumlarla sardı. Her türlü zorlama estetikleri, kendi antikoru Keçiören-Estetiği ile yendi. Bundandır, bir bölüm Ankara'dakiler, kültürel hava kabarcık ve sosyal uzay kıyafeti gettolarında yaşayabiliyorlar ancak, ama kabarcık patlar, koruyucu delinirse ne olacak?

Bu gerçeği gizlemeye çalışanlar, Ankarayı dar çerçeve içindeki resimlerle bize tanıtmaya özen gösteriyorlar, bizlere objektifi biraz yana kaydırma özgürlüğünü vermeden. Bakılması gereken çerçeve ve yönün dayatılması; yerleşğin, gelenleri, getirilenleri öldürmesinin bir sonucu, Ankara'da güzel adına gösterilen ne varsa bir cesetin ayrıntılarıdır halbuki. Kaldı ki Ankara, yapanları tarafından bile varılması bir yer olarak düşünülmemiş. Viyana'nın ve Budapeşte'nin, Zürih'in hatta Belgrat'in tren istasyonları son durak olarak tasarlanmış, seyahatinizi devam ettirseniz bile oraların varılacak, kalınacak yerler oldukları anlatılmak istenmiş. Fazla uzağa gitmeyelim, Haydarpaşa ve Sirkeci'ye gelenler de yolculuklarının sonundadırlar, olmak istedikleri yere kavuşmuşlardır. Ankara'da raylar belirsiz bir yerden gelir ve durmadan devam eder, orada durmalı mı, kalmalı mı, yoksa trenden hiç inmeyip yola devam mı etmeli belli değildir. Yolları da öyledir Ankara'nın. Kuzeyden gelip hiç durmadan güneye gidersin, aynı batıdan doğuya olduğu gibi, Kızılay kavşağına yonca yaprağı viyadüğü yapılsa orada da hızımızı artık kesmemiz gerekmez. Yoksa burası acele ve donuk yaşanılması sorunlu olan bir sürgün yeri mi?

Gerçeği çekinmeden itiraf edelim: Şu an Ankara bir topyekün başarısızlığın anıtı, gelin başka yerde yenisini kuralım, ve eskisini gelecek kuşaklara bir uyarı olarak, olduğu gibi bırakalım.

DÜNYAYA HANGİ GÖZLE BAKARSANIZ...?

Şevki Vanlı

Sanatlar arası her katılımın, eklediğinden fazlasını eksilttiğinden korkarım. Ortak değerler dışında, her sanatın kimliğini oluşturan niteliklerin çok kez karşıtlıklar içerdiğini düşünürüm. Aksi halde her biri çok güçlü tanımlara sahip sekiz sanat olmazdı...

1960'ların ilk yılları, C. Bektaş, belki de ilk kitabının önsözünü yazmamı istemişti... Doğal, onur duydum ve kitabı okudum. Konusu anımsadığım kadar, Sinan'dı. Büyük adamın mimarlığını anlatmıyor, onu yücelten güzel sözleri içeriyordu... Bana göre kitap, Bektaş'ın duygularının anlatımı, bir edebiyat denemesiydi... Ben de bunu yazdım... O da bunu böyle yayınladı... Bu yaklaşımın dünyadaki tartışmasının epeyce eski ve hatta kapanmış olduğunu söyleyebilirim. Son yarım yüzyıldır benim atladığım yeni yaklaşımlar varsa, öğrenmek isterim.

Herkesin bildiği gibi, Osmanlı İmparatorluğu'nda 20. yüzyılın başında yaşanan olumsuzluklara karşı halkı yüreklendirmek işini genç edebiyatçılar sahiplenmişti. Türklerin geçmişteki mimarlık başarıları da, konularında iyi bir yere sahipti... Böylece mimarlık ve edebiyat bizde birbirlerine pek ısındılar... Bu nedenle, yüz yıldır mimariye az veya çok, edebiyatçı gözüyle bakar, duygulanır, bir türlü konumuzda eleştirel ortamı oluşturamayız.

Mimar Gözüyle Sanatlar Arası Kısa Bir Gezi

Sanatların birlikte bir düzenlemede yer alması çok olağandır. Fakat aynı çerçevede birbirleriyle yarıştırlmaması, temel söylemin birbirine karışmaması koşuluyla... Örneğin bir yapıyı tanıtmak veya bir mimarlık düşüncesini açıklamak için çekilmiş fotoğraflar bu amacı gerçekleştirmek yerine, fotoğraf dilinde başarılı olmayı seçerse, bu bir mimar bakışı olmayacaktır.

Mimarın diğer temel sanatlarla nasıl geçindiğini bir düşünelim... Bir tiyatro, konser veya balede, gösteri veya dinleti başlayacağında ışıklar kapanır, mimarî karartılır, gösterinin bitiminde salon aydınlanır, mimarî de seyircinin yaşamına döner...

Barok bir mekânı desteklemek için, bir filmde barok müzik kullanmak veya tersinde, söylemin hedefi hiçbir zaman unutulamaz. Heykel ile yapının insana olan oranları, mimarının iç mekânla varoluşu, değerlerdeki ortaklığı çok sınırlamaktadır...

Resim, mimarın imgelerini saptamak, veya kontrol etmek, veya bir başkasına anlatmak için eskiden beri yardımcı marifet oalarak devreye girer... Pek çok dostumuz bu iki sanat arasında ilişki olduğuna inanır... İyi bir mimarın, rastlantı dışında iyi bir ressam olduğunu anımsamıyorum. Belki rönesans sanatçıları arasındaki beklenmedik ilgiler içinde bulunabilir. Edebiyatçılar çeşitli konular arasında dolaşırlar. Düşüncelerini ve özellikle duygularını, coşkularını okuyucuya iletmek için yazı dilini olabildiğince özgün, güzel düzenlemelerle kullanırlar... Konularını, duyguları içinden seçmeleri iletişimde kuşkusuz daha etkili olur... İnsanlar arasındaki güzel ilişkiler olabileceği gibi, güzel sanatların da onları çok duygulandıran bir duyarlık bölgesi olması doğaldır... Ama, bir edebiyatçının, başka bir sanattan söz

etmesi bir edebiyat olayıdır. Diğer sanat dalında, sanıyorum fazla bir anlamı yoktur.

Düşünürlerin Gözüyle Güzel Sanatlar

İşte burada biraz durmak gerekiyor... Sanıyorum, 20. yüzyıla kadar, güzel sanatlara, daha çok duyguların iletişimi gibi, yaşamın değerlerine bütünüyle içgüdüsel bir anlatım olarak yaklaşmıştır. Son yüz yıldır, düşünürler aracılığıyla sanatın gizemini anlamaya çalışmak, yetenekleri dönemin anlamı içinde yönlendirmek gibi çabalara girilmiştir. Yani sanatçının ortamına yeni birşeyler kazandırmak istenmiştir. Sanatın gizeminin anlaşılır hale gelmesi için, önce üretilen düşüncelerin iletişiminin olası kolay anlaşılır olması gerektiğini düşünürüm. Halbuki insan zekâ ve duygularında keşfe çıkanlar aradıklarını kolayca elde edemiyorlar. Varoluşçu Sartre bir sabah, dostlarıyla bütün gece tartıştıklarını, bir ara kendi dediğini, kendi dahi anlayamadığını, söyler...

Genelde düşünce arayışlarını uzaklarda sürdürenlerin, yeterince ulaşamadıkları bulguları açıkça anlatmakta güçlük çekmeleri anlayışla karşılanır. Fakat yaşamın bir parçası haline gelmiş düşüncelerin, duyguların anlatımında, iletişimi eksiksiz sağlamak, çok kolay anlaşılır olmak gerekli bir marifettir. Bunu başaramayan yazmamalıdır... Söylenenin önemini artırmak için anlatım cambazlığı yapmak nezakete sığmaz... Bir düşünceyi şiirle, simgeler dolu düz yazıyla anlatmak kuşkusuz olası, hatta güzeldir... Ama onların yeri edebiyat dergileri, fotoğraf albümleridir... Mimarlıktan söz ederken, diğer sanatlara geçen anlatımlar, o sanat dalına aittir...

Sanatlar Arası Yadırgadığım Arayışlar

Mimarlarımız arasında geçirdiğim uzun, zevkli ve dertli yıllar, onların "hobi"lerinin bazen temel kimliklerinin yerine geçtiğini gördüm. Örneğin, çok sayıdaki mimar hemen bir fotoğraf makinası edinir... Güzel fotoğraf çekmek bir başarı ve denemek herkesin hakkıdır. Fakat fotoğraftaki, edebiyattaki, resimdeki vb. başarıların mimarlıktaki başarıyla ilgisi yoktur. "Hobi"lerdeki başarı, ancak o kişinin bir başkasından biraz daha duyarlı, düzenlemeye eğilimli olduğunun işaretidir. Çünkü her sanat dalının kendine özel değerleri vardır ve ancak amatörükten öte ilişkiler içinde gerçek sonuç alınabilir.

Bu nedenle mimarlığı anlatmak için başka sanatları araya sokmak, mimarlık değerlerini saptırmak sonucunu verebilir.

Düşünürlerin söylemlerinden yararlanmak, söylemin gerçek bir mimarlık değeriyle buluşmasını yakalamak kolay olmadığı gibi zorunlu da değildir. Çünkü doğrudan mimarlığı anlatmaya çalışan yüz yıldır o kadar çok üretilmiş ve üretilmekte olan düşünce var ki, izlemek için bir mimarlık ömrü yetmez. Bunları bırakıp veya bunlara ek olarak, genel anlamlardan ayrıntılar seçmek, yazarı daha entellektüel göstermekten çok öteye götürmez. Ayrıca yanlış anlaşılmalara neden olur... Örneğin herhangi bir yapının vasat bir ayrıntısını güzel fotoğraflayarak, göreni duygulandırmamanın, sanırım zararı vardır. Çünkü, mimarî bir bütündür... Düzenleme / kompozisyon bir bütündür... Hatta yapı çevresiyle birlikte bir anlamdır. Bir ayrıntı fotoğrafı anlamlı olabilir... Bu fotoğraflarda mimarlık anlamı ararsak, gerçekleri saptırmış, bir mimarlık yayınının kocaman ve çok sayıda sayfalarını başka duyarlık alanları içine çekmiş, harcamış ve okuyucunun dünyasını karıştırmış oluruz.

Lütfen ışıkları mimariye çeviriniz... Her yayının bir amacı olmalı. Eğer yayınlarımızın isteği genel kültür ise, devam ediniz ve bütün bu söylediklerimi unutarak, beni affediniz.

Not: Mimarîde ayrıntılar için Mies'in söylediği, benim kastettiğim fotoğrafların anlamından başkadır. Yazıda sözü uzatmak istemedim.

Bekle Bizi İstanbul
Salkım salkım tan yelleri estiğinde
Mavi patiskaları yırtan gemilerinle
Uzaktan seni düşünür düşünürüm
İstanbul

Binbir direkli Haliç'inde akşamlar
Adalarında bahar Süleymaniye'nde güneş
Ey sen ne güzelsin ey kavgamızın şehri
İstanbul

Boşuna çekilmedi bunca acılar
Büyük ve sakin Süleymaniye'ne bekle
Parklarıyla, köprüleriyle, meydanlarıyla
Bekle bizi İstanbul

Tophane'nin karanlık sokaklarında
Koyun koyuna yatan çocuklarıyla bekle
Bekle zafer şarkılarıyla geçişimizi
İstanbul

Haramilerin saltanatını yıkacağız
Bekle o günler gelsin gelsin İstanbul
Sen bize layıksın bizde sana İstanbul
İstanbul

Boşuna çekilmedi bunca acılar
Büyük ve sakin Süleymaniye'ne bekle
Parklarıyla köprüleriyle meydanlarıyla
Bekle bizi İstanbul

Vedat Türkali

Milli Saraylar Gezisi

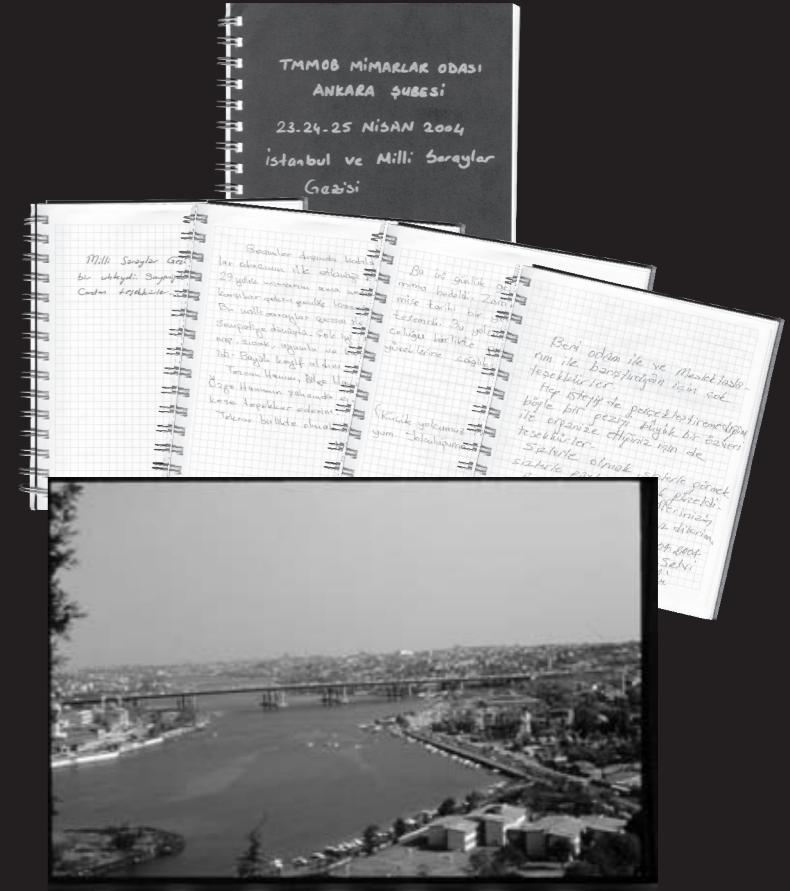
DÖNECEĞİZ GERİ, BEKLE BİZİ

Tezcan Karakuş Candan

Bir tatil gününün başlangıcında gecenin karanlığında çıktık yollara. Tarihin, efsanenin, denizin hayatın, şiirin, gizemin kenti İstanbul'du istikametimiz. Her zaman gidip geldiğimiz, gezdiğimiz İstanbul'a bu kez sarayları gezmek için gidiyoruz. İstanbul ve Milli Saraylar, belki de sonrasında devam edecek bir dizi İstanbul gezisinin ilki. İstanbul ve Camiler, İstanbul ve Külliyyeler, İstanbul ve Yalılar ...

Gece boyunca süren yolculuğumuz Beşiktaş ve Nişantaşı arasında kalan ve 18.yüzyıl tersane emirlerinden Hacı Hüseyin Ağa'ya ait olan İhlamur Kasrı'nda korulukta, mis gibi toprak ve erguvan kokuları arasında yapılan kahvaltıyla sonlandı ve aynı zamanda İstanbul turumuz da başladı. İstanbul bizi en erken saatlerde bir korulukta sessiz ve sakin karşıladı. Bizim için erken saatlerde açılan İhlamur Kasrı; TBMM Milli Saraylar dairesi çalışanlarının misafirperverliği ile kucakladı bizi. İhlamur Kasrı'ndaki gezimiz, yerleşim tarihi Bizans dönemine dek inen Yıldız Koruluğu içerisindeki Yıldız Sarayı Şale ile devam etti. Adını Fransızca'da "dağ evi" anlamına gelen "chalet"ten almış olan Yıldız Şale, 19.yüzyıl Osmanlı mimarlığının en ilgi çekici örneklerinden birisi. Köşkte zemini 406 m² olan tek parça Hereke halının bulunduğu tören salonunda 2. Meşrutiyet ilan edilmiş. Gözlerimiz hayranlık içerisinde bohemia kristalinden yapılmış avizelerde, porselen sobalarda gezindi durdu. Kulağımız hep bizi gezdiren rehberin sözlerindediydi. Zarif ahşap merdivenler, dokunmaya kıyamadığımız mermer trabzanlar, ceylan derisinden yapılmış sandalyeler, sedef işlemeli dolaplar, loş mekan bir anlık olsa bizleri o dönemlere götürdü ve getirdi. Korulukta yürürken erguvan kokuları takip etti bizi. Yemekten hemen sonra Maslak Kasrı'na gidecek ve günün yorgunluğunu orada bitirecektik. Onca yorgunluğa rağmen İstanbul bizi içine almıştı ve bütün yorgunluğumuz denizin mavi sularına karışmış kaybolmuştu. Sanki ilk defa geliyor gibiydik İstanbul'a, hiç görmemiş gibi ama yabancı değil...öylesine gizemliydi ki bahçeler, saraylar, sokaklar, meydanlar, avlular... Ertesi gün yağmurda yoğun bir temponun eşliğinde başladık Topkapı Sarayı'nı gezmeye. 23 Nisan'da onca kalabalığın arasında rehberimiz Gökçe DUMAN'la adımladık Topkapı Sarayı'nı... Kaşıkçı Elması gözlerimizi kamaştırdı. Padişahın özel görüşme odasının ses yalıtımının yapılan onlarca çeşmeyle sağlandığını bir kez daha hayretle dinledik. Bir İmparatorluğun gelişme dönemini Topkapı Sarayı'nda, bitiş ve yeni bir devrin başlangıcının mesajlarını da bütün ihtişamıyla Dolmabahçe Sarayı'nda dinledik. Fikir bazında da olsa Osmanlı camilerine esin kaynağı olan Ayasofya'da başımızı kaldırıp kubbeye baktığımızda, o ihtişam o büyüklük o görkemle başımız döndü gözlerimiz karardı... Doğu-Batı sentezinin bir ürünü duruyordu karşımızda. 916 yıl kilise 481 yıl camii olarak kullanılmış bu görkemli yapı bizi büyülemişti. Ve ayaklarımız artık bizi taşıyamayacak kadarda yorulmuştu. Bu yorgunluğu bir tek şey alabilirdi ve biz de onu yaptık. Tarihi Piyer Loti Kahvesi'nde çaylarımızı yudumlarken Haliç'in sularına kattık bütün ağrılarımızı. İkinci günümüz de bitiyordu İstanbul'da, iyi bir organizasyon, zaman aralıklarının bile yakalandığı

bir gezi her sorumuza cevap bulan, olanak yaratan oda çalışanlarımızdan Bilge Duman, oda slaytlarımızı özenle çeken Arsen Kösterit, bütün görüntüleri kamerayla kaydeden Ethem Torunoğlu ve küçük gezginimiz Deniz ister istemez bir mutluluk sarhoşluğu yaşıtıyordu bizlere. Beylerbeyi Sarayı son durağımızdı. Boğaziçi'nin Anadolu kıyısında özel konumuyla bizi karşılayan Beylerbeyi Sarayı bir yazlık saray, ısıtma sistemi yok. Üşüyoruz... Denizden esen rüzgar yazın sıcaklığında mutlaka ferahlatıyordu yaşayanları ama biz üşüyoruz bir bahar gününde. Sonra peyzaj düzenlemesi 1910 yılından beri hep aynı olan bahçesinde sünnet düğünleri yapıldığını, kiralandığını ve bunun bahçeye zarar verdiğini duyarak hüznüldük. Gezimizin Milli saraylar kısmını programladığımız şekilde yeni tanışıklıklarla, dostluklarla bitirdik. Ama İstanbul bitmedi hala ve biz yine dönüp geleceğiz başka bir zamanda. Bekle bizi İstanbul.

“Kentte Oynuyorum, Kentle Oynuyorum, Kente Katılıyorum”

23 Nisan 2004 Etkinlikleri

Bu yıl 23 Nisan'da çocuklar “Biz çocuğuz; yaşadığımız kentte vazgeçilmez haklara sahibiz. Bu haklarımızın başında kendimizi anlatabilmek, fikirlerimizi söyleyebilmek geliyor. Bu yüzden hayallerimizi, fikirlerimizi sizinle paylaşmak istiyoruz...” demek ve

oyun oynamak,
resim yapmak,
kille oynamak,
ve

kendi hazırladıkları belgeseli izlemek için bir araya geldiler

“1000 Mimar 1000 Okulda” projesi çalışmalarına katılan çocuklarla, çocuk hakları konusunda ön çalışma yapılarak başlayan etkinlikler, aynı çocukların kamera kullanımı ve belgesel yapımı konusunda temel bilgileri almaları ve 23 Nisan günü gerçekleştirilecek “kendi bandomuzla yürüyüş” için çocuk hakları ve Ankara ile ilgili pankart ve döviz hazırlığıyla devam etti.

23 Nisan günü etkinliği belgelemek ve yürüyüşe katılmak için hazır olan çocuklar, onlara katılan diğer çocuklarla birlikte, daha önceden kendileri için hazırlanan müzik aletleri (tencere kapakları, kepçeler, kaşıklar, borular vb) ile Kuşulu Park' ta başlayarak Atatürk Bulvarı üzerinden Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'ne geldiler.

Çağdaş Sanatlar Merkezi' nde tüm çocukları değişik atölye çalışmalarına katılmak bekliyordu. Belgesel grubunun dışındaki tüm çocuklar etkinliklere katıldılar. Kimi zaman serbest kimi zaman da kentle ve çocuk haklarıyla ilgili eserler oluşturdular.

Belgesel grubu ise; etkinlikleri belgelerken katılımcılara ve orada bulunan yetişkinlere çocuk haklarıyla ilgili sorular sordular.

Gün sonunda Çağdaş Sanatlar Merkezi'nin B ve C galerilerinde çocukların ortaya çıkardıkları ürünler, belgesel çalışmasını yürüten Alper Ağabey'in elinde ise belgesel grubunun çektiği 5 saatlik görüntü kaldı.

B ve C galerilerindeki ürünler, daha çok kişiyle paylaşılmak üzere 25 Nisan günü sergilendi. Belgesel görüntüleri ise kurgulanarak “Sizce Çocuk Hakları?..” adlı belgeselin birinci bölümü olarak aynı gün saat 15.00'de yine aynı amaçla Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde gösterildi.

Çankaya Belediyesi Başkanı Muzaffer Eryılmaz' ın da katılımıyla gerçekleştirileceği düşünülen fakat sadece Çağdaş Sanatlar Merkezi yöneticilerinin katılabildiği sergi ve gösterim aynı zamanda bir değerlendirme toplantısıydı.

Değerlendirme toplantısında; etkinlikler, çekilen belgesel ve yaşadığımız kent Ankara, çocuklar tarafından değerlendirilirken ortaya şöyle bir sonuç çıktı:

“Biz kentte yaşıyoruz. Kentin birçok sorunu olduğunun farkındayız. Bizim de kente bakış açımız var. Bu bakış açımızı yapacağımız belgesel aracılığıyla birçok kişiyle paylaşmalıyız, çocuk hakları konusuna dikkat çekmeliyiz...”

Çocuklar tam olarak bu sözcükleri kullanmadılar, orada bulunan yetişkinler üzerlerine düşen sorumluluğun farkına vardılar ve çocuklarla birlikte bir karar verdiler:

“Belgesel işi devam edecek!”

Önümüzdeki günlerde “Sizce Çocuk Hakları?..” adlı belgeselin ikinci bölümü yine çocuklarla birlikte Mimarlar Odası'nda seyredecek ve bu çalışmanın devamı kurgulanacak.

Hemen ertesinde de iş başlayacak...
Katılmak ister misiniz?

“Kentte Oynuyorum, Kentle Oynuyorum, Kente Katılıyorum” etkinliklerini; Çankaya Belediyesi, Çatı Çocuk Kültürü Grubu, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Ankara Şubesi, Ted Ankara Koleji, D Atelier düzenledi..

Tüm kuruluşlar çocuklara kendileriyle birlikte oldukları için teşekkür ediyorlar ...

SİZİ GİDİ “LUMPEN PROLETERLERİ!”

Meslek odamızın 8 Mart Kadınlar Gününde düzenlediği, Nuray Bayraktar ve Mehmet Ali Kılıçbay'ın konuşmacı olarak katıldığı “Erkek Şehirde Kadın Olmak” konulu söyleşide yaşadığım düş kırıklığını olay sırasında M. Ali Kılıçbay'a yönelik eleştirilerim sonrasında bile üzerimden atabilmiş değilim.

Odamızın düzenlediği söyleşinin konuklarından Tepecik Semtinden gelen bir genç kızımızın, M.Ali Kılıçbay'ın ve diğer iki kadın konuşanın konuşmasından bir şey anlamadığını ifade etmesi üzerine M.Ali Kılıçbay'ın genç kızımızın konuşmayı anlamamasını bildiği sözcük sayısı sınırlı görüp, eğitim düzeyini hemen sorgulamaya geçmesi hazindir. Üstelik varoşlardan binbir zahmetle Ç.Y.D.D.'nin gayretleriyle Odamıza "kadınlar günü"nde konuk edebilme başarısı gösterilmişken bu tavrın sergilenmesi son derece çirkin olmuştur. Ayrıca M. Ali Kılıçbay'ın, konuşmalarının anlaşılmasını konukları "lumpen proletarya" olarak değerlendirerek aşağılaması ise tahammül sınırlarını iyice aşmıştır. Tam da bu noktada konuşmacının bizlere yaşattığı 8 Mart Kadınlar Günündeki kabusun bir parça anlaşılabilmesi için "lumpen proletarya"nın Ana Britannica'dan alınmış sözlük anlamını eklemeyen geçemeyeceğim. Okuyanların değerlendirmelerine bırakıyorum:

«Lumpen Proletarya : (Almanca lumpen: paçavra) proletaryanın belli bir işi ve düzenli geliri olmayan, sınıf bilinci düşük serserileri ve ayak takımını içine alan en alt katmanı.

Terim ilk kez Karl Marx tarafından Komünist Manifesto'da kullanılmıştır. Marx'a göre "toplumsal tortu"dan başka bir şey olmayan lumpen proletarya "haklı bir dava uğruna savaştan proleter kardeşlerinin" devrimci hareketine katılmadığı gibi "gerici entrikaların parayla satın alınmış araçları" olmaya da yatkındır.»

Olayların gelişiminde yeterince aktif davranmayarak ev sahibi olduğumuz bir toplantıda konuşmacının konukları aşağılamasını önleyemeyen meslektaşlarıma üzüntü ve eleştirilerimi iletmek ve bundan böyle yapılacak söyleşi, panel gibi etkinliklerde konuşmacı seçiminde daha dikkatli olmaları konusunda uyararak dileğimdeyim.

Bu tür toplantılarda evrensel olan bilginin topluluklarla paylaşımı temel alınır. Bu nedenle konuşmacının yalnız bilgili olması yetmez; biraz da bilge olması gerekir. En azından bilginin evrensel olduğunun, paylaşılmanın bir anlam taşımayacağını, bilginin paylaşıldığı ortamda bilgisini sunanın diğerlerine kıyasla herhangi bir hiyerarşik üstünlüğü olamayacağını, eşit insanlar arasında eşit bir ilişkinin söz konusu olduğunun bilincinde olması gerekir. Bilgisini paylaşmanın bu ilişkiden keyif almadığı ortamlar, bilgili olduğuna inanan kişinin topluluk üzerinde hak etmediği bir üstünlük kurduğunu

varsaymasına yol açar ki bu da konuşmacının kişisel komplekslerini tatminin ötesine geçmeyen verimsiz bir ortam yaratır.

Belli konularda bilgili olmak hiç kimseye hakaret etme hakkı tanımaz. İnsanları toplum önünde küçük düşürmeye çalışmak insan haklarına aykırıdır.

Belli ki anılan günde konuşmacı olan, küreselleşme konusunda çok bilgili M. Ali Kılıçbay'ın aydın olmak, insan hakları, toplumsal davranış biçimleri, saygın olabilmek, bilgelik gibi daha binlercesini sayabileceğim alanlar ve kavramlar hakkında en ufak bilgisi yok. M. Ali Kılıçbay'a öncelikle bu eksikliklerini tamamlayabilmesi için kendisine hiç benzemeyen konuşmacıların katıldığı panelleri, söyleşileri izlemesini öneririm.

Tüm yaşananların aktif sorumlusu olmasa bile, pasif kalarak olayların tatsız bir biçimde sonlanmasını önleyemeyen meslektaşlarımızın da sorumluluklarının bilincinde olarak bu toplantıda taciz edilen insanlardan özür dilemelerini özellikle isterim.

Yaşanan her olumlu ve olumsuz olaydan bir ders alındığına inanarak odamızın bundan böyle daha özenli daha verimli toplantılar düzenleyeceği umuduyla başarılar dilerim.

R. Gülseren Çakıroğlu - 8859

MESLEK ve BİR ÖMÜR

Sayın Ali ULUSOY,
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Başkanı

Dün, yani 11 Nisan 2004 Pazar günü akşamı, Ankara Palas'ta MESLEK ve BİR ÖMÜR adı altında, sizin başkanlığınızda düzenlenen yemekli toplantı'dan onur ve kıvanç duydum.

Meslek hayatımın on yılı aşkın süresini yurtdışında geçirdim. Geri kalan sürede kamu sektöründe, oldukça kısıtlı olanaklarla mesleğimiz adına, örneğin yasal düzenlemeler ve çeşitli proje yarışmalarında çeşitli ödüller aldım. Hizmet verdiğim bazı kamu kuruluşlarından takdirnameler kazandım.

Ama inanınız ki dün akşam meslek hayatımın ellinci yılı dolayısıyla, bana da yöneltilen, çok iyi bir Tören düzenlenmiş Tören'deki ilgi ve verilen hediye, yaşamıma olağanüstü bir anlam vermiştir.

Bu vesile ile size ve şahsınızda tüm Yönetim Kurulu üyelerine, konu ile ilgili düzenleme ve tanıtım konularında emek veren tüm ilgili Şube yetkililerine ve uzmanlara şahsım adına candan teşekkür eder, hepinize sağlık, mutluluk ve başarılar dilerim.

Saygılarımla,

Ertuğrul ÖZAKDEMİR
İTÜ, 54 Mimar

30 YIL ÖNCE KALDIRILAN YASALAR TÜRKİYE'DE

Prof. Dr. Orhan Kuntay

Bizim önemli bir hastalığımız var. Avrupa'nın terk ettiği yöntemleri 30 yıl sonra uygulamaya çalışıyoruz. Kentsel dönüşüm yasası da böyle bir uygulama. Nüfusunun %70'i gecekondu, kaçak yapılarda, tasviye alanlarında, fay hatlarında yaşayan bir yerleşmede, dönüşümle ilgili kurallar farklı olmak zorundadır. Bu nedenle, taklit edilen, kaldırılmış yasalarla sorunlar çözülemez.

1. Sorun özel yasalarla çözülemez. Avrupa'da Şehircilik yasalarıyla bütünsel olarak uygulama yapılmaktadır.¹

2. İnşaat yoğunluğunu artırıcı girişimler özendirici olmaktan çıkarılmalıdır. Modern gecekondular yapmaktan vazgeçilmelidir. Yeşil alanın yapılaşmaya açılması, yoğunluk artışı, gecekonduların dönüşümü gibi imar uygulamalarıyla oluşan değer artışları kişilerin değil, kamunun olmalıdır.²

3. Arsa mafyası bulunduğu gerçeğine göre hareket etmek zorundayız. Gariban vatandaş gecekondusunu yaparken parasına göre yer seçmek zorundadır. Kentsel dönüşümün gerçekleştiği alanlar ise, arsa mafyasının elinde olan, konumu uygun alanlardır. Garibanın yaptığı gecekondunun dönüşmesi ise olanaklı değildir. Dönüşüm geçirmeyi bekleyen %95 uygun konumda olmayan gecekonduya nasıl bir yarar sağlanabilecektir? Bir grup gecekonducu, bir anda zengin olurken, büyük bir grup yoksul olarak yaşamaya nasıl devam edecektir?

Sonuç olarak "Kentsel Dönüşüm Yasa Tasarısı" yukarıda sıralanan konulara bir çözüm önermemekte, bütünsel bir yaklaşım sunmamaktadır. Bu nedenle:

a) Parselasyon planlarına bağlı şehircilik 40 yıl gerilerde kalmıştır. Bütünsel planlama, karma kullanımlarla zenginleştirilmiş, yeni bir düzenleme yöntemidir. Örneğin Fransa'da ZAC, ZAD.

b) Dönüşüm, yoksul kitleye erişim sağlayabilecek şekilde yeterince geniş olmalıdır. Bu alanlarda oturanların %35-40'ının kiracı olduğu unutulmamalıdır.

c) Dönüşümü gerçekleştirecek bir kuruluş (Ad-Hoc, ivedi kalkınma ajansı, Toplu Konut İdaresi vb.) inşaat konularında borsa rolü oynamalı, konutları stoklamalı, konut kurunu ayarlamalıdır.

d) Kentsel dönüşüm alanında oturan kiracı ve mülk sahibinin aktif desteği sağlanmalı ve dönüşüm alanının belirlenmesi, açık ve net kriterlere dayanmalıdır.

e) "Ad-Hoc", "Acil eylem" kuruluş sistemi çok hassas işletilmeli, arz ve talep için zaman içinde gelişmeler izlenmeli, inşaat yapılamayan alanların kullanımı kontrol edilmeli, fiyatlarla ilgili şeffaf bilgiler verilmelidir.

f) Mutlaka yeni gecekodu yapımı önlenmelidir.

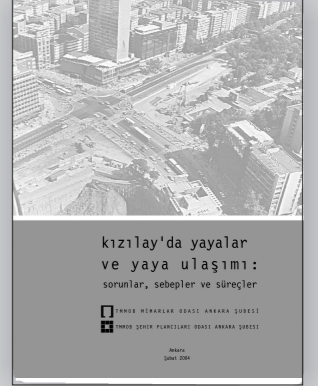
g) Sorunları çözmek için özel yasalar çıkartmak yerine bütünsel planlamayı hedef alan tek "Şehircilik Yasası" referans alınmalıdır.

Kaynaklar

¹ www.equipement.gouv.fr./recherche/publication/sanierung,23.03.03

² Doğan Hasol, "Yağma Var", YEM Yayın, 1997

KIZILAY'DA YAYALAR VE YAYA ULAŞIMI: SORUNLAR, SEBEPLER VE SÜREÇLER

Şubemiz ve Şehir Plancıları Odası Ankara Şube üyesi mimar ve şehir plancılarının katılımı ile yaklaşık 20 aydır çalışmalarını sürdürmekte olan Kent Merkezi Çalışma Grubu'nun "Kızılay'da Yayalar ve Yaya Ulaşımı: Sorunlar, Sebepler ve Süreçler" kitabı yayınlandı.

Kitap; Planlı Gelişme Sürecinde Ulaşım Politikaları Yaya İlişkileri Bağlamında Kızılay; Kent Merkezlerindeki Ulaşım Politikalarında Çağdaş Yaklaşımlar; Kızılay'daki Yaya Ulaşımı, Yaya Yolları ve Yaya Bölgeleri; Mevcut Durum ve Sorunlar; Yaya Mekanlarına İlişkin Çağdaş Ölçütler ve Kızılay İçin Öneriler bölümlerinden oluşurken, Kızılay Kent Merkezi Çalışma Grubu'nun etkinliklerini ve etkinlik ürünleri de içeriyor.

Yerel yönetim seçimlerinde aday olacaklara, basına ve kamuoyuna Mart ayı içerisinde tanıtımı yapılacak olan yayının, "Kızılay ve Yayalık" hakkında önemli bir kaynak olacağına inanıyoruz.

Kitap Künyesi:

KIZILAY'DA YAYALAR VE YAYA ULAŞIMI: SORUNLAR, SEBEPLER VE SÜREÇLER

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
TMMOB Şehir Plancıları Odası Ankara Şubesi
Ankara, Şubat 2004

Yayına Hazırlayanlar: Tonguç Akış, Eser Atak, Selda Bancı, Savaş Zafer Şahin
Tasarım ve Uygulama: Yiğit Adam

Fiyatı: 3.500.000.- TL

* Şubemizden Temin Edebilirsiniz.

TMMOB MİMARLAR ODASI

“KENTSEL DÖNÜŞÜM YASA TASARISI TASLAĞI” ÜZERİNE GÖRÜŞLER

Gülfer E. Arıkoğlu ve Emine M. Komut

T.C. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından hazırlanan ve 20-22 Şubat 2004 tarihlerinde Abant'ta düzenlenen geniş katımlı bir atölye çalışmasında değerlendirilen “Kentsel Dönüşüm Yasa Tasarısı Taslağı” TMMOB Mimarlar Odası bünyesinde oluşturulan bir çalışma grubu tarafından değerlendirilerek, görüş ve öneriler geliştirilmiştir.

Çalışma grubunun yaptığı toplantılar ve yürüttüğü çalışmalar, Gülfer E. Arıkoğlu ve Emine M. Komut tarafından derlenerek kısa bir rapor hazırlanmıştır. TMMOB Mimarlar Odası görüşlerini içeren bu rapor, Bakanlığa Oda görüşü olarak iletilmiştir.

T.C. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından hazırlanan “Kentsel Dönüşüm Yasa Taslağı” üzerinde genel değerlendirme yapılmıştır. Bu kapsamda:

Öncelikle Yasa Taslağının başlığı olarak belirlenen 'Kentsel Dönüşüm' kavramı, tasarının içeriğiyle örtüşmemektedir. Bu kavram, doğal afetlere maruz alanlar, tarihi çevre, sosyal ve teknik donatı alanları açısından niteliğini kaybetmiş veya ekonomik ömrünü tamamlamış yapıların bulunduğu çöküntü alanlarının dönüşümünü kapsayan bir kavram olup, “Kentsel Dönüşüm” bir kentleşme ve uygarlaşma projesi olarak ele alınmalıdır. Kentsel dönüşümün, fiziki planlamanın yanı sıra sosyal, kültürel ve ekonomik boyutları bulunmakta, bu dönüşümü sağlarken kentin gerçek sahiplerinin toplumsal mutabakatının alınması, kentin yeniden üretim sürecine kentte yaşayanların doğrudan katılması, işletme, yönetim, finansman ve hukuki boyutların doğru bir şekilde ortaya konması gerekmektedir.

Tasarıda ayrıntı çokluğu yasayı yönetmelik seviyesine indirgemektedir. Bu nedenle çerçeve yasa, vizyon, gözlem ve geliştirme basamakları izlenerek oluşturulmalı, esas ve usuller buna ek yasa ve yönetmeliklerle düzenlenmelidir. Kentsel dönüşümü içeren çerçeve yasa, 'İmar ve Şehircilik Yasa Tasarısı' içinde değerlendirilmeli, her iki tasarı eşgüdüm içerisinde ve eş zamanlı olarak ele alınmalıdır.

Dönüşüm alanları çalışmasının, üst ölçek plan kararlarına uygun şekilde gerçekleştirilmesi, parsel bazındaki uygulamalardan uzaklaşarak, üst ve alt ölçekli planlar arasındaki uyum ve bütünlük sağlanmalı, yaşayan canlı sistemin ve temel ekolojik süreçlerin tümüyle dikkate alınarak, kaynakların bütünsel yönetimine önem veren bir yol izlenmelidir.

Tasarının maddeleri arasında, anlam ve içerik açısından bütünlüğün ve sürekliliğin sağlanamamış olması, dönüşümün gerçekleştirilme sürecini

belirsizleştirmektedir. Ayrıca, tasarının toplumsal boyutu bulunmamaktadır. Oysaki, günümüzde yaşanan hızlı kentleşme sürecinde dönüşüm çalışmalarında öncelikle toplumsal sorunlar ele alınmak durumundadır.

Yeni yerleşim ve gelişme alanları açma, “ucuz yapı ve arsa üretmek” amacıyla düzenlenen yasa tasarısı konuyu kentsel dönüşüm başlığıyla gündem getirmekte, Türkiye'de plansız ve denetimsiz ortamlarda yapılmış, sağlıklı yaşam ve can güvenliğinden uzak yapı stoklarını teşvik etmekte; bunun, yapı yasağı ve kısıtlaması getirilen alanlardaki mevcut yapılara da uygulanmasını öngörmektedir. Bu nedenlerle, İmar affına zemin hazırlamakta, aynı zamanda yasa yoluyla imar affını sürekli hale getirmekte ve bu haliyle kentsel dönüşüm sürecini kapsamamakta, Anayasanın ilgili bölümleriyle gelişmektedir.

Bakanlığın uygulama ve tasarım ölçeği ile imar planlarındaki resen onama yetkisi, demokratik ve katılımcı yaklaşımla bağdaşmamaktadır.

Bununla birlikte; Odamızca “Kentsel Dönüşüm” kavramının imar mevzuatı içinde yer alması çağdaş ve ileri bir adım sayılmaktadır. Ancak; yukarıda belirtilen hususlar doğrultusunda;

- Kentsel Dönüşümün ayrı bir yasa olarak ele alınmayıp, imar ve şehirleşme yasa tasarısı içinde değerlendirilmesi, ilgili diğer yasalarla uyum ve birlikteliğinin sağlanması,

- Tasarının genel gerekçesinin ve içeriğinin, 8. Beş Yıllık Kalkınma Planının ilgili maddeler ile çelişkinin giderilmesi, çerçevesinin, amaç, hedef, kapsam ve genel esaslarının yeniden belirlenmesi, mevcut yerleşmeleri kapsamaması, dönüşüm ve iyileştirme niteliği taşıması,

- Kentsel dönüşüm kavramının sadece fiziksel bir dönüşüm olarak değil, sosyo-ekonomik bir dönüşüm sürecinin parçası olarak ele alınması, fiziksel planlama

“Ucuz yapı ve arsa üretmek” amacıyla düzenlenen yasa tasarısı Türkiye'de plansız ve denetimsiz ortamlarda yapılmış, sağlıklı yaşam ve can güvenliğinden uzak yapı stoklarını teşvik etmektedir.

ile birlikte konunun sosyal, ekonomik, mali ve idari boyutlarının irdelenmesi, belirsizliklerinin giderilmesi, örgütlenme modelinin daha açık hale getirilmesi,

- Ülkemizin de taraf olduğu uluslararası sözleşmeler göz önüne alınarak, özel kanunlarla verilmiş yetkilerin devam ettirilmesi,

- Toplumsal katılımın ve mutabakatın sağlanması, dönüşüm süreçlerinde yaratılan değerlerin topluma aktarılması,

- Planlama sürecinin bütünlüğünün sağlanması ve planların kademeli birliktelik ilkesine uygun hale getirilmesi,

- Kaliteli ve sağlıklı yaşam çevrelerinin oluşturulması, kentlerin yeterli ve nitelikli altyapı ve donatıya sahip olmasını sağlayacak hükümlerin geliştirilmesi,

- Kentsel dönüşümün sağlıklı envantere dayanarak üretilmesi, bu nedenle yapı stoğu envanterinin oluşturulması

- Kentsel dönüşümün çok disiplinli ekip çalışması gerektirmesi nedeniyle, farklı nitelikteki alanlarda ilgili meslek guruplarının katılımının sağlanması, üzerinde yapılar bulunan kent parçalarının nitelik değişmesi işlemi söz konusu olduğundan “Kentsel Dönüşüm Planı” kavramı ile birlikte “Kentsel Dönüşüm Projesi” kavramının da getirilmesi ve kentsel dönüşüm projelerinin mimarlık disiplini almış kişilerce yürütülmesinin sağlanması,

- Sınır tespit çalışmalarının kriterlerinin belirlenmesi ve toplumsal katılımın sağlanması,

- Tasarıyla “İmar Affı” yaratmaktan ve mevcut yasal olmayan durumu yasalastırmaktan kaçınılması,

- Denetim ve yaptırımların arttırılması, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Hürriyetim, 07 Nisan 2004

Gazete Ankara

Kolej... Piknik... Papazın Bağı...

Can Dündar
can.dundar@e-kolay.net
Milliyet Gazetesi, 29 Nisan 2004

Bağlıktaki sözcükler size bir şey ifade ediyorsa, ortak bir maziyi paylaşıyoruz demektir.

Yani siz de belki bir Ankara akşamında Kolej'den Kızılay'a doğru ağır ağır yürümüşsünüzdür; ya orada okuduğunuz için ya orada okuyan birine tutulduğunuz için...

Postane'nin önünde yavuklu beklemiş, atkestanelerini tekmeleyerek Bulvar'dan geçmişsinizdir.

Mutlaka Piknik'e yeni gelen sarı makinenin külahlara kıvrım kıvrım püskürttüğü vişneli dondurmadan yemiş, belki Sanatsevenler'de dinlediğiniz bir söyleşinin, belki Büyük Sinema'da seyrettiğiniz bir filmin keyfini, içeride bir Arjantin'le perçinlemişsinizdir.

Ola ki, sizin sınıf da mezuniyet kutlamasını Papazın Bağ'ındaki çınarın altında, küçük havuzun yamacında yapmıştı.

Siyah-beyaz fotoğraflarınız vardır orada...
Maziyi boşveren, güne gülümseyen...
Ve öylesine ümitvar istikbalden...

Bunlar bir şey ifade ediyor ise, acı tatlı haberlerim var size:
Kolej'den başlayalım:

Bir semte, bir durağa adını veren o tarihi okul, gerçekten tarih olmak üzere...

TED Ankara Koleji, şehir dışında bir kampusa taşındı. İncek'teki yeni lise binaları, Milli Eğitim Bakan'ının deyişiyle "Oxford ve Cambridge'den daha iyi tesisler olmuş". Gidip görmelisiniz. Binanın içindeki Kolej Sokağı'nda yürümelisiniz.

Laboratuvarları gezip övünmelisiniz. Ben gördüm, yürüdüm, övüldüm. Lakin yine de buruk bir yanım...

Okulların giderek kentlerin merkezinden çeperlerine kaçmasını "güvenlik nedenleriyle" anlaşılır bulsam da, eğitim yuvalarının kentten, kentin eğitim yuvalarından ayrı düşmesine gönlüm razı olmuyor.

Hürriyet Gazetesi, 25 Nisan 2004

Hürriyet Gazetesi, 17 Nisan 2004

Bundan hem eğitim, hem kent kaybedermiş gibi geliyor. Kolejliler: Okulunuzla hasret gidermek istiyorsanız, elinizi çabuk tutun. Çünkü 70'ine merdiven dayayan o bina yıkılmak üzere...

Sırada "eski bir dost" var: Bulvar'ın efsanevi markası Piknik geri döndü.

İlk kez 1953'te açılan ve kısa zamanda başkent bürokratlarının, diplomatlarının, siyasetçilerinin gözdesi haline gelen Piknik, Ankaralılara ayakta sandviç yemeyi, Arjantin bira içmeyi, tavuk suyuna pilavı, Rus salatasını, hardalı, patates kızartmasını, pudingayı, krem karameli, espressoyu tanıtmış, bir kuşağın anlarına damgasını vurduktan sonra 1986'da tarihe karışmıştı.

İşte o Piknik'i yaratan Reşat Önat, uzun Amerika macerasından kırılmış saçlarla döndü ve 40 yıldır görmediğimiz eski bir dost gibi Armada'ya kondu. Görenleri çocukluğuna götüren sarı dondurma makinesi bir köşede duruyor. Biftekli sandviç yine var; ama Arjantin birası yok.

"Piknik eski Piknik değil" diyenlere Reşat Bey'in cevabı hazır: "Hanginiz Piknik'i hatırladığınız yıllardaki gibisiniz ki..."

Ve başkentten son haber: Ankara'nın akciğerini deldiler geçenlerde...

Gaziosmanpaşa'daki Papazın Bağ'ının kenarına kondurulan bir otel, otopark yapmak için 200 yıllık 22 ağacı baltaladı.

Adını, Cumhuriyet'ten önce buraların sahibi olan Ermeni papazdan alan park, kim bilir kaç aşka mekan, kaç romana ilham olmuştu.

Liseden mezun olduğum gün orada çekilmiş siyah beyaz fotoğraflarıma baktım da yeniden: Ne kadar da ümitvar istikbalden...

Mekanklar, hatıraları barınağıdır.

Onları fotoğraflarda bırakmayalım.

EDEBİ MEKANLAR

Koleksiyoncu, John Fowles

Ayrıntı Yayınları

Bir pazar gazetesinde, büyük harflerle yazılmış bir satılık ev ilanı ilişti gözüme. Ev aramıyordum, ama sayfayı çevirince dikkatimi çekti. "ÇILGIN KALABALIKTAN UZAK" diyordu kelimesi kelimesine.Sonra da “eski köy evi, tenha ve hoş ortam, büyük bahçe, Londra’ya bir saat uzaklıkta, en yakın köye üç kilometre...”

diye sürüyordu. Ertesi gün, evi gezmek niyetiyle arabama atladım. Lewes'deki emlakçıyı telefonla aradım ve evde biriyile buluşmak için anlaştık. Kendime bir Sussex haritası aldım. Paranın yararı da engel tanınması işte.

Harap bir şey bulacağımı sanıyordum. Ev eskiydi gerçekten; siyah kirişler, beyaz sıva ve eski tip kiremitler- Ama sapasağlam ayaktaydı. Emlakçı beni karşılamak için dışarı çıktı; daha yaşlı biri tahmin etmişim, ama aşağı yukarı benim yaşlarımdaydı. Tam bir kolejli tipiydi, ikide bir espri niyetine salakça laflar edip duruyordu; sanki satış yapmak ona yakışmıyormuş veya ev satmakla tezgahtarlık arasında bir fark varmış gibi. Merakımdan ötürü ilk bakımla antipatik buldum adamı. Ama buraya kadar gelme zahmet katlandığıma göre, bir göz atabilirim hiç olmazsa diye düşündüm içerisinin harika olduğu söylenemezdi, ama elektrik, telefon falan gibi modern imkanlar da eksik değildi. Emekli bir amirale aitmiş adam ölünce satılmış. Sonra yeni ev sahibi de ansızın ölüvermiş, de yeniden satılığa çıkmış.

Oraya esrarengiz bir misafiri barındırmaya uygun bir yer olup; olmadığını görmek niyetiyle gitmediğimi bir kez daha belirtmek isterim. Niyetimin ne olduğunu bilemiyorum doğrusu.

Bilmiyorum, işte o kadar, insanın yaptığı, daha önce yaptıklarını geçersiz kılar.

Adam tek başıma mı yerleşmeyi düşündüğümü sordu, halam için karşılığını verdim. Doğrusu da buydu zaten. Avustralya'dan döndüğünde bir sürpriz yapmak istediğimi söyledim.

Rakamdan söz, etmek istedi.

Çok param olduğunu söyledim çenesini kapatmak için. Merdivenleri iniyorduk ve evin her yanım gezdiğimizi sanıyordum. Biraz daha pazarlık payı bırakmak üzere, evin bana tam uygun düşünmediğini, yeterince büyük olmadığını söylemeye hazırlanıyordum ki 'Mahzenler hariç, her yeri gördünüz," diye ekledi.

Arka bahçeden geçtik, arka kapının yanında başka bir kapı vardı. Bir saksının altından anahtarı aldı. Elektrik yoktu burada, ama bir el feneri vardı. İçerisi soğuktu, güneş görmüyordu, rutubetli ve pisti. Merdivenin basamakları taştıandı. Aşağıya varınca, fener ışığını çevrede gezdirdi. Zamanında duvarlar kireçlenmişti, ama şimdi kabuk kabuk kalkmış, lekeli bir hal almıştı.

"Boydan boya, ayrıca burası da var" dedi. Feneri merdivenin karşındaki duvarın köşesine tuttu ve bir kapının dikmesini gördüm. Bir başka mahzendi, ilkinden daha büyük, dört basamak daha aşağıda, ama tavanı daha basık ve kimi kiliselerin altları gibi hafifçe tonozluydu. Basamaklar çaprazlama bir köşeye iniyordu, sanki ,oda çekip gider gibiydi.

"Alem yapmak için eşsiz bir yer," dedi.

Aptal şakasını duymazdan gelip, "Ne işe yarıyordu burası?" diye sordum.

Ev ıssız bir yerde olduğundan, her işe yarayabileceğini düşündükleri cevabını verdi. Belki bol yiyecek stoku yapmışlardı. Eskiden kalma gizli bir Katolik kilisesi olarak da kullanılmış olabilirdi. Eskiden kalma bir elektrikçi kaçakçıların Newhaven'den Londra'ya giderken konakladıkları bir sığınak olduğunu İleri sürdü.

Merdivenleri tırmanıp açık havaya çıktık. Adam kapıyı kilitleyip, anahtarı yine saksının altına koyduğunda, aşağıda gördüklerimin gerçekte var olmadığını izlenimine kapıldım. iki ayrı dünyaydı. Bazı günler uyandığımda, aşağıya dönmediğim sürece, her şeyin bir düşünüşüne inanırdım.

Adam saatine baktı.

"Evle ilgileniyorum. Hem de çok" dedim. Öylesine gergindim ki bana şaşkınlıkla baktı. "Galiba satın alacağım" diye ekledim dosdoğru. Ben bile kendi söylediğime şaşırdım, çünkü o zamana dek hep modern, yani çağdaş dedikleri bir şey düşünleşmişim, ıssız metruk bir ev değil.

Hayretler içinde kalakaldı, bu tiplerin çoğu gibi; hem bu denli istekli olmama hem de elimde İddia ettiğim kadar para bulunmamasına herhalde. Lewes'e geri döndü. Evi gezdireceği bir başka müşterisi daha vardı. Ben de bahçede oturup, kesin bir karara varmadan önce iyice düşüneneğimi söyledim.

Bahçesi güzeldi, O sıralar yonca ekili olan bir tarlaya bakıyordu; yonca kelekler için harikadır. Tarla tepeye doğru ulanıyordu, yani kuzeye. Doğuda, vadiden Lewes'e doğru giden yolun iki yakasında ağaçlıklar vardı. Batıda ise tarlalar ve tepeye bir kilometre mesafede de bir çiftlik, en yakın ev de buydu. Güneyde, evin önündeki çit ve birkaç ağaç kapamamış olsa güzel bir manzara vardı, iyi durumda bir de garaj.

Bahçedeki turumu tamamladıktan sonra, saksının altındaki anahtarı alıp, yeniden mahzenlere indim. İçerideki mahzenin, toprağın en az

bir buçuk metre altında olduğunu hesapladım. Rutubetliydi ve duvarlar kışın dışarda kalmış odun gibi ıslaktı; elimde yalnızca çakmağım olduğundan, pek iyi göremiyordum. Biraz ürkütücüydü, ama batıl inançlarım yoktur.

Kimileri böyle bir yeri ilk gidişte bulduğum için talihli olduğumu söyleyebilir, ama her şartta, er ya da geç, bir yer bulacaktım nasıl olsa. Param vardı. İsteğim vardı. Ne komik; tam da Crutchley'in "itmek" dediği şey. Ek binadakinin tam tersi, Crutchley'in geçen yaz benim yaptığımı yaptığını ve işi sonuna kadar götürdüğünü görmek isterdim. Böbürlenip durmaya niyetim yok. Ama yaptığım hiç de küçümsenecek şey değildi.

Geçen gün gazetede (Günün Deyişi köşesinde) "Su beden için neyse, amaç da zihin için odur" yazıyordu. Naçizane görüşüme göre, bu çok doğru bir söz. Miranda'nın yaşamının tek amacına dönüştüğü andan itibaren, hiç kimseden aşağı kalır yanım yoktu artık, zaten olaylar da sonradan doğruladı bunu.

Başkaları da ilgilendiğinden, ilanda belirtilenden beş yüz sterlin daha fazla ödemek zorunda kaldım, herkes beni yoldu. Kadastrocu, müteahhit, dekoratörler ve mobilyaları satan Lewes'li tüccarlar. Hiç de umurunda değildi, kafama takmanın ne gereği vardı ki? Benim için paranın önemi yoktu. Annie Hala'dan uzun mektuplar aldım; cevaplarken gerçek harcamalarımı yarı yarıya gösteriyordum. Mahzene hat çektiirmek için elektrikçiler, su getirip lavabo taktırmak için tesisatçılar getirttim. Orayı marangoz atölyesi ve fotoğraf laboratuvarına dönüştürmek istediğimi söylüyordum. Yalan da sayılmazdı, yapılacak çok marangoz işi vardı. Ayrıca dışarıda bastırılmayacağım bazı fotoğraflar da çekmeye başlamıştım. Müstehcen değildi. Yalnızca çiftler.

Ağustos ayının sonunda, işçiler evi terk ettiler, ben de taşındım. Başlangıçta kendimi bir düşte gibi hissediyordum, ama bu pek uzun sürmedi. Umduğum kadar yalnız değildim. Adamın biri gelip bahçe işlerini üstlenmek istedi, şimdye dek hep o yapmıştı, geri çevirince fena halde bozuldu. Ardından kilisenin papazı geldi, başımdan savmak için bir güzel terslemem gerekti. Beni rahat bırakmasını, kiliseye bağlı olmadığımı ve köyle herhangi bir ilişkim olmasını arzu etmediğimi söyledim, büyük havalarda, öfke içinde çekip gitti. Kamyonetli satıcılar geldi, bütün alışverişimi Lewes'de .yaptığımı söyleyerek onları da kovaladım.

Telefonumu da kestirdim.

Çok geçmeden, bahçe kapısını da kilitlemeyi adet edindim, sadece demirden bir parmaklıktı, ama üzerinde asma kilit vardı. Bir iki defa satıcıların parmaklıktan içeri doğru baktıklarını gördüm, ama sanırım insanlar anlamakta gecikmediler. Beni rahat bıraktılar, bende işime koyulabildim.

En azından bir ay boyunca tasarılarım üzerinde çalıştım. Sürekli tek başımaydım. Gerçek dostumun olmaması şanstı. (Ek binadakiler dost sayılmaz, ben onları özlemiyordum, onlar da beni)

Annie Hala'nın bir sürü ufak tefek işini yapmaya alışkındım; Dick Enişte öğretmişti. Marangozluk ve onarım işleri elimden gelirdi. Odaya bir çeki düzen verdim. Rutubetin çekilmesini sağladıktan sonra birkaç kat izolasyon maddesi kapladım, sonra da duvarlarla (bembeyaz) uyum sağlayan canlı turuncu renkte (iç açıcı) bir halı serdim. Bir yatak ve bir konsol, bir masa, bir koltuk, vs. satın aldım. Bir köşeye bir paravan koydum, arkasına da bir tuvalet masası ve kamp tuvaleti ile gerekli bütün malzemeyi; hemen hemen ayrı bir oda olmuştu. Sıcak bir yuva havası yaratmak için bir sürü şey daha aldım;

raflar, çok sayıda sanat kitabı, birkaç roman; sonuçta da fena olmadı. Tablo asmaya kalkışmadım, zevkinin daha gelişmiş olabileceğini tahmin edebiliyordum.

Çözümü güç sorunlardan biri, kapı ve gürültüydü kuşkusuz. Onun odasına giden boşlukta meşe ağacından bir giriş dışında kapı niyetine hiçbir şey yoktu; dolayısıyla bir kapı yapmam gerekti ve en zahmetli iş de bu oldu. İlk yaptığım oturmuyordu, ama ikincisi daha başarılıydı. Değil onun gibi narin biri, iriyarı bir adam bile omuzlayamazdı kapıyı. Beş santim kalınlığında, içine metal bir levha yerleştirilmiş tahtadandı, böylece tahtayı delmesi olanaksızdı. Çok ağırdı ve takması hiç de eğlenceli değildi, ama yine de becerdim. Dıştan yirmi beş santim uzunluğunda sürgüler çaktım. Sonra da çok kurnazca bir şey geldi aklıma. Eski tahtalardan kitaplığa benzeyen, ama araç gereçler yerleştirmeye yarayan bir sıra raf yaptım ve şöyle bir bakınca eski bir dolap izlenimini vermesi için de tahta kapı mandallarıyla kapıya tutturdum. Altında bir kapı olduğunu anlamak için dolabı sökmek gerekiyordu. Sesin dışarı çıkmasını da Önlüyordu. Rahatsız edilmemek için, üzerinde bir asma kilit bulunan ilk kapıya içeriden bir sürgü de taktım. Geceleri iş göreceak basit bir alarm da yerleştirdim.

İlk mahzene küçük bir ocak ve gerekli alet edevatı koydum. Etraftaki meraklılara karşı bu tedbiri alıyordum, ikide bir yukarıdan aşağı yemek dolu tepsiler taşırken görülmek tuhaf kaçabilirdi. Ama evin arka yanı olduğundan fazla kafama takmıyordum, çünkü burası yalnızca tarlalara ve ormana bakıyordu. Zaten bahçenin iki tarafında duvar dikiliyordu, geri kalan yerlerde de içerisi görülemeyecek tahta perdeler vardı. Hemen hemen idealdi. Evin içinden mahzene bir merdiven açtırmak geçti aklımdan, ama çalışmalar çok masraflı olurdu, ayrıca şüphe uyandırmak da istemiyordum. Artık işçilere güven kalmadı, adamlar her şeye burunlarını sokuyorlar.

Tüm bu hazırlıkların ciddi olduğunu asla düşünmedim. Tuhaf karşılanacağını biliyorum, ama doğrusu bu. Kendi kendime “Tabii ki asla yapmayacağım böyle bir şey, hepsi caka o kadar” deyip duruyordum. O kadar param ve zamanım olmasaydı, gösterişini bile yapamayacağım besbelliydi. Bence, şimdi mutlu görünen birçok insan, paraları ve zamanları olsaydı benim yaptığımı veya benzeri şeyleri yapardı. Yani ikiyüzlülük yapacaklarına, kendilerini eğilimlerine bırakırlardı. “Güç, insanı yoldan çıkarır,” derdi hocalarımdan biri. Ve para güçtür.

Yaptığım bir başka şey de, Londra'da bir dükkandan onun için bir sürü elbise almak oldu. Butiklerden birinde, onun ölçülerinde bir tezgahtar kız gördüm ve ona Miranda'nın üstünde şık gördüğüm renkleri söyleyerek bir kız için gerekli olduğunu söyledikleri her şeyi alıp çıktım. Kuzey'den gelen bir kız arkadaşım olduğunu, bütün bavullarını çaldırıldığını ve kendisine sürpriz yapmak istediğimi falan attım. Satıcı kızın bu hikayeye kandığını sanmıyorum ama iyi bir müşteri olduğumdan ses çıkarmadı. Doksan sterline yakın para harcadım o sabah.

Alınması gereken bütün önlemleri düşünmem için önümde uzun geceler vardı. Odasına gidip oturduktan sonra, kaçmak için neler yapacağını enine boyuna düşündürdüm. Elektrikten anlayabileceğini varsaydım, bugünün kızlarının neler yapacağını bilmek mümkün değildi, bu yüzden hep kauçuk tabanlı pabuçlar giydim ve iki kere bakmadan hiçbir elektrik düğmesine elimi sürmedim. Çöpleri yakmak için özel bir makine aldım. Ona ait hiçbir şeyin evden çıkmasını gerektiğinin bilincindeydim. Çamaşırhane kesinlikle yasaktı. **Tedbiri elden bırakmamalı. (...)**

UIA ULUSLARARASI FİKİR BULUŞMASI YAŞASIN KENTLER YARIŞMASI

SERGI VE ÖDÜL TÖRENİ

Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) tarafından düzenlenen yarışmanın Türkiye ulusal aşaması ödül töreni UIA başkanı Jaime Lerner'in da katılımı ile 7 Mayıs 2004 Cuma günü saat 18:00'da İstanbul'da (Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nde yapılacak.

Ödül töreni ile birlikte yarışmanın ulusal aşamasında ödül alan 23 proje sergilenecek.

Yarışmalar geleneğine uygun olarak, Mimarlar Odası'nın daha sonraki bir tarihte, ödül almayan diğer katılımların da görülebileceği bir sergi ve yarışmacılarla jüri üyelerinin biraraya gelerek süreci değerlendirecekleri bir kolokyum düzenlenmesini umuyoruz.

ÜYELERE e-posta HİZMETİ

Mimarlar Odası Genel Merkezi Oda'ya kayıtlı tüm üyelere e-posta vermeye başlamıştır. E-posta sunucusundan 10 MB'lık alanın kullanımına olanak sağlayan adresler isimsoyad@mimarlarodasi.org.tr şeklinde verilecektir. E-posta adresi alabilmek için Şubemize başvurmanız ve talep formu ile ekli sözleşmeyi doldurmanız gerekmektedir.

Türkiye'de ilk "GENÇ MİMAR" ÖDÜLÜ

Arkitera Mimarlık Merkezi, Arkitera Mimarlık Veritabanı'nın (AMV) yayına açılışının birinci yıldönümünde AMV Genç Mimar Ödülü veriyor. AMV Proje Sponsoru Kale Grubu, Genç Mimar Ödülü'nün de destekçisi oldu.

AMV Genç Mimar ödülü ile Türkiye'de gelecek vaad eden nitelikli mimari ürünler veren ya da verme potansiyeli olan genç ve yetenekli mimarların ortaya çıkarılması amaçlanıyor.

Dünyada pek çok örneği bulunan ve 40 yaşın altındaki mimarlara verilen ödül, Türkiye'de ilk kez veriliyor.

Dünya Mimarlık Gün'ünde verilecek ödül için, aday mimarların, inşa edilmiş binasından yola çıkılarak, tasarım alanında yaptığı her türlü üretim gözönüne alınacak.

Ödül alan mimarın portfolyosu derlenerek kitap haline getirilecek, çalışmalarından oluşan bir sergi, Türkiye'nin 9 büyük ilini dolaşacak.

AMV Genç Mimar Ödül Töreni, 4 Ekim 2004 tarihinde Esmâ Sultan Yalısı'nda yapılacak. AMV Genç Mimar Ödülü'nü alan mimarın sergisi, o gece ödül törenine katılan konuklar tarafından gezilecek. Mimarın çalışmalarını içeren kitabı ise gelen konuklara ücretsiz olarak dağıtılacak.

AMV Genç Mimar Ödülü 2004'e aday olmak için 1964 ve üzeri doğumlu olmak ön şartı aranıyor. Ayrıca Arkitera Mimarlık Veritabanı'nda yer almak için en geç 30 Temmuz 2004 tarihine kadar başvuruların yapılmış olması gerekiyor. Daha fazla bilgi edinmek isteyenler amv.arkitera.com adresini ziyaret edebilir.

Son Başvuru Tarihi: 30 Temmuz 2004
Kazananın Açıklanması: 30 Ağustos 2004
Ödül Töreni & Sergi Açılışı: 4 Ekim 2004

JÜRİ: Aydan Balamir, İhsan Bilgin, Aykut Köksal, Uğur Tanyeli, Belkıs Uluoğlu

Raportörler: Ömer Yılmaz, İdil Erkol

39. GENEL KURUL ve SEÇİMLER YENİ MERKEZ YÖNETİMİ BELİRLENDİ

Mimarlar Odası'nın 39. Genel Kurulu 16-18 Nisan 2004 günlerinde Ankara'da toplanmış ve 2004-2006 dönemi için seçilen Merkez Yönetim Kurulu (MYK) 22 Nisan 2004 günü ilk toplantısında görev bölümünü yapmıştır. Buna göre;

- Oktay EKİNCİ Genel Başkan
- H. Bülend TUNA Genel Başkan Yardımcısı
- Necip MUTLU Genel Sekreter
- Erkan KARAKAYA Genel Sayman
- Fatih SÖYLER Üye
- Aysel ÇETİNSOY Üye
- İ. Can DİRİL Üye

görevlerini üstlenmişlerdir.

Yeni Merkez Yönetim Kurulu'na başarılar dileriz.

UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ 6-16 Mayıs 2004

1998'den bu yana, her yıl mayıs ayında, dünyanın dört bir yanından kadın yönetmenlerin filmleri ile sinemaseverleri. buluşturan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 6-16 Mayıs tarihlerinde, Ankara Kızılırmak ve Kavaklıdere Sinemalarında, 28 ülkeden 84 uzun, kısa ve belgesel ile sizlerle birlikte olacak.

'Bir Ülke' bölümünde İspanya sinemasının 5 kadın yönetmeninden, 5 film yer alıyor, 'Sinema Tarihi'nden bölümünde ise 1920'lerin Almanyası'ndan Lotte Reiniger ile tanışacak izleyici. Sinema tarihindeki ilk uzun metrajlı animasyonu çeken ve tek tek kestiği figürlerle animasyon filmler yapmış bir kadın sinemacı Lotte Reiniger. 'Anısına' bölümünde, efsanevi oyuncu Katharine Hepburn üç, ve geçen yaz sevgilisi tarafından dövülerek öldürülen Fransız oyuncu Marie Trintignant da iki filmiyle anılıyor. 'Toplu Gösterim' bölümü ise 'arzunun aykırı yönetmeni' Catherine Breillat'a ayrılmış. 'Köri Tadında' başlıklı bölümde ise Hint asıllı İngiliz yönetmen Gurinder Chadha'nın Hint kültüründe kadının konumunu esprili bir yaklaşımla eleştiren iki filmi yer alıyor. Her yıl olduğu gibi, programda dünyadan ve Türkiye'den kısa filmler ve belgeseller de yer alacak.

Festivalde film gösterimlerinin yanı sıra sergiler, paneller ve söyleşiler de düzenleniyor. Bunlardan biri, fotoğraf sanatçısı Muammer Yanmaz'ın 'Kadın Yönetmenlerimiz' adlı sergisi. Sergide, sinemamızın kadın yönetmenlerinin, Muammer Yanmaz tarafından özel olarak çekilmiş fotoğrafları yer alıyor. Sergi, Kavaklıdere Sineması'nda 10 gün boyunca ziyaret edilebilecek.

On gün sürecek festivalin programı ve filmler hakkında daha fazla bilgiyi www.ucansupurge.org adresinde bulabilirsiniz.

BETONDA YARATICILIĞA ÖDÜL Son Başvuru 21 Mayıs THBB Mimarlık Ödülleri

Türkiye'de yapı üretiminin niteliğinin artması için uzun süredir faaliyet gösteren Türkiye Hazır Beton Birliği (THBB) Kurulu'nun 15. Yılı'nda mimarlık ödülleri vermeye hazırlanıyor.

THBB Mimarlık Ödülleri yarışması, ağırlıklı olarak betonun kullanıldığı bina, bina grupları, mühendislik yapıları, iç mekan uygulamaları ya da açık alan düzenlemelerini kapsayacak. Bu yarışma ile Türkiye'de uygulanan nitelikli yapıların ve bu yapıları tasarlayan mimarların öne çıkarılması, iyi uygulamaların Türkiye'deki mimarlık ortamında örnek gösterilmesini hedefliyor.

2004 yılından başlayarak iki yılda bir verilecek olan ödüller, bir yapı üzerinden o yapının mimarına (ya da mimarlarına) verilecek. İnşası 1 Ocak 1999'dan sonra tamamlanmış projeler arasından seçim yapılacak yarışmada belirlenen ödül miktarı 15.000.000.000 TL. Para ödülü yanı sıra 3 adet katılımcıya onur ödülü verilecek. Yarışmaya katılımcılar inşa edilmiş projelerinden en fazla üçü ile katılabilecekler. Birden fazla kişi ödüle layık görülürse, ödül eşit olarak pay edilip her mimara ayrı ayrı ödül belgesi ve ödül heykeliği verilecek.

Ödül verilecek uygulama örnekleri ile, betonun yaratıcılığa olanak sağlaması, uzun ömürlü olması, bakım gerektirmemesi, kolay şekil verilebilirliği, sağlamlığı vurgulanacak.

Adaylar için herhangi bir yaş ya da milliyet sınırı bulunmuyor. Aday projeler için başvuruların dışında herhangi bir nominasyon yapılmayacak. Başvuruda bulunmak için başvuru formu ve panoların eksiksiz olarak ödül sekretaryasına ulaştırılması gerekli.

Ayrıntılı Bilgi İçin: <http://thbb.org/news.php>
Son Başvuru ve Teslim Tarihi: 21 Mayıs 2004
Kazananların Açıklanması: 31 Mayıs 2004
Ödül Töreni: 10 Haziran 2004

Seçici Kurul: Alpaslan Ataman, Cengiz Bektaş, Behruz Çiniçi, Mehmet Konuralp, Şevki Pekin

altıyüz
fotoğraf resim

burak güvenç
hakan görgün
isa özdemir
salih güler
uğur halıcı
yaman kayihan

ODA LOKALİNDE FOTOĞRAF VE RESİM GÖSTERİMİ 14 Mayıs, Saat: 19:00'DA

Altıyüz

6 Sanatçının katılımı ile oluşturulan bilgisayar ile fotoğraf ve resim gösterimi projesi, temel olarak çağdaş müzikler eşliğinde sunulan 600 adet fotoğraf ve resimden oluşmaktadır. Gösteri sonrasında sanatçılara soru da sorulabilecektir.

Projeye katılan sanatçılar:

Burak GÜVENÇ Fotoğraf (İnş. Müh)
<http://www.guvencc.com.tr/burak/>

Hakan GÖRGÜN Fotoğraf (Mimar)
<http://vision1.eee.metu.edu.tr/~hgorgun>

İsa ÖZDEMİR Fotoğraf (İnş. Müh)
<http://www.kabuk.org>

Salih GÜLER Fotoğraf (Ekonomist)
<http://vision1.eee.metu.edu.tr/~sguler>

Uğur HALICI Fotoğraf (Elektronik Müh.)
<http://vision1.eee.metu.edu.tr/~ugur>
([Http://heaven.eee.metu.edu.tr/~metafor/](http://heaven.eee.metu.edu.tr/~metafor/))

Yaman KAYIHAN Resim (Ekonomist)
<http://vision1.eee.metu.edu.tr/~resim>

BİNA KİMLİKLERİ BALKAN KONFERANSI'NDA SERGİLENDİ

